

Giới thiệu Nam Sủng Của Tiểu Thư

Tên truyện: Nam sủng của tiểu thư (Hệ liệt Thiên kim và ác bá)

Thể loại: cổ đại, HE

Tình tiết: Nam chạy nữ truy

Ratin: 18+

Nhân vật chính: Lăng Vi Phong - Đỗ Tiểu Nguyệt

Độ dài: 6 chương

Convert: meoconlunar

Edit: Thiên Dạ Nguyệt

Hừ, nam nhân này phi thường không hiểu phong tình nga!

Toàn Bắc thành mọi người đều biết nàng đại tiểu thư theo đuổi hắn.

Hắn còn cố tình làm ra bộ dáng người không liên quan!

Hừ, hắn nghĩ là bản thân đang chơi "Một hai ba, đầu gối" Sao?!

Được rồi, nếu nam nhân đầu gối này bị động như vậy.

Nàng biết rõ phải hành động thôi.

Trước đem hắn làm hôn mê, sẽ đem hắn cột vào trên giường, sau đó "Cường" hắn!

Được rồi, cái gạo nấu thành cơm này, ngon ngọt hắn cũng đã được thưởng thức.

Hắn nhất định là nên đến nhà nà...

Bạn đang đọc truyện *Nam Sủng Của Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 1: Mở đầu

Trên chợ náo nhiệt, người đến người đi, tiếng tiểu thương rao hàng thông báo Bắc thành phồn vinh bước vào một ngày mới.

Một gã tiểu nam hài ăn mặc tôn quý vẻ mặt tò mò đánh giá bốn phía, một đôi mắt to nhanh như chớp chuyển động chung quanh, bộ dáng tuấn tú nhỏ bé hấp dẫn sự chú ý của người bên ngoài.

“Tiểu..... Thiếu gia!” Một người phụ nữ trung niên thờ hồng học theo ở phía sau, xưng hô vừa phun đến bên miệng sau khi nhận được ánh mắt nhìn chăm chăm của tiểu nam hài liền sửa miệng.

“Làm gì?” Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận trừng mắt bà vú phía sau, tuy rằng năm ấy mới tám tuổi, nhưng lại tinh quái khiến cho người ta chống đỡ không được.

“Ngươi..... Ngươi đi chậm một chút nha! Nếu thất lạc thì làm sao bây giờ?” Lưu ma ma lo lắng ồn ào, chỉ sợ đem biểu tiểu thư được sủng ái nhất trong Nghiêm phủ đánh mất.

“Khẩn trương cái gì? Nếu thất lạc ta sẽ tự mình trở về, Bắc thành này ta cũng không phải không quen!” Mấp máy phần môi, Đỗ Tiểu Nguyệt cảm thấy bà vú thật sự rất khẩn trương.

“Nói như vậy cũng không được, ngươi nếu như bị người ta bắt đi, trách nhiệm này bà già như ta không dám đương nổi.” Lưu ma ma vội vàng nói hết lời, tiểu thư nhỏ trước mắt này thật là vừa thương vừa hết cách.

Rõ ràng là một nữ oa nhi đáng yêu, lại cố tình thích nặc nam trang, một chút dáng dấp con gái cũng không có. Cầm kỳ thư họa cũng không hứng thú,

luôn thích múa đao làm vui. Lại thêm Nghiêm gia chủ tử cũng rất sủng nàng, càng làm cho nàng vô pháp vô thiên.

May mà, tiểu thư nhỏ cũng không khó hầu hạ, tuy rằng nhận hết yêu chiều của mọi người, lại tuyệt không kiêu căng, chỉ có tính tình như con ngựa hoang làm người ta khó có thể chống đỡ.

Hơn nữa nàng lại đặc biệt thích đùa các tiểu cô nương khác, cơ hồ các cô nương ở Bắc thành đều bị nàng trêu chọc, làm cho các cô nương này một mực muốn gả cho Nghiêm phủ biểu thiếu gia.

Hay nói giỡn! Nghiêm phủ chỉ có biểu tiểu thư, lấy đâu ra biểu thiếu gia nha?

Nhưng là biểu tiểu thư lại tuyệt không lo lắng, còn nói muốn kết hôn cô nương gia đáng yêu này vào cửa, này..... Này sao có thể được nha?

“Tiểu..... Thiếu gia.” Lulu ma ma thiếu chút nữa không đổi được miệng, “Ngươi sẽ không lại muốn đi đùa tiểu cô nương này đi?” Bà sợ nhất điểm ấy, mới không thể không đi theo tiểu thư nhỏ này.

“Thế thì làm sao?” Đỗ Tiểu Nguyệt không chút để ý đáp lời, một đôi mắt to đảo quanh nhăm nhăm bốn phía nhìn, muốn nhìn một chút có tiểu cô nương đáng yêu hay không.

Ai! Tiểu cô nương này trắng nõn mềm mại rất đáng yêu nha!

Tay tròn nhắn, trên người thơm thơm, bị trêu mặt còn có thể đỏ hồng, nhìn thế nào cũng thấy đáng yêu. Chỉ hận Đỗ Tiểu Nguyệt nàng không phải thân nam nhi, bằng không sớm đem các cô nương đáng yêu này thú vào cửa! (o.o chịu luôn rồi, nhỏ mà lệch lạc giới tính. Haizzz)

Nghe xong lời nói của tiểu thư nhỏ, Lulu ma ma mau khóc. “Tiểu thiếu gia, ta xin ngươi mau hồi phủ đi! Cô nương muốn gả cho ngươi đều đã muốn xếp đây cửa Nghiêm phủ.....” Vấn đề là, nàng không thể cưới nha!

Lời Lulu ma ma nói Đỗ Tiểu Nguyệt hoàn toàn không có để vào trong tai, bởi vì nàng phát hiện một cái đại mục tiêu.

Đó là một tiểu cô nương bộ dạng phấn điều ngọc mài, bộ dáng xinh đẹp làm cho nàng nhãn tình sáng lên, không chút nghĩ ngợi liền xông lên phía trước.

“Tiểu tỷ tỷ, ngươi tên gọi là gì?” Vừa đến trước mặt nữ cô nương, Đỗ Tiểu Nguyệt lập tức nở một nụ cười thật tươi, ánh mắt nhìn chằm chằm người ta.

Trời ơi! Này đến gần xem, tiểu cô nương lại càng đẹp hơn!

Đôi mắt hẹp dài thâm thúy như đêm, mũi thẳng thần, lông mi đẹp, tạo ra một khuôn mặt cực nữ. Không được hoàn mỹ duy nhất chính là bộ dáng hơi cao, bất quá không sao, xinh đẹp của nàng có thể bù lại hết thảy.

Thấy Đỗ Tiểu Nguyệt nhìn chằm chằm vào mình, ánh mắt phát ra tia sáng, giống như bộ dáng sắp chảy nước miếng, tiểu cô nương nhin không được nhú nhú mồm.

Không nghĩ để ý nàng, tiểu cô nương bước vòng qua Đỗ Tiểu Nguyệt nghĩ muốn rời đi.

“Ngươi chờ đi nha!” Đỗ Tiểu Nguyệt chạy nhanh giữ chặt nàng, “Tỷ tỷ, ngươi tên gọi là gì? Chúng ta làm bằng hữu được không?”

“Buông tay!” Thanh âm cực lạnh từ miệng tiểu cô nương phun ra.

Đỗ Tiểu Nguyệt không có nghe đến, ngược lại tò mò cúi đầu, tay nhỏ bé không ngừng vuốt tay nàng. “Oa! Tay ngươi hảo tròn hảo mềm sờ hảo hảo nga!” Tuy rằng so với tay nàng lớn gấp đôi.

“Ngươi.....” Tiểu cô nương không hồn giật nhú mồm, đang muốn bỏ tay Đỗ Tiểu Nguyệt ra, Lulu ma ma đã muốn chạy tới.

“Tiểu thiếu gia, xin ngươi đừng náo loạn!” Lulu ma ma nhin không được, chạy nhanh bắt lấy Đỗ Tiểu Nguyệt, không cho nàng lại ăn đậu hủ của người khác.

“Bà vú, ngươi đừng ngăn cản ta.....” Đỗ Tiểu Nguyệt mắt hứng ồ ồ, vừa nhắc đầu chỉ thấy tiểu cô nương đã đi rồi. “Này! Ngươi còn không có nói cho ta biết tên ngươi nha!”

Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận đến dậm chân, thân mình bị bà vú bắt lấy, gãy không được, không còn cách nào khác phải lên tiếng hô to: “Này! Ta gọi là Đỗ Tiểu Nguyệt, ở tại Nghiêm phủ, ta nói cho ngươi, ta thú ngươi quyết định thú ngươi!”

Một tiếng ồ ồ ào này, không lớn không nhỏ, vừa vặn làm cho người bên cạnh hoàn toàn nghe được, mà cô nương kia cũng dừng lại cước bộ, lấy ánh mắt vừa lạnh vừa giận bắn về phía Đỗ Tiểu Nguyệt.

Không để ý mọi người nhìn chăm chú còn có bà vú rên rỉ, Đỗ Tiểu Nguyệt hi hi cười, sớm đã quên mình là cô nương gia, không thể cùng người ta thành thân.

Nàng chỉ biết là —— nàng nhất định bám lấy tiểu tỷ xinh đẹp kia!

Chương 1-2

Phương tâm e lệ miễn cảm

Chỉ vì người mà run rẩy

Chỉ vì một mình người mà buồn vui. ....

Trời đông mờ sáng, tiếng gà gáy vang lên, phá vỡ yên tĩnh.

Bọn người hầu Nghiêm phủ cũng thức dậy, bắt đầu chuẩn bị một ngày làm việc.

Thân là nha hoàn bên người tiểu thư, Ngọc Nhi đang bê chậu nước, chậm rãi đi vào trướng tròn các, nghĩ tiểu thư hẳn là còn đang ngủ, nàng còn có thời gian làm các công việc khác.

Nhưng vừa đi vào trong phòng, lại nhìn thấy tiểu thư bình thường không ngủ đến giữa trưa tuyệt không rời giường đã ngồi ở trước bàn trang điểm sửa sang lại tóc, làm cho nàng sững sốt một chút.

“Tiểu thư, người như thế nào dậy sớm như vậy?” Còn sớm nha! Cách giữa trưa còn thật lâu nha!

“Ta hôm nay muốn xuất môn.” Đỗ Tiểu Nguyệt ngập một cái, miễn cưỡng lấy lại tinh thần, nàng đã lâu không dậy sớm như vậy, thực sự buồn ngủ quá nga!

Ngọc Nhi vắt lấy khăn mặt ẩm ướt đi đến bên cạnh tiểu thư, đưa khăn tay đưa cho tiểu thư, lại cầm lấy lược ngà voi giúp tiểu thư chải vuốt sợi tóc.

“Người lại muốn xuất môn tìm Lãng thiếu gia!” Một bên chải tóc dài mềm mại, Ngọc Nhi miệng cũng không dừng lại.

Nghĩ cũng biết người chuyên môn ngủ nướng như tiểu thư hôm nay lại dậy sớm, nhất định là đi tìm Lãng thiếu gia!

Nói đến chuyện tích của Lãng gia thiếu gia cùng tiểu thư, chỉ sợ toàn Bắc thành không có người không hiểu được.

Nói năm ấy tiểu thư mới tám tuổi nhưng lại ở chợ hô to nói muốn thú một cái tiểu cô nương về nhà, người xung quanh toàn bộ nghe được, hơn nữa một truyền mười, mười truyền trăm, lập tức toàn Bắc thành mọi người biết chuyện này.

Đương nhiên, chuyện này cũng truyền đến Nghiêm phủ, thiếu chút nữa làm cho Nghiêm lão gia cùng phu nhân té xỉu. Nữ nhân thú nữ nhân, còn ra thể thống gì nữa!

Nhưng sau lại mới biết được, tiểu cô nương mà tiểu thư nói muốn kết hôn là nam, chính là Lãng gia đại thiếu gia Lãng Vi Phong.

Nói đến Lãng gia, ở Bắc thành cũng là một gia tộc nổi danh, từ hai mươi năm trước sau khi mang theo Nhất tuyệt bút tài phú đặt chân đến Bắc thành, kinh doanh buôn bán phẩm là tơ lụa, song bạc, bố trang (tiệm quần áo)..... Cái gì đều có, liền ngay cả hoa phường hiện tại nổi tiếng nhất trong thành — Bách Hoa các, cũng là của Lãng gia.

Nghe nói Lãng gia lão gia lúc trước là thổ phỉ, sau lại cải tà quy chính thành người làm ăn, tuy rằng làm buôn bán có phần bất chính, nhưng là bắc cầu làm đường cái gì cũng không thể thiếu hẳn, vậy là mỗi người trong Bắc thành đều tôn kính hẳn thành con người đại lương thiện.

Bất quá có thể là do chuyện xấu lúc trước làm hơi nhiều, đứa con duy nhất vừa sinh hạ đã mang nhiều bệnh tật, thiếu chút nữa sống không quá ba tuổi. Sau khi cầu thần bái phật, Lãng gia bắt đầu đem con đường làm nữ nhi, chỉ cần có thể sống qua được mười lăm tuổi, thì cả đời bình an thuận lợi.

Cũng chính là bởi vì nguyên nhân này, Lãng Vi Phong từ nhỏ đều mặc nữ trang, đây là chuyện Bắc thành không phải mọi người đều biết, hơn nữa Lãng Vi Phong diện mạo quả thực cùng Lãng phu nhân giống nhau như đúc, là cái mỹ nhân họa thủy, hẳn giả dạng nữ nhân có thể làm say đắm không ít người, nghe nói còn có bọn công tử không hiểu chuyện tới cửa cầu thân!

Không nghĩ tới, lại khiến Đỗ Tiểu Nguyệt coi trọng, nói người muốn kết hôn về nhà chính là Lãng Vi Phong. Bất quá may mắn là nam, điểm ấy lại làm cho Nghiêm gia may mắn hơn.

Bất quá, khi Đỗ Tiểu Nguyệt biết Lãng Vi Phong là nam, mọi người đều nghĩ đến nàng sẽ tức giận, dù sao sở thích của nàng là các cô nương.

Không nghĩ tới Đỗ Tiểu Nguyệt ngược lại truy càn tích cực, hơn nữa quyết định không cưới người ta qua môn, ngược lại phải gả đến Lãng gia, còn ở Bắc thành hạ tối hậu thư, nói Lãng Vi Phong là người của nàng, nếu nữ nhân nào dám dính chọc, chẳng khác nào là đối nghịch với Đỗ Tiểu Nguyệt nàng!

Hành vi ác bá bực này truyền khắp toàn bộ Bắc thành, càng làm cho Nghiêm gia lão gia cùng phu nhân thiếu chút nữa giận đến hôn mê, mắt mặt không dám xuất môn.

Cứ như vậy, Đổ Tiểu Nguyệt đuổi theo Lăng Vi Phong suốt mười năm, hiện nay cũng mười tám tuổi, là gái lỡ thì, lại còn không gả ra ngoài, hơn nữa căn bản không ai dám tới cửa cầu hôn.

Cô nương ác liệt như vậy, người nào dám thú vào cửa? Cho dù bộ dạng lại đẹp, ác bá nữ nhân như vậy vẫn là không ai dám muốn nha!

“Ân! Nghe nói hán hôm nay sẽ đi tửu lâu xem sổ sách, ta muốn đi tìm người!” Đổ Tiểu Nguyệt khoe miệng giờ lên, trong gương đồng chiếu ra khuôn mặt tự tin thanh lệ, ánh mắt nhanh như chớp trở nên giáo hoạt, tinh thần lóe sáng nhiệt huyết dâng cao (Chém nha).

Hừ! Nàng đã muốn nhiều ngày không gặp Lăng Vi Phong, nghĩ cũng biết hán đang trốn nàng!

Không quan hệ, trốn đi! Tận lực trốn đi! Nàng cũng không phải không có cơ sở ngầm, từ lúc vài ngày trước nàng đã biết tin tức hán hôm nay sẽ đi tửu lâu, về cuộc gặp mặt hôm nay, nàng đã lên kế hoạch từ lâu!

Ngọc Nhi giúp tiểu thư chuẩn bị tóc thật đẹp, đi đến trước tủ quần áo chọn quần áo. “Nhưng là, tiểu thư, Lăng thiếu gia hoàn toàn trốn người như vậy, người thực sự có thể bắt được người sao?”

Nàng tin tưởng tiểu thư vừa đến tửu lâu, người ở bên trong nhất định sẽ thông báo, muốn làm không tốt Lăng thiếu gia vừa nghe được tin tức liền nhanh chạy lấy người đi!

“Đương nhiên có thể!” Đổ Tiểu Nguyệt tự tin hừ một tiếng, “Ta ngay cả giờ nào hán sẽ tới tửu lâu cũng biết, đảm bảo hán đi không nổi.”

“Nga!” Ngọc Nhi hiểu rõ gật đầu. “Kia tiểu thư người muốn mặc thế nào?”

Biết tiểu thư hôm nay muốn gặp tình nhân, nàng chọn riêng vài món quần áo để cho tiểu thư chọn.

Đổ Tiểu Nguyệt ngắm liếc mắt một cái, chỉ ngón tay. “Màu tím hảo.” Mặc cái gì không trọng yếu, bằng tư sắc của nàng, quần áo đẹp cũng chỉ là phụ trợ thôi, trọng điểm là muốn đuổi người tới!

Vừa nghĩ đến Lăng Vi Phong, Đổ Tiểu Nguyệt lập tức giờ lên tươi cười.

Nàng rất thích hán! Ngay từ đầu quả thật là vì hán bộ dạng đẹp mới truy hán, nhưng hán tổng không để ý tới nàng, không để nàng vào mắt, chính điều này đã khơi mào tâm hiếu thắng của nàng, thế nhất định phải đuổi hán tới cùng.

Nhưng thời gian đã lâu, dần dần, hán ở trong lòng nàng vị trí càng lúc càng nặng. Trong mắt của nàng chỉ nhìn thấy hán, chỉ cần là hán hết thấy nàng đều thích, thích không thể tự kiềm chế.

Nhưng là nha, hán lại tuyệt không biết lòng của nàng, ước gì cách nàng càng xa càng tốt, phăng phất coi nàng như sài lang hổ báo, chán ghét muốn chết!

Hừ! Tuyệt không biết lòng của nữ nhân! Bất quá không sao, nàng cùng hán chơi đuổi bắt!

Cánh môi giờ lên, Đổ Tiểu Nguyệt nở nụ cười ngọt ngào.

Đối với Lăng Vi Phong, nàng luôn ở tình thế bất buộc!

Phong Nguyệt Lâu là đại tửu lâu đệ nhất Bắc thành, cũng là sản nghiệp lớn nhất của Lăng gia.

Đổ Tiểu Nguyệt mặc quần áo màu tím nhạt nhẹ như mây, trên tóc cài kim trâm theo bước chân mà đung đưa, trên phù nhan thanh lệ hé ra một chút tươi cười ngọt ngào, chậm rãi bước trên bậc thang Phong Nguyệt Lâu.

Tiểu nhị trong tửu lâu vừa thấy nàng, sắc mặt liền thay đổi, đang muốn xoay người đi thông báo, phía sau lại truyền đến một đạo tiếng nói mềm mại.

“Tiểu Lí Tử, người muốn lên đó làm gì thế?”

Tiểu Lí Tử không tiếng động rên rỉ, nhưng lại không dám phản kháng, chỉ phải nuốt nước miếng dùng khuôn mặt tươi cười xoay người, lấy lòng hỏi: “Đổ tiểu thư, thật sự là hiếm khi đến đây nha! Tiểu thư hôm nay làm sao lại đến vậy?” Một bên hỏi một bên nháy mắt, muốn một tiểu nhị khác chạy nhanh lên lầu thông báo.

“Đừng nháy mắt, người muốn lên lầu toàn bộ đứng lại cho ta, Trần chương quỳ người cũng vậy!” Đổ Tiểu Nguyệt nhẹ nhàng hừ một tiếng, thanh âm mềm mại, không nhẹ cũng không nặng, nhưng vừa nghe đến lời của nàng, thực sự không ai dám động.

“Đổ tiểu thư người. ....” Trần chương quỳ về mặt đau khổ, không biết nên làm sao bây giờ. Chủ tử sớm hạ mệnh lệnh, chỉ cần vừa thấy Đổ Tiểu Nguyệt đến liền lập tức thông báo, làm trái nhất định bị phạt, hán cũng không muốn bị phạt nha!

“Ta lại không khi dễ người, mặt sao lại khó coi như vậy?” Đổ Tiểu Nguyệt tức giận lườm hán một cái, con người thủy linh ngắm hướng trên lầu. “Chủ tử

nhà người ở trên lầu đúng không?”

Nàng nhếch môi cười, biết rõ còn cố hỏi.

“Ta..... Đây.....” Trần chương quỳ muốn nói lại thôi, không dám nói thật, nhưng trước mắt Đỗ tiểu thư này hắn cũng không thể trêu vào nha!

Người trong Bắc thành ai chẳng biết, chọc tới Đỗ Tiểu Nguyệt tuyệt sẽ không chết, nhưng tuyệt đối sẽ so với chết còn không bằng. Chưa nói đến nàng tính tình cuồng vọng gan lớn cùng một thân hảo võ nghệ, vấn đề là sau lưng nàng Nghiêm gia che chở sẽ không có ai dám đụng đến!

“Có phải hay không nha? Nói chuyện đừng có dông dài!” Đỗ Tiểu Nguyệt phiết khóe miệng, không kiên nhẫn.

“Ta.....” Trần chương quỳ về mặt cầu xin tha thứ. “Đỗ tiểu thư, ta van cầu người đừng làm khó dễ ta.”

Chủ tử chân trước mới tiến vào, nàng sau lưng liền đuổi theo, định là biết hành tung chủ tử!

“Khư!” Đỗ Tiểu Nguyệt khẽ gắt một tiếng, bị Trần chương quỳ bộ dáng khản trương làm nở nụ cười. “Trêu đùa người thôi, khản trương như vậy làm gì?”

Trần chương quỳ còn có thể làm sao bây giờ? Cũng chỉ có thể cười khổ đáp lại.

“Được rồi! Không nháo người! Chủ tử nhà người ở phòng nào? Nói cho ta biết.” Đỗ Tiểu Nguyệt nghịch nghịch tóc, nhẹ giọng hỏi.

“Đây.....” Hắn biết, nhưng hắn không dám nói nha! Hắn cũng không quên mệnh lệnh của chủ tử.

Đỗ Tiểu Nguyệt không kiên nhẫn dương mắt nhìn về phía Trần chương quỳ. “Đừng cứ này nọ này, còn không mau nói!”

“Nhưng là chủ tử đã hạ lệnh.....”

“Vừa thấy đến ta sẽ thông báo, nếu không sẽ cho các người đẹp mặt, đúng không?” Không cần nghe, những lời này Đỗ Tiểu Nguyệt đã sớm đọc lâu lâu.

“Đúng.....” Hạ thất lưng, Trần chương quỳ cười gượng.

“Được rồi!” Đỗ Tiểu Nguyệt cũng không miễn cưỡng. “Ta tự mình đi lên tìm, như vậy có được không?”

Dù sao trên lầu nhà phòng cũng chỉ có mấy gian, một gian tìm một gian, nàng cũng không tin tìm không thấy!

“Đỗ tiểu thư.....” Trần chương quỳ cả kinh, vội vàng muốn ngăn cản, nhưng hắn chống đỡ thế nào được? Đỗ Tiểu Nguyệt bóng dáng chợt lóe, nhanh chóng đi lên lầu.

“Đỗ tiểu thư, ta van cầu người đừng làm khó dễ ta!” Không được đâu! Nếu để cho chủ tử nhìn thấy Đỗ gia tiểu thư, chủ tử nhất định sẽ mắng hắn thất trách, đến lúc đó chỉ sợ hắn vị trí này an vị không được!

“Àm ỹ muốn chết! Đừng chặn đường!” Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận ồn ào, khiến cho khách nhân chú ý, mỗi người đều chờ xem kịch vui.

“Đỗ tiểu thư nha.....” Trần chương quỳ muốn vươn tay bắt lấy Đỗ Tiểu Nguyệt, nhưng nàng rất nhanh nhẹn, lập tức đi vào gian nhà phòng thứ nhất.

Đang muốn đẩy mở cửa, cửa phòng lại tự động mở ra, một gã sai vặt cung kính cúi đầu. “Đỗ tiểu thư.”

“Oa! Nhanh như vậy? Gian thứ nhất đã tìm được?” Vừa thấy gã sai vặt bên người Lăng Vi Phong, Đỗ Tiểu Nguyệt cười đến càn đặc ý, bước một bước, tự nhiên đi vào trong phòng.

“Gia, ta.....” Trần chương quỳ không biết làm sao đứng ở ngoài cửa.

“Không sao, các người lui hết xuống đi.” Lăng Vi Phong đạm thanh mệnh lệnh.

“Vâng.” Nghe được mệnh lệnh, lão bản tử lâu cầm sổ sách đi theo gã sai vặt đang rời khỏi phòng.

Trong chốc lát, trong nhà phòng tinh xảo liền còn lại hai người Đỗ Tiểu Nguyệt cùng Lăng Vi Phong.

Đỗ Tiểu Nguyệt nâng mắt nhìn nam nhân trước mắt, cánh môi vẫn đang nhếch môi cười, mang theo một tia giảo hoạt.

Lăng Vi Phong uống bích loa xuân tốt nhất, con người đen hạp dài thân nhiên liếc mắt quét qua Đỗ Tiểu Nguyệt một cái, ngũ quan tuấn mỹ như trù lại một thân áo trắng phụ trợ càng trở nên tuấn dật.

“Là Xảo Xảo tiết lộ hành tung của ta?” Nghĩ cũng biết, người báo cho biết Đỗ Tiểu Nguyệt, cũng chỉ có bảo muội của mình Lăng Xảo Xảo.

“Àn hử!” Đỗ Tiểu Nguyệt không thừa nhận cũng không phủ nhận, liền bước nhẹ nhàng, tự nhiên ngồi vào trên đùi Lăng Vi Phong, tay nhỏ bé ôm trọn gáy của hắn.

“Ai bảo chàng trốn người ta kĩ như vậy, nhiều ngày không gặp chàng, người ta nhớ chàng thôi!” Nàng nũng nịu mở cái miệng nhỏ nhắn, thanh âm mềm mại mang theo ý tứ làm nũng nòng đậm hàm xúc.

Đối với chủ động của nàng, Lăng Vi Phong ngay cả nhíu mày cũng lười, lại vẫn là nhin không được nói: “Người là một cô nương gia, lại lớn mật như vậy ngồi vào trên đùi nam nhân không tốt đi?”

Đỗ Tiểu Nguyệt nhíu mày, ha ha nở nụ cười. “Chán ghét! Chúng ta đều đã đến mức này, chàng thẹn thùng cái gì!” Nói xong, nàng không sợ thẹn rất nhanh hôn cái miệng của hắn một chút.

Nga nha! Đánh lén thành công! Môi của hắn hảo mềm nga! Ha ha. ....

Lăng Vi Phong lập tức thay đổi sắc mặt, bình tĩnh trên mặt thoáng chốc như có vết rách. “Đỗ Tiểu Nguyệt, người. ....” Hắn trừng lớn mắt, không nghĩ tới nàng can đảm làm chuyện lớn mật như vậy.

“Như thế nào? Thích không? Ta còn có thể lại đến một lần nữa nga!” Đỗ Tiểu Nguyệt nói xong, thật đúng là muốn thân một lần nữa.

Lăng Vi Phong chạy nhanh, đem nàng ôm lấy phóng tới trên ghế, sau đó cách xa nàng.

“Đỗ Tiểu Nguyệt, người sẽ không thể có bộ dạng của cô nương sao?” Lăng Vi Phong xoa thái dương, hắn thực sự hết cách với nàng, bình tĩnh của hắn chỉ cần đối mặt với nàng sẽ tan rã.

Nàng căn bản là không để ý lời nói lạnh nhạt cùng thái độ lạnh lùng của hắn, luôn cười hớ hớ, vẻ mặt không sao cả triển ở bên người hắn, mặc kệ hắn trốn như thế nào, cũng chưa từng thấy mệt mỏi.

Mười năm qua đi, hắn muốn không thành thói quen cũng khó, mà thái độ lạnh lùng khi đối đãi người khác, chỉ cần đối mặt với nàng, không cần lâu ngày sẽ lập tức vỡ tan.

“Khác biệt sao? Dù sao chúng ta sớm hay muộn cũng thành thân.” Đỗ Tiểu Nguyệt cầm lấy bích loa xuân Lăng Vi Phong đã uống một nửa, vô tình một ngụm uống hết, che giấu e lệ trong lòng.

Làm ơn! Nàng lớn mật quá lớn mật, đây chính là lần đầu tiên chủ động thân hắn nha! Người ta cũng thực là xấu hổ nha! (Hờ hờ, ta... tin không nổi)

Ai bảo hắn luôn bị động như vậy, hại nàng không thể không chủ động!

“Người. ....” Lăng Vi Phong không nói gì ở trong lòng thờ dài, mỗi lần đều như vậy, hắn đòi này mọi thờ dài tất cả đều là vì nàng.

“Ta đã nói rồi, ta sẽ không thú người!” Không biết nói qua bao nhiêu lần, hắn lại lặp lại những lời này.

Đỗ Tiểu Nguyệt không sao cả nhìn Lăng Vi Phong. “Không sao, chàng không cưới ta, ta có thể thú chàng, chỉ cần chàng không ngại ở rể, ta cũng không ý kiến, chỉ sợ cha nương chàng sẽ bởi vì chàng ở rể mà tức chết, này cũng không được rồi?”

Gân xanh ần ần hiện lên, Lăng Vi Phong thở sâu, lạnh lùng nói: “Ta là không có khả năng ở rể!”

“Nhĩ hảo quy mao* nga! Không ở rể cũng không thú ta, chàng rốt cuộc muốn như thế nào? Người nói đi!” Đỗ Tiểu Nguyệt thực bất đắc dĩ nhìn Lăng Vi Phong, hắn nhìn ánh mắt của nàng giống như nàng đang cố tình gây sự, cái này tính là cái gì!

*Nhĩ hảo quy mao: Cái này Dạ Nhi không rõ lắm nhưng hình như có hàm ý là kén chọn.

Lăng Vi Phong không khỏi cảm thấy vừa bức mình vừa buồn cười, hắn không chán ghét Đỗ Tiểu Nguyệt, thậm chí có thể nói là thích nàng, thông minh cùng tự tin của nàng, làm cho người ta rất khó không thích.

“Đỗ Tiểu Nguyệt, ta có thể thú bất kì nữ nhân nào, chính là không thể thú người!” Hắn nhìn nàng, trầm đình tiết thiết* nói xong.

*Trầm đình tiết thiết: Lời nói như chém đinh chặt sắt. Là lời nói khẳng định vững chắc.

“Vì sao?” Thấy hắn vẻ mặt kiên định, Đỗ Tiểu Nguyệt cũng giận tái mặt theo, đôi mắt sáng ngời yên lặng nhìn hắn.

Bởi vì nàng quá khó nắm giữ!

Nàng đuổi theo hắn mười năm, thời gian mười năm này đủ để hắn hiểu rõ nàng, nàng cả gan làm loạn khác với nữ tử bình thường, giao hoạt cơ trí của nàng càng làm cho nàng có tính cách riêng biệt độc nhất, đặc biệt hấp dẫn chú ý của người ta.

Nguyên nhân làm đến mức này, với hắn mà nói, nàng không hề thích hợp trở thành một thê tử, hắn không muốn vì hắn không thể thuận phục được nàng, hắn muốn là thê tử mềm mại nhu thuận, để cho hắn không phải tốn nhiều tâm lực để ý cho lắm. (Đi lấy nha hoàn vừa đàn vừa ngâm nào đó đi!)

Nhưng nàng không giống với tiêu chuẩn của hắn, nàng rất hấp dẫn sự chú ý của người khác, có đôi khi liền ngay cả hắn cũng vô pháp dời tầm mắt, hắn không thích như vậy.

Hơn nữa, hẳn so với ai khác đều rõ ràng, nàng sợ đi triển định hẳn, là vì hẳn có khuôn mặt quá mức xinh đẹp. Nếu ngày nào đó xuất hiện một gã nam nhân tuấn mỹ hơn, làm không tốt nàng sẽ đòi đi mục tiêu, hơn nữa quên đi hẳn.

Hắn đối với nàng, cũng không phải quan trọng như vậy — duy nghĩ này, khiến tâm Lăng Vi Phong không tự chủ được xẹt qua một chút đau đớn, làm cho hẳn khẽ nhủ mảy.

“Không có nguyên nhân gì, chỉ có thể nói người không phải người thê tử lí tưởng mà ta muốn chọn.” Hẳn kiên định nói xong, lại nhìn đến nàng trong mắt rất nhanh xẹt qua một chút bị thương, làm cho hẳn ngăn ra.

Cũng trong chốc lát, trên mặt của nàng lại giờ lên một chút tươi cười tự tin, làm cho hẳn hoài nghi hẳn vừa rồi có phải hay không nhìn lầm rồi?

“Thực thật có lỗi, Lăng Vi Phong, ta đã nói rồi, ta triển định chàng, mặc kệ chàng có nguyện ý hay không, ta nhất định chỉ gả cho chàng!”

Nói xong câu đó, Đỗ Tiểu Nguyệt cũng không quay đầu lại đi ra khỏi nhà phòng.

Đây là nàng lần đầu tiên chủ động rời khỏi hẳn, Lăng Vi Phong ngây ngốc, nghĩ đến biểu tình bị thương chợt lóe rồi biến mất kia của nàng. ....

Là hẳn nhìn lầm rồi sao?

Trên môi mơ hồ lưu lại hương thơm thuộc loại của nàng, không khỏi làm hẳn hoảng hốt.

Ai! Đối với nàng, hẳn rốt cuộc nên làm cái gì bây giờ mới tốt đây?

Bạn đang đọc truyện *Nam Sủng Của Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 1-3

“Hồn dân! Ngu ngốc! Vương bát dân! Lăng Vi Phong chết tiết! Nam nhân xấu xa! Ngoan cô! Không hiểu phong tình! Quả thực là..... Mụ nội nó hồn dân tới cực điểm!”

Đỗ Tiểu Nguyệt không ngừng đi qua đi lại, vừa đi vừa chửi ầm lên, càng mắng liền càng tức, càng tức liền càng không cam lòng, càng không cam lòng liền càng cảm thấy chính mình thật đáng thương, hảo ủy khuất.....

“Cái gì kêu làm ta không phải thê tử lí tưởng của hẳn? Bằng không hẳn muốn thê tử như thế nào? Đỗ Tiểu Nguyệt ta làm sao không tốt? Làm cho hẳn không thích như vậy?”

Nàng lớn tiếng ồn ào, hốc mắt không chịu thua kém đỏ lên.

Nàng tuy rằng luôn một bộ dáng tự tin ngạo nghễ, nhưng là đuổi theo mười năm, thật là xú nam nhân lại tuyệt không đối nàng tâm động, bảo nàng như thế nào có thể không nổi giận, không buồn bực?

Ngẫu nhiên, nàng lại nghĩ bản thân mình có phải hay không rất nhất sủng tình nguyện*? Hết thảy có phải hay không đều là nàng tự mình đa tình, Lăng Vi Phong căn bản không hề thích nàng, càng không thể lấy nàng, như vậy nàng cứ truy đuổi như thế có tác dụng sao?

*Nhất sủng tình nguyện: Chỉ làm theo ý mình, làm theo ý kiến chủ quan mà không để ý đến người khác.

Mỗi khi nghĩ đến đây, nàng liền bàng hoàng, nàng cũng không phải thực sự kiên cường như vậy, nàng cũng có thời điểm sợ hãi, chính là tính tình quật cường chống đỡ, khiến cho nàng không dễ dàng chịu yếu thế trước mặt người khác.

Hơn nữa..... Nàng thực sự thực sự rất thích hẳn, thích đến không thể tự kiềm chế, nàng đuổi theo hẳn mười năm, mười năm nay, trong mắt nàng chỉ nhìn thấy hẳn.

Trừ bỏ Lăng Vi Phong, nàng ai cũng không cần, nàng chỉ cần hẳn!

Nhưng là hẳn lại không muốn nàng, luôn cự tuyệt nàng. Mỗi một lần bị cự tuyệt, lòng của nàng liền đau một lần, chính là nàng nhẫn nhịn, không cho hẳn nhìn thấy chính mình yếu ớt, ở trước mặt hẳn, nàng vĩnh viễn đều là Đỗ Tiểu Nguyệt tự tin lại cả gan làm loạn.

Yếu ớt cùng nước mắt của nàng luôn một mình nuốt vào, không cho người khác nhìn thấy, nhưng là nàng thực sự muốn nói cho hẳn, không cần luôn tàn nhẫn cự tuyệt nàng như vậy, hẳn..... Có thể hay không thử thích nàng?

Nhưng lời nói đến bên miệng, nàng lại nuốt xuống, tính tình quật cường làm cho nàng không mở miệng được, cho nên quan hệ của nàng cùng Lăng Vi

Phong luôn là nàng truy hán trốn, không có một tia tiền triển.

“Vi sao chàng lại không thể thích ta?” Đỗ Tiểu Nguyệt dừng lại cước bộ, tịch tịch tự hỏi.

“Bởi vì đại ca thân ái của yêu thích cô nương nhu nhược hiền thuận, hiểu được tam tông tứ đức, hiểu được lấy phụ vì thiên, sở trường là cảm kỳ thư họa, mà không phải múa đao nghịch thương.”

Vẫn ngồi ở một bên Lăng Xảo Xảo khí định thần nhàn uống ngụm Long Tinh tốt nhất, ôn nhu trả lời vấn đề của Đỗ Tiểu Nguyệt.

Đỗ Tiểu Nguyệt trừng hướng Lăng Xảo Xảo, mím môi không cam lòng la hét: “Cái loại cô nương nhàn chán này có cái gì hảo? Đây đường đều có nha! Căn bản là không có đặc biệt như Đỗ Tiểu Nguyệt ta!”

“Đúng vậy! Đặc biệt đến nỗi mỗi ngày đều đến kỹ viện! Ta nói Đỗ tiểu thư, ngươi cho dù buổi tối đến đã đánh, làm sao ban ngày ban mặt cũng đến? Thật sự là nhiều nhân thanh mộng*!” Còn chưa ngủ no đã bị lay tỉnh, Lăng Xảo Xảo cô nương chính là lão đại vô cùng khó chịu.

*Nhiều nhân thanh mộng: Quấy nhiễu giấc ngủ của người khác.

“Ta là do bất quá thôi! Cách Phong Nguyệt Lâu gần nhất chính là Bách hoa các của ngươi, ta không tìm ngươi thì tìm ai?” Đỗ Tiểu Nguyệt trả lời đúng lý hợp tình.

Lăng Xảo Xảo đưa Đỗ Tiểu Nguyệt một cái xem thường, có thể thấy được Đỗ Tiểu Nguyệt hốc mắt hồng hồng, bỏ qua chính là muốn khóc lại cật lực, nước mắt chính là không chịu rơi xuống, làm cho nàng nhìn không được thờ dài.

“Đuổi theo đã mười năm, ngươi không phiền lụy sao?” Thực không hiểu đại ca lạnh như băng kia của nàng có cái gì hảo, làm cho nàng ấy thích như vậy, tuy rằng khuôn mặt kia thật là xinh đẹp không giống ai, nhưng là kia cá tính lạnh như băng, thật sự không thể nào để cho người ta thương thức!

“Đương nhiên mệt, như thế nào không phiền lụy?” Đỗ Tiểu Nguyệt xả ra một chút tươi cười chua xót. “Nhưng là không có biện pháp dừng lại nha! Không thấy hán sẽ rất nhớ hán, muốn thử không thích hán nữa, nhưng là hảo khó hảo khó, bóng dáng của hán tựa như ở trong lòng ta bén rễ, nhỏ như thế nào cũng không được.”

“Nhưng là..... Ngươi đã truy đến mười năm, kết quả vẫn là giống nhau, đại ca của ta sẽ không thú ngươi.” Lăng Xảo Xảo ăn ngay nói thật.

“Vi sao?” Đỗ Tiểu Nguyệt vẻ mặt không phục. “Ta có gì không tốt?”

Nàng tự nhận không có chỗ nào thua người ta nha! Học thức dung mạo không thua ai, tuy rằng cá tính là có chút làm bậy, nhưng đây là nàng nha!

“Ngươi không có chỗ nào không tốt, chính là.....”

“Như thế nào?”

“Thú ngươi quá mệt mỏi, nếu ta là nam nhân bình thường, ta cũng không muốn kết hôn với ngươi.”

Có cô nương đứng đắn nào mỗi ngày đều đến kỹ viện? Lại chưa nói thanh danh của Đỗ Tiểu Nguyệt nàng ở Bắc thành không ai không biết, không ai không hiểu —— kém!

“Vi sao? Ngươi cho ta một lý do!” Đỗ Tiểu Nguyệt bất mãn trừng mắt Lăng Xảo Xảo, bỏ qua lý do tốt không nói ra, nàng sẽ làm cho Xảo Xảo đẹp mặt!

Nhìn nàng trừng mắt, Lăng Xảo Xảo nhẹ nhàng một hạ mi. “Ta hỏi ngươi, trước khi ngươi còn không chưa có quen biết đại ca của ta, tiểu cô nương mà ngươi thường thích trêu chọc, có phải hay không mỗi người đều mềm mại thẹn thùng lại khả nhân?”

Đỗ Tiểu Nguyệt bị hỏi sững sốt, còn không có mở miệng, Lăng Xảo Xảo lại tiếp tục nói.

“Lại nữa, có phải hay không tiểu cô nương này xấu hổ đáng yêu lại mê người hơn? Chỉ cần bị trêu chọc mặt liền đỏ, sau đó hay dùng cái loại ánh mắt hảo xấu hổ lại rất thích nhìn ngươi, làm cho ngươi có cảm giác có thành tựu?”

Đỗ Tiểu Nguyệt bắt đầu hồi tưởng, càng nghĩ càng từ buồn, hoàn toàn không thể phản bác.

“Cuối cùng, ta hỏi ngươi, nếu ngươi là nam nhân, ngươi sẽ muốn thú loại cô nương nổi danh ác bá giống ngươi, hay là cái loại cô nương nhu thuận lại ôn nhu này?”

“Ta..... Ta.....” Đỗ Tiểu Nguyệt há mồm, nhưng lại ấp úng nói không ra lời.

“Xem đi! Đáp án ngay tại đây.” Lăng Xảo Xảo nhún nhún vai, mắt nhìn về phía Đỗ Tiểu Nguyệt.

Trên khuôn mặt nhỏ nhắn, Đỗ Tiểu Nguyệt thực buồn rầu cau mày. “Được rồi! Ta nghĩ ta hiểu ý tứ của ngươi. Lăng Vi Phong cũng là nam nhân bình thường, cho nên hán muốn kết hôn là thể từ hảo nghe lời. Cho dù không thích cũng không sao?”

“Bình thường mà nói, không có nam nhân nào là không thích thê tử hảo nghe lời đi?” (Lấy nha hoàn đề, nghe lời lắm đấy)

Bất quá nàng thực hoài nghi đại ca như khối băng kia của nàng sẽ thích cái loại nữ nhân nhàn chán này, nàng cảm thấy Đỗ Tiểu Nguyệt thú vị hơn, xứng với đại ca lạnh lùng kia của nàng mới tốt.

“Tùy tiện!” Đỗ Tiểu Nguyệt theo tay vung lên, không nghĩ tiếp. “Mặc kệ như thế nào, ta chính là nhất định gả cho Lăng Vi Phong!”

“Hắn không cưới ngươi, ngươi muốn gả cũng không gả được.” Lăng Xảo Xảo lạnh lùng dội gáo nước lạnh.

Đỗ Tiểu Nguyệt mỉa mai, một cái ý tưởng hiện lên trong óc. “Cho nên ta tức giận, ta sẽ dùng bất cứ giá nào!” Hừ! Con hồ không phát uy, coi Đỗ Tiểu Nguyệt nàng là con mèo sao!

“Ngươi muốn như thế nào?” thấy Đỗ Tiểu Nguyệt biểu tình âm âm, Lăng Xảo Xảo nhất thời có dự cảm bất hảo.

Đỗ Tiểu Nguyệt gợn lên một chút thực tươi cười âm thực ngoan. “Xảo Xảo, ta muốn ngươi giúp ta.”

“Giúp ngươi cái gì?” Đỗ Tiểu Nguyệt cười làm cho Lăng Xảo Xảo trong lòng hảo run.

“Hắc hắc…….”

Ban đêm, yên tĩnh phố hoa náo nhiệt hẳn lên.

Nhất là Bách hoa các, khách nhân nối liền không dứt, phong vận do Hoa ma ma mặc hơi lộ ra màu đỏ bạc thường, cười duyên chiêu đãi khách nhân.

Tiếng trêu đùa trộn lẫn hương rượu cùng hương son, rót ra ồn ào dâm mỹ một đêm.

Bất đồng với đại sảnh náo nhiệt, Xảo Linh Các ở trên lầu đêm nay lại yên tĩnh cực kỳ, bởi vì ngày từ đầu, hoa khôi danh vang Bắc thành Lăng Xảo Xảo liền phân phó xuống, nàng hôm nay có việc, không tiếp khách.

Phân phó này, những khách nhân vị mộ danh (hâm mộ danh tiếng) mà đến tự nhiên thất vọng cực kỳ, nhưng lại không ai dám làm loạn, dù sao sau lưng Bách Hoa các là thế lực Lăng gia không ai dám trêu chọc.

“Ngươi tìm ta đến có chuyện gì?” Lăng Vi Phong đậm thanh hỏi tiểu muội, khuôn mặt tuấn mỹ thập phần trầm tĩnh, trong ánh mắt gian lại chứa một chút ừ đột.

Từ ngày đó từ biệt ở tù lâu, hắn đã muốn nửa tháng không gặp Đỗ Tiểu Nguyệt, điều này không khỏi làm hắn kinh ngạc, bình thường ba ngày đã thấy đến bóng dáng của nàng, nhưng nay cũng đã nửa tháng không thấy nàng xuất hiện.

Tình hình này không chỉ khiến hắn kinh ngạc, liền ngay cả người bên cạnh hắn cũng thấy được kỳ quái, cảm giác giống như thiếu Đỗ Tiểu Nguyệt, như ít đi cái gì…….

Chung quanh trở nên tĩnh hơn, tĩnh làm cho người ta cảm thấy hảo quái, có điểm hư không, cũng có chút hoảng, làm cho hắn nhất thời không biết theo ai.

Nàng có phải hay không nghĩ thông suốt, không hề triền hắn?

Nghĩ đến đây, hắn nên thở nhẹ nhõm, nhưng là không biết vì sao, hắn lại một chút cao hứng cũng không có, thậm chí có điểm tức giận. Từng ngày trôi qua, tâm tình của hắn càng ngày càng buồn hơn. Đây là có chuyện gì?

“Có một số việc muốn tìm huynh nói chuyện.” Lăng Xảo Xảo ngọt ngào cười, vươn tay giúp huynh trưởng rót ly rượu. “Ca, đây là rượu muội tự tay nấu, huynh uống thử xem.”

“Muội tìm ta đến vì cái này?” Lăng Vi Phong nhíu mày nhìn tiểu muội, đưa tay cầm lấy ly rượu, một ngụm đem rượu uống cạn, hương hoa quế nồng đậm ở miệng lan tràn, thơm miệng lưu hương.

“Đương nhiên không phải.” Lăng Xảo Xảo chớp đôi mắt, lại giúp huynh trưởng đem cái chén rót đầy. “Huynh làm sao vậy? Tâm tình giống như không tốt lắm?”

“Không có gì.” Lăng Vi Phong cầm lấy cái chén, lại một ngụm đem uống rượu sạch, chần chờ bỏ xuống, mới ra vẻ lơ đãng hỏi: “Đỗ Tiểu Nguyệt gần đây không xuất hiện sao?”

“Huynh nói Tiểu Nguyệt sao?” Lăng Xảo Xảo rũ mắt xuống, một bên rót rượu một bên nói: “Nàng đã lâu không xuất hiện, cũng không biết bận việc gì, muội cũng đã lâu không được thấy nàng.”

“Phải không?” Nghe được tiểu muội trả lời, Lăng Vi Phong cảm thấy tâm tình của mình càng kém, nhịn không được một ngụm lại một ngụm uống rượu.

“Làm sao vậy? Huynh làm sao có thể đột nhiên hỏi nàng?” Lăng Xảo Xảo tò mò hỏi.

“Không có gì.” Lăng Vi Phong thuận miệng nói có lẽ, cũng không tự chủ nhớ tới mắt nàng ngày đó có chút khổ sở. Nếu hắn không nhìn lầm, như vậy..... Hắn là không phải thực sự tổn thương nàng?

Khi hắn nghĩ đến nàng vĩnh viễn đều là vẻ mặt tươi cười, vĩnh viễn đều là nhanh nhẹn nhanh miệng, miệng không buông tha ai, cá tính cả gan làm loạn lại không có người không chế được. Nàng không giống một cô nương, nếu so với nam nhân còn giống nam nhân hơn.

Nhưng là hắn lại đã quên, nàng rốt cuộc không phải nam nhân chân chính, nàng cũng sẽ có thời điểm yếu ớt, chính là hắn chưa bao giờ thấy qua, là nàng che giấu rất tốt? Hay là hắn chưa bao giờ chân chính chú ý qua nàng?

Có phải hay không mỗi khi hắn cự tuyệt nàng, nàng liền sau lưng vụng trộm khổ sở? Chính là đối mặt với hắn không hiển hiện ra, vẻ mặt luôn có ý cười.

Là như thế này sao? Mà hắn lại chưa từng phát hiện sao?

“Bất quá nàng nửa tháng trước có đến một lần, tâm tình rất kém.” Dò xét biểu tình huynh trưởng, Lăng Xảo Xảo nhẹ giọng nói xong.

Nửa tháng trước? Lăng Vi Phong sững sốt, nhanh chóng truy vấn: “Nàng khóc sao?”

Lời vừa ra khỏi miệng, hắn lại ngậm ngẩn cả người, không thể tưởng tượng bộ dáng Đỗ Tiểu Nguyệt khóc.

“Nàng làm sao có thể khóc đây!” Lăng Xảo Xảo phốc xich một tiếng nở nụ cười, cảm thấy huynh trưởng rất quái lạ, bộ dáng giống như thực quan tâm Đỗ Tiểu Nguyệt.

“Nói được cũng phải.” Lăng Vi Phong xả ra một chút cười, Đỗ Tiểu Nguyệt làm sao có thể khóc đây?

“Bất quá tuy rằng không khóc, hốc mắt nhưng thật ra đỏ.” Lăng Xảo Xảo lại tiếp một câu, lời nói thâm thúy nhìn huynh trưởng. “Tiểu Nguyệt cá tính thực quái, không có khả năng trước mặt người khác bày ra yếu ớt của mình. Cho dù khóc, nàng cũng sẽ chỉ một mình vụng trộm khóc, nàng không có khả năng trước mặt mọi người rơi lệ.”

Lời nói của Lăng Xảo Xảo làm cho Lăng Vi Phong trầm mặc, lần đầu tiên phát hiện nguyên lai hắn một chút cũng không hiểu Đỗ Tiểu Nguyệt, hắn nhìn đến chính là mặt ngoài của nàng. Chân chính nàng, hắn tuyệt không hiểu biết.

Như vậy cũng tốt, hắn căn bản không tính cùng nàng có khúc mắc gì, có lẽ nàng sẽ không bao giờ triền hắn nữa, như vậy không phải tốt lắm sao?

Nhưng là..... Hắn lại cảm thấy chết tiệt không tốt! Hắn muốn đi tìm nàng!

Ý niệm này vừa xuất hiện trong đầu, Lăng Vi Phong lập tức đứng dậy, nhưng mới vừa đứng đứng lên, lại cảm thấy đầu vầng mắt hoa, toàn bộ khí lực đều xói mòn.

Này..... Hắn sững sốt, nhìn về phía tiểu muội.

“Xảo Xảo, muội.....” Kê đơn?!

“Thực xin lỗi! Muội không thể từ chối.” Lăng Xảo Xảo vẻ mặt vô tội, sợ huynh trưởng đem nàng xé rách, nhanh chân cách hắn rất xa.

“Chết tiệt muội.....” Hạ cái được gì?

Lời nói vừa đến miệng, Lăng Vi Phong trước mắt một màu đen, ngay sau đó đổ xuống.

Bạn đang đọc truyện *Nam Sùng Của Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 2-1

Lăng Vi Phong hỗn loạn mở mắt ra, thần trí còn không có thanh tỉnh, chợt nghe đến tiếng nói chuyện nhỏ vụn.

“Tốt lắm, Xảo Xảo nguoi không hổ là bạn tốt của ta, ta yêu chết nguoi!”

“Làm ơn! Ta nhưng là mạo hiểm có nguy cơ sẽ bị đại ca ta giết chết nha! Thật sự là nghĩ mãi, không có việc gì lại đi quen biết nữ nhân như nguoi, một chút chuyện tốt đều không có!”

“Ai nha! Đừng nói như vậy! Ta cũng có cống hiến nha! Xem! Đây là mười vạn lượng ngân phiếu ước định tốt, vừa lòng đi?”

“Hừ! Này còn kém không nhiều lắm!”

“Các ngươi hai người. ....” Nghe được các nàng đối thoại, Lăng Vi Phong lập tức nghĩ đến chuyện gì đã xảy ra, tức giận đến nhớ tới mình, lại phát hiện chính mình toàn thân hư nhược vô lực, hơn nữa tay chân đều bị trói lại.

“Chàng tỉnh? So với dự tính của ta còn sớm hơn!” Đỗ Tiểu Nguyệt cười khê, con ngươi đen lộng lộng, bộ dạng nồng đậm đắc ý cùng giao hoạt.

“Ách. .... Ca, huynh tỉnh thực sớm nha!” Lăng Xảo Xảo cười thật sự xấu hổ, hơn nữa trên tay nàng còn cầm ngân phiếu.

“Xảo Xảo. .... Ngươi!” Trùng mắt ngân phiếu trên tay tiểu muội, Lăng Vi Phong không nghĩ tới muội muội của mình nhưng lại sẽ vì bạc bán đứng chính mình.

“Ách. .... Ta không quấy rầy các ngươi, đi trước.” Phun phun phấn lười, Lăng Xảo Xảo chạy nhanh rời đi. Nàng quyết định trước rời khỏi Bắc thành một vài ngày, chờ đại ca hết giận rồi trở về, bằng không nàng nhất định sẽ bị lột da!

“Ngươi làm sao hung dữ như vậy? Ngươi xem, đem Xảo Xảo cấp dọa chạy.” Đỗ Tiểu Nguyệt bĩu môi khê cái, chỉ chốc lát sau tươi cười xinh đẹp lại giờ lên. “Bất quá không sao, người phục vụ đi sớm một chút cũng tốt, như vậy chúng ta cũng có thể bắt đầu sớm một chút!”

Ha ha a, nàng chờ đã lâu!

“Ngươi muốn làm cái gì?” Lăng Vi Phong cảnh giác nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt, muốn sử xuất nội lực đem dây thừng đánh gãy, lại phát hiện chính mình nội lực toàn tiêu thất, này. ....

“Đừng uống phí khí lực, chàng vừa uống rượu có nhược cân tán, cho nên chàng không thể sử dụng được nội lực.” Đỗ Tiểu Nguyệt chậm rãi đi hướng giường.

“Đỗ Tiểu Nguyệt! Ngươi rút cuộc muốn làm cái gì?” Hắn còn tưởng rằng nàng biến mất nửa tháng, là quyết định buông tha cho hắn, còn áy náy cho rằng chính mình làm tổn thương nàng, ai biết căn bản không phải!

Nàng lại hoàn hảo tốt ở trước mặt hắn cười, thậm chí cùng Lăng Xảo Xảo cùng nhau tính kế với hắn!

“Ta muốn làm cái gì? Chẳng lẽ chàng còn nhìn không ra sao?” Con ngươi thủy linh kiều mỹ nhìn hắn, bên môi cười tà ác làm cho người ta cảm thấy rùng mình.

“Ngươi. ....” Lăng Vi Phong nhất thời có dự cảm không tốt.

“Không có biện pháp, ai bảo chàng không nghe lời như vậy, ta chỉ còn cách đem chàng trói lại đến đây.” Đỗ Tiểu Nguyệt biểu tình thực bất đắc dĩ, nhưng khóe miệng cười khinh dương lại tiết lộ ra đắc ý của nàng.

“Hừ! Qua tối nay, chàng chính là người của ta! Đến lúc đó chàng muốn không cưới ta cũng khó!” Không quản thủ đoạn ti bỉ hay không ti bỉ, nàng Đỗ Tiểu Nguyệt nhất định gả cho hắn!

Lăng Vi Phong trừng lớn mắt, không thể tin được nàng lại làm như vậy. “Đỗ Tiểu Nguyệt! Ngươi điên rồi?!” Một hoàng hoa nữ tử nhưng lại lớn mật đến loại tình trạng này, quả thực trước đây chưa từng gặp.

“Yên tâm! Ta sẽ thực ôn nhu.” Đỗ Tiểu Nguyệt nháy mắt mấy cái, cười đến thực ngọt.

“Đỗ Tiểu Nguyệt, ngươi đừng náo loạn! Mau thả ta ra!” Lăng Vi Phong tức giận đến đỏ mặt, muốn dùng lực gãy trói buộc trên tay, lại chết tiệt một chút khí lực cũng không sử dụng được.

“Chết tiệt! Ngươi mau thả ta ra! Ta sẽ không để cho ngươi làm như vậy, Đỗ Tiểu Nguyệt! Ngươi có nghe hay không! Mau thả ta ra!”

“Câm miệng! Chàng ảm ỹ muốn chết!” Đỗ Tiểu Nguyệt quệt cái miệng nhỏ nhắn, bị hắn làm cho bên tai đều phát đau. “Chàng lại ảm ỹ nữa, cẩn thận ta đối với chàng hạ xuân dược nga!”

Lăng Vi Phong mím môi, lạnh lùng trừng mắt nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt. “Ngươi đừng uống phí khí lực, xuân dược đối ta không công hiệu, mau thả ta ra!”

Bởi vì trước đây thân thể kém, Lăng Vi Phong ăn rất nhiều dược, bình thường độc dược là không gây thương tổn đến hắn, liền ngay cả xuân dược cũng vậy. Nhưng nhược cân tán không phải độc, cho nên mới tạm thời làm cho hắn toàn thân vô lực.

“Hi! Ngươi thật đúng là đáng yêu!” Đỗ Tiểu Nguyệt bị bộ dáng của Lăng Vi Phong khiến nở nụ cười, nàng cuồng vọng nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, khóe mắt ngưng một chút quyến rũ, lại mang theo một chút ngạo khí. “Làm ơn! Bằng sức quyến rũ của Đỗ Tiểu Nguyệt ta, cần xuân dược sao? Này không phải rất khinh thường ta!”

“Ngươi. ....” Nàng tự tin bộ dáng hào chói mắt, con ngươi trong sáng kiều ngạo mà nhìn hắn, tự nhiên tản mát ra thần thái làm cho hắn nhất thời như đui mù.

Nhưng hành động kế tiếp của nàng lại làm cho hắn kinh ngạc. ....

Nàng nhưng lại cúi xuống đai lưng, cởi áo khoác mỏng manh, trên thân thể ôn nhu mềm mại chỉ còn lại có cái yếm màu đỏ cùng tiết khối màu trắng.

Da thịt trong trắng lại hồng kia cùng cảnh xuân như ẩn như hiện rung động hẳn, khuôn mặt lại thanh lệ dường kia, nàng trước mắt giống như yêu cơ mê người, không có nam nhân nào có thể chống cự loại dụ hoặc này.

Lăng Vi Phong nhất thời miệng khô lưỡi khô, hần nhanh nhắm mắt, tức giận gào thét: “Đỗ Tiểu Nguyệt! Ngươi nháo đủ chưa? Mau đưa quần áo mặc vào! Người đâu! Mau tiến vào cho ta!”

“Đừng kêu, không có người vào đâu.” Đỗ Tiểu Nguyệt nhẹ nhàng cười, chân thành ngồi ở trên giường, “Bất quá chàng thực sự thật ôn ào nga! Làm cho người ta chịu không nổi.”

Nàng nũng nịu thăm oán, đôi mắt chuyển động xoay tròn. “Vì tránh cho chàng âm ỷ đến người khác, đừng trách ta đem miệng chàng ngăn chặn nga!”

Cái gì?! Lăng Vi Phong ngẩn đầu, mới há mồm muốn nói, miệng đã bị nhét vào một cái khăn mặt.

“Ngô ngô……” Lăng Vi Phong giận trừng mắt Đỗ Tiểu Nguyệt, hảo muốn đem nàng bóp chết.

“Ân, như vậy im lặng hơn.” Đỗ Tiểu Nguyệt vừa lòng nở nụ cười. “Ngoan! Chàng hiện tại là nam sủng của ta, muốn ngoan ngoãn, chủ nhân ta này sẽ hảo thương ngươi.”

Nàng liếm cánh môi, thềm nhỏ dãi nhìn nam sủng ngon miệng, hận không thể một ngụm đem hần nuốt vào bụng.

Ha ha, đây là biện pháp nàng bất cứ giá nào sau nghĩ ra được —— bá vương ngành thương cung!

Ngô…… Nàng nên hảo hảo hưởng dụng nam sủng trước mắt như thế nào đây?

Chớp mắt to, Đỗ Tiểu Nguyệt nghiêng trán, đánh giá nam nhân thềm nhỏ dãi lấy lâu, nhìn không được vron phần lưỡi khê liếm cánh môi.

A a! Thực mê người, nàng mau chảy nước miếng!

Mà Lăng Vi Phong còn lại là bị nhìn đến da đầu run rẩy, lần đầu tiên cảm thấy chính mình như là thịt đặt trên dao thót, để người xâm lược.

Chết tiệt! Hần như thế nào gây thơ nghĩ đến nàng sẽ như vậy buông tha cho, còn nổi lên áy náy, nghĩ đến mình thực sự tổn thương nàng, áy náy mấy ngày.

Kết quả căn bản không phải! Hần đã coi nhẹ nàng, không nghĩ tới nàng nhưng lại nghĩ ra phương pháp này, liên hợp với muối muối hần đến tính kế hần!

Lăng Vi Phong giận đỏ mắt, hần muốn thực sự bị nàng thượng, tự tôn nam nhân còn để ở đâu? Đường đường đại nam nhân nhưng lại bị nữ nhân cường bạo, này……. Đây quả thực…….

Lăng Vi Phong càng nghĩ càng giận, cũng càng muốn giãy dụa, nhưng toàn thân căn bản dụng không ra nửa điểm khí lực, bị khăn mặt tắc trụ miệng cũng chỉ có thể phát ra tiếng ngô ngô mơ hồ.

“Ngoan! Đừng kích động, nếu không cẩn thận bị thương sẽ không tốt lắm nga!” Đỗ Tiểu Nguyệt bò lên giường, khóa ngồi ở trên người Lăng Vi Phong, tay nhỏ bé cách quần áo chậm rãi vuốt ngực hần rộng lớn ầm ập.

Nhìn khuôn mặt hần kia so với nữ nhân còn xinh đẹp hơn, con ngươi ngưng lãnh liệt lửa giận, nàng có thể thấy hần giờ phút này có bao nhiêu tức giận.

“Đừng tức giận! Ai giáo chàng cũng không nhận người ta, hại nhân gia chỉ có thể nghĩ ra biện pháp này.” Nàng chớp mắt, vẻ mặt vô tội.

Lăng Vi Phong trừng mắt nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt, cố gắng không cho chính mình tầm mắt dời xuống…….

Nhưng là hảo khó, thần nhiên mùi của nàng vì tới gần mà thoảng trên chóp mũi, thanh âm nàng mềm mại đáng yêu kiều nhuyễn cùng vuốt ve của nàng, đều không hiểu sao làm cho thân mình của hần dần dần cứng lại, tim đập cũng bắt đầu nhanh hơn…….

“Hi hi! Tim của ngươi đập thật nhanh.” Đỗ Tiểu Nguyệt phát hiện, cười khanh khách. “Phong, chàng hưng phấn sao?”

Hưng phấn cái rắm!

Lần đầu, Lăng Vi Phong muốn mắng lời thô tục, nhưng khăn mặt tắc ở miệng cản trở hần, làm cho hần chỉ có thể phát ra phần nộ kêu rên.

“Yên tâm, kế tiếp sẽ làm chàng càng hưng phấn.” Vì hôm nay, nàng đã chuẩn bị tốt từ lâu.

Này nửa tháng nay, nàng không chỉ cố gắng xem các loại đông cung đồ, còn mỗi ngày đến Bách Hoa các hỏi nhóm bảo nhi tỷ tỷ này phương pháp quyến rũ nam nhân, lại tránh ở mật thất xem nhóm hoa các bảo nhi này cùng nam nhân tìm hoan hoan ái như thế nào.

Cho nên, đối với khiêu khích nam nhân như thế nào, nàng học được khá nhiều, tin tưởng tràn đầy.

Cúi đầu, nàng khẽ hôn xương quai xanh xinh đẹp của hắn, đầu lưỡi khẽ liếm, thỉnh thoảng dùng răng nanh cắn nhẹ, thưởng thức đến hương vị của riêng hắn, làm cho nàng tim đập nhanh hơn.

Mắt quyến rũ, nàng khiêu khích liếc mắt hắn một cái, đầu lưỡi chậm rãi dòi xuống. ....

Nhìn đến yết hầu chuyển động, nàng thân lưỡi khẽ liếm, phát hiện hắn run rẩy một chút, yết hầu chuyển động nhanh hơn, nàng nhìn không được cười khẽ ra tiếng, há mồm đem chuyển động kêu gọi kia hàm trụ.

Cái miệng nhỏ nhắn liếm mát lấy yết hầu, đầu lưỡi lấy phương thức vẽ vòng tròn đùa bỡn, ngẫu nhiên dùng răng nanh khẽ cắn, phát hiện hắn thở dốc biến thỏ, nàng mới chậm rãi buông ra, ngẩng đầu mềm mại đáng yêu liếm cánh môi, con ngươi khiêu khích quyến rũ hắn.

Lăng Vi Phong thở phì phò, cảm thấy yết hầu khô khô, một cỗ nhiệt khí bao lên da thịt, kiểu mỹ của nàng làm cho hắn mờ mắt, xúc động không nên có từ dưới bụng dâng lên.

Đáng chết! Nhắm mắt lại, hắn ở trong lòng thấp rủa, không thể tin được chính mình thể nhưng thực sự nổi lên dục niệm.

Thật sự là đáng chết! Kỹ xảo này nàng là từ đâu học được?

Hắn cố gắng áp chế lửa nóng dưới bụng, nhưng lại đột nhiên cảm thấy trên thân chợt lạnh, hắn sùng sốt, nhanh mở mắt ra, đã thấy đai lưng chính mình đã bị nàng tháo, trên thân quần áo bị nàng một phen rút ra, lộ ra ngực tinh trắng.

“Oa! Nhìn chàng bình thường một bộ dáng nhả nhặn, không nghĩ tới đáng người tốt lắm nha!” Vân da xinh đẹp làm cho nàng tròn to mắt, màu đồng thân nhiên làm cho nàng mờ mịt.

Liên tục dùng tay vuốt ve cảm nhận, cũng hoàn toàn bất đồng với mềm mại của nàng nha. Cứng rắn như cương, nhưng cũng bóng loáng như tơ.

Khẽ liếm môi, đầu ngón tay chậm rãi mon trón da thịt ẩm áp, vô tình đụng tới nụ hoa mẫn cảm, khiến hắn khẽ run lên.

Nhẹ nhàng trong nháy mắt, nàng liếc mắt nhìn hắn một cái.

Thấy hắn trán thấm ra mồ hôi, nàng thông thả giơ lên cánh môi, nhìn chăm chú xuống người hắn, cúi đầu hàm trụ một cái nụ hoa.

“Ngô!” Lăng Vi Phong trừng lớn mắt, thân thể nhanh chóng căng cứng, phản kháng không được đùa nghịch của nàng, chỉ có thể phát ra tiếng thở dốc ồ ồ.

Phân lưỡi nóng ẩm ướt khẽ liếm lên, lại chậm rãi hút, lại cố ý lấy đầu lưỡi xoay vòng, càng cố ý khi liếm duyên lấy răng nanh khẽ đùa.

Đùa bỡn đủ, nàng mới vừa lòng ngẩng đầu, nhìn đến trên nụ hoa khoẻ mạnh dính trong suốt, lóe lên sáng bóng ẩm mị.

“Phong, chàng thích không?” Cúi đầu, nàng ở vành tai hắn nhẹ hỏi, cố ý nhẹ nhàng thổi khí, bưng bình hàm trụ vành tai của hắn, nhẹ nhàng hút.

“Ngô.....” Lăng Vi Phong thống khổ cau mày, hơi thở như lan dụ hoặc hắn, dục hỏa đã sớm bị nàng châm ngòi, rốt cuộc kiềm chế không được.

Phát hiện phản ứng của hắn, Đỗ Tiểu Nguyệt cúi đầu nở nụ cười. “Ta biết chàng sẽ thích.”

Tay nhỏ bé chậm rãi dòi xuống, đi vào chỗ lửa nóng của hắn, tay nàng đụng tới cứng rắn nóng bỏng, càng làm cho mặt của nàng không tự chủ được phồng một chút đỏ ửng.

Lời lẽ mềm mại rồi đi vành tai của hắn, chậm rãi đi xuống, ở hai má hắn lưu lại dấu vết nóng ẩm ướt, khi đi vào cánh môi của hắn, nàng vờn đầu lưỡi liếm khoe môi hắn một chút.

“Ngô.....” Hương nhuyễn của nàng lướt qua khoe miệng, làm cho hắn hảo muốn hàm trụ phần lưỡi mê người lại đáng giận kia, nhưng là khăn mặt trong miệng cản trở hắn. Không chiếm được thỏa mãn làm cho hắn phát ra một tiếng hừ kháng nghị.

Giờ phút này, hắn sớm đã quên ý niệm phản kháng trong đầu, một cỗ hỏa diễm nóng cháy bùng lên trong hắn, đem lý trí của hắn đốt sạch, cả đầu chỉ có yêu cơ mê người trước mắt.

“Thân thể của chàng nóng quá, nóng quá.....” Liếm duyên ngực của hắn, cảm nhận được nóng bỏng của hắn, hô hấp của nàng cũng dần dần không xong.

Đầu lưỡi tràn ngập mùi của riêng hắn, ở ngực cùng bụng của hắn lưu lại ướt át của riêng nàng, cuối cùng đi vào dưới bụng của hắn, cô gắng nhìn nơi tư mật của hắn.

Nàng mở ra cái miệng nhỏ nhắn, cách vài dẹt toàn tâm toàn ý há mồm hàm trụ lửa nóng, phát hiện thân mình của hắn nhanh chóng cương cứng, nàng biết nơi này là chỗ mẫn cảm nhất của hắn.

Nàng dùng sức hấp, phần lưỡi khẽ liếm, đem vài dẹt kia biến thành ẩm ướt, mà lửa nóng dưới miệng cũng trở nên càng lớn, càng nóng hơn nữa.

“Ngô!” Lãng Vi Phong cắn răng, bị nàng liếm duyên khoái cảm làm cho lửa nóng của hắn rống giận muốn giải phóng, một đoàn hỏa thiêu hắn, da thịt màu đồng phiếm một tầng mờ hôi nồng mạnh.

Đỏ mặt, Đỗ Tiểu Nguyệt cảm thấy yết hầu hạo khô, thân thể của nàng cũng nóng lên.

Thật kì quái, rõ ràng là đang dụ hoặc hắn, nhưng nàng như thế nào cảm thấy thật là khó chịu, giống như người bị dụ hoặc là nàng?

Nàng ngẩng đầu, nhìn kẻ sát hại dột ẩm ướt kia là một khối thật lớn, nhìn không được nuốt nuốt nước miếng, cảm thấy cái kia tựa hồ so với cái nàng nhìn lớn ở trong mặt thất còn muốn lớn hơn rất nhiều.

Nàng nghĩ đến nhìn đến hình ảnh của mình, biết thứ này là muốn tiến vào nơi đó của bản thân. ....

Nhưng là lớn như vậy. .... Đi vào sao được? Nàng nhìn không được sợ hãi nổi lên.

“Ngô ngô. ....” Thấy nàng đột nhiên dừng lại động tác, Lãng Vi Phong khó chịu phát ra kêu rên, dục vọng bị châm ngòi lên giống lửa thiêu đốt hắn.

“Chàng muốn ta tiếp tục sao?” Nhìn hắn, nàng nhìn không được nhẹ hời.

Như thế nào? Người sợ sao? Con người đen hẹp dài phiếm một chút dục hỏa, giống như nhìn nàng khiêu chiến.

Dục hỏa đều bị nàng khơi mào, rống giận muốn giải phóng, nàng nếu dám chơi, hắn liền bồi nàng chơi, bất cứ giá nào hắn cũng bồi nàng!

Thấy hắn khiêu khích, Đỗ Tiểu Nguyệt mắt mị lại, cá tính không chịu thua nhanh chóng đem lui bước áp chế.

Là nàng tính kẻ hắn, nàng sao có thể lui bước?

Vừa nghĩ như vậy, tay nhỏ bé bắt lấy lưng quần của hắn, nàng kêu ngạo mà ngẩng đầu, tay nhỏ bé bởi khăn trương mà khẽ run, không được để mình lùi bước.

Cắn răng một cái, nàng dùng sức cời xuống quần của hắn! (Tụt quần rồi, toát cả mồ hôi!)

Bạn đang đọc truyện *Nam Sủng Của Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 2-2

Đập vào mắt nóng thiết thật lớn làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt hoảng sợ, cái miệng nhỏ nhắn nhìn không được dật ra một chút kinh hô.

Dùng sức nuốt nuốt nước miếng, nàng tò mò nhìn cái chày cứng rắn trước mắt, chỉ thấy ở đỉnh thấm ra dịch trong suốt, làm cho nàng tò mò đưa tay sờ nhẹ, dịch trắng đục nóng lập tức làm ẩm ướt ngón tay nàng.

Nàng hào rứt tay về, thân lưỡi khẽ liếm bạch dịch dính trên tay, nếm đến là hương vị tinh nhạt, làm cho nàng nhũn hạ mày liễu. (Kì, bản quá!)

Nhưng hành động yêu mị này lại làm cho Lãng Vi Phong phát ra một chút buồn ngậm, nhìn đầu lưỡi phấn nộn hồng nhạt cùng cái miệng nhỏ nhắn mê người, hắn bắt đầu khát vọng liếm duyên của nàng.

Mị mâu hướng hắn nhìn, thấy hắn khát vọng nhìn miệng của nàng, nàng lập tức hiểu khát cầu của hắn.

“Muốn ta dùng đầu lưỡi sao?” Tay nhỏ bé nhẹ nhàng vòng trụ mặt lửa nóng kia, hai tay hỗ trợ lẫn nhau, lấy lòng bàn tay cao thấp cọ xát, đầu ngón tay vô tình chạm vào viên cầu dưới nóng thiết, lập tức nghe được hắn phát ra rên rỉ thấp kém.

Nhẹ nhàng trong nháy mắt, nàng thử nhìn mặt một chút.

“Ngô. ....” Lãng Vi Phong run rẩy thân mình, khuôn mặt anh tuấn vì dục vọng mà ửng đỏ, con người lửa nóng không chớp nhìn nàng, phảng phất ý bảo nàng tiếp tục làm đi. (Thằng nào vừa muốn trốn thế hử?)

Cảm thấy chơi vui, nàng cố ý lấy đầu ngón tay đưa bốn hai viên cầu, lòng bàn tay cọ xát nóng thiết thô to, cảm giác nhiệt độ cùng run rẩy của hắn.

Lỗ nhỏ ở ngay dưới tay nhỏ bé bị kích thích, thấm ra càng nhiều hoạt dịch trong suốt, chậm rãi tích tụ chảy xuống, làm ẩm ướt nóng thiết cùng tay nàng.

Bạch dịch trong suốt làm cho nàng nghĩ đến hương vị mới vừa rồi thường đến, khẽ liếm môi, nàng liếc mắt nhìn hắn một cái, mở ra cái miệng nhỏ nhắn, chậm rãi cúi đầu, nhìn chăm chú xuống hạ thân hắn, hàm trụ đỉnh lửa nóng.

Xạ hương nam tính nồng đậm lập tức ở miệng lan tràn, nàng mị mắt, không chán ghét hương vị này, ngược lại cảm thấy xạ hương nồng đậm càng kích thích tình dục của nàng.

Nàng lấy đầu lưỡi liếm lỗ nhỏ, lại chậm rãi đi xuống, đưa cực đại của hân toàn bộ liếm duyệt qua, mới mở ra cái miệng nhỏ nhắn đem nóng thiết ngâm vào, dùng sức hấp.

“Ngô!” Cái miệng nhỏ nhắn nóng bỏng ẩm ướt đưa nóng thiết hân gắt gao hấp trụ, kích thích mẫn cảm của hân, thân mình căng cứng, lửa nóng thật lớn nhất thời trường lớn hơn nữa lại càng cứng rắn.

“Ân.....” Cảm giác nóng thiết trong miệng trở nên lớn hơn nữa, nhồi vào cái miệng nhỏ nhắn của nàng, nàng miễn cưỡng hàm trụ một nửa, tay nhỏ bé cầm phía cuối nóng thiết, cái miệng nhỏ nhắn cao thấp phun ra nuốt vào, nước bọt trong suốt không kịp nuốt theo khóe miệng chảy xuống, làm ẩm ướt cảm của nàng cùng nóng thiết của hân.

“Ngô.....” Bị nàng không ngừng đưa bốn hút, khoái cảm thư sướng làm cho hân nhin không được phát ra kêu rên, thân thể hòa diễm thiêu đốt hân, đặc biệt dục vọng làm cho hân máu sôi trào.

“Ngô ân.....” Đỗ Tiểu Nguyệt cũng hiểu được thật là khó chịu, bộ ngực nặng trĩu, nhũ tiêm không tự chủ được biến cứng rắn, liền ngay cả chỗ tư mật cũng thấm ra một cổ ẩm ướt nóng, đem tiết khô của nàng làm cho ẩm ướt.

Nàng nhin không được con ngươi mị khởi mị mờ, cái miệng nhỏ nhắn nhẹ thở, buông ra nóng thiết trong miệng, đầu lưỡi chậm rãi dời xuống, há mồm hàm trụ một viên cầu.

“Ngô!” Cảm nhận được hành động của nàng, Lăng Vi Phong phát ra một tiếng kêu rên ồ ồ, quên là bị trói trụ nắm thành quyền, cảm giác cái miệng nhỏ nhắn của nàng duyệt lấy viên cầu, đầu lưỡi càng ở trên viên cầu vẽ tròn, nhẹ nhàng đưa bốn.

Mà tay nàng cũng đi theo vỗ về chơi đùa một khóa viên cầu khác, lấy tay cùng miệng trâu đùa hỗ trợ lẫn nhau, nam căn thô trường nhin không được bốn của nàng, không tự chủ được rung động, đỉnh thấm ra càng nhiều bạch dịch.

Cảm giác được thân mình của hân khẽ run, Đỗ Tiểu Nguyệt buông miệng ra, đầu lưỡi hướng lên trên liếm duyệt, nhẹ nhàng hàm trụ đỉnh, khi đang định lại tiếp tục phun ra nuốt vào, hân lại đột nhiên thẳng lưng, chính căn thật lớn nhất thời toàn bộ nhét vào miệng của nàng.

“Ngô!” Không dự đoán được hân sẽ đột nhiên hành động, Đỗ Tiểu Nguyệt hoảng sợ, nhanh lấy tay cầm trụ nóng thiết, đỉnh thô dài của hân chạm đến yết hầu của nàng, làm cho nàng ần ần đau, thống khổ phiếm nước mắt.

Lăng Vi Phong cũng không buông tha nàng, lưng bắt đầu di động, làm cho nóng thiết ở trong cái miệng nhỏ nhắn ẩm áp của nàng cao thấp di động, phun ra nuốt vào cứng rắn của hân.

“Ngô.....” Hân mỗi một lần tiến đến đỉnh đều chạm đến yết hầu, làm cho nàng thống khổ rơi lệ, cái miệng nhỏ nhắn nhin không được phát ra rên rỉ kháng nghị.

Nhưng là vô dụng, hân bị dục hỏa làm chủ căn bản nghe không được kháng nghị của nàng, một mặt thẳng lưng di động, hưởng thụ bị cái miệng nhỏ nhắn ẩm áp của nàng làm cho khoái cảm.

Không! Nàng không được!

Đỗ Tiểu Nguyệt khó chịu cau mày, ngay tại lúc Lăng Vi Phong mau bùng nổ, nàng dùng sức đẩy hân ra.

“Ngô!” Nóng thiết cứng rắn đột nhiên bị mất đi khoái cảm bao vây, hân nhin không được phát ra kêu rên chưa đủ, thô dài nóng dính ẩm ướt trong suốt phiếm hồng sáng bóng, ngay tại khi bạch dịch nóng rực sắp bắn ra, một cái đai lưng nhanh chóng hệ trụ lại thô dài, không cho hân phát tiết. (Có cả trò này nữa ak? Nguyên Viện! Có phải đầu óc càng ngày càng độc hại không?)

Lăng Vi Phong trừng lớn mắt, không dám tin trừng mắt nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt.

“Muốn nhanh như vậy liền thỏa mãn, chẳng phải là tiện nghi chàng!” Đỗ Tiểu Nguyệt nhẹ giọng hừ một tiếng, khuôn mặt nhỏ nhắn phiếm một chút đỏ ửng, cái miệng nhỏ nhắn hồng diễm cong lên.

Lăng Vi Phong ở trong lòng rống giận, con ngươi đen hung tợn trừng mắt Đỗ Tiểu Nguyệt, dục vọng không thể phát tiết tra tấn hân, mồ hôi nóng nhin không được từ da thịt thấm ra.

Nữ nhân chết tiết này, nhưng lại chết tiết dám trối chặt hân?!

“Như thế nào? Rất khó chịu sao?”

Nhìn thấy lửa giận Lăng Vi Phong, Đỗ Tiểu Nguyệt kiều mỵ chạm lên hân, tay nhỏ bé nhẹ vỗ về mồ hôi ẩm ướt trên ngực, cúi đầu lấy đầu lưỡi khẽ liếm, nếm đến hương vị hơi mặn.

Nữ nhân chết tiết!

Không thể nói chuyện, Lăng Vi Phong chỉ có thể trừng mắt Đỗ Tiểu Nguyệt, dục vọng trướng đầu làm cho hắn thống khổ thân mình căng thẳng, cực đại bị trói trụ hoàn toàn không thể phát tiết, chỉ có thể thống khổ liên tục trướng lên cứng rắn.

“Đừng dùng sức trừng người ta như vậy, trừng khiến người ta sợ.” Cong lên cái miệng nhỏ nhắn, Đỗ Tiểu Nguyệt vẻ mặt vô tội, nhưng thủy mâu không chút nào che giấu tia giả dối kia.

Nhìn đến đặc ý của nàng, lửa giận cùng dục hỏa cùng lúc tra tấn Lăng Vi Phong, nhưng lại không thể phát tiết, thật sự là..... Đáng chết!

Thấy hắn tựa hồ lại tức giận, Đỗ Tiểu Nguyệt nhin không được nhẹ giọng nở nụ cười, ngồi ở trên lưng hắn, đưa tay thân đến sau gáy, cời bỏ dây yếm, yếm màu đỏ lập tức rơi xuống, hai luồng miên nhũ no đủ ánh vào trong mắt hắn, nhũ tiem mê người khẽ run, phảng phất màu hồng nhạt mê người.

“Thích không?” Cúi thấp thân mình, miên nhũ mềm mại để trên ngực của hắn, nhẹ nhàng cọ xát, nhũ tiem ngẫu nhiên cùng nụ hoa của hắn đụng chạm lẫn nhau, khiến nàng hơi hơi ưm ra tiếng.

Vốn chính là muốn đùa hắn, kết quả chính mình lại nổi lên phản ứng, khuôn mặt nhỏ nhắn của nàng càng nóng càng hồng, liền ngay cả da thịt tuyết trắng cũng nhiễm một chút phi hồng.

Yết hầu cảm giác một tia khát khô, nàng nhin không được nâng lên thân mình, nhẹ nhàng liếm môi.

“Chàng có khát hay không?” Nàng đi xuống giường, từ trên bàn cầm một bầu rượu, lại chậm rãi hướng hắn đi.

Tầm mắt của hắn không tự chủ được nhìn theo nàng di động, da thịt tuyết trắng không tỳ vết mê người, ở trên lại nhiễm một chút màu sắc càng như một đoá hoa đầy dục điểm, tản ra sáng bóng mị nhân.

Mà bởi vì nàng đi lại, vú mê người kinh hoàng, điều ra độ cong mê người, nhũ tiem hồng nhạt kia ở da thịt tuyết trắng làm nổi bật no đủ, chọc người cấp dục hiệt thủ*.

*Cấp dục hiệt thủ: Vì dục vọng mà động tay.

Đỗ Tiểu Nguyệt trở lại trên giường, lại lần nữa khóa ngồi ở trên người Lăng Vi Phong, mang theo bầu rượu làm cho mở ra miệng bầu rượu, uống một ngụm.

“Uống hảo!” Rượu ủ lâu năm giải khát, nàng thỏa mãn liếm môi, chọn mâu liếc hắn một cái, dưới cái nhìn chăm chú của hắn đem rượu đổ vào trên ngực hắn.

“Uống như vậy, không biết có thể ngon hơn hay không?” Nàng thấp người, cúi đầu lấy đầu lưỡi tuyết uống dịch rượu rót vào trên người hắn.

Đầu lưỡi nếm đến hương rượu cùng hương vị của hắn, tay nhỏ bé chậm rãi khuynh đảo, lại lấy cái miệng nhỏ tuyết uống. Cuối cùng lại bị nàng lấy đại lưng hệ trụ trên lửa nóng, khiêu khích ngẩng đầu liếc mắt nhìn hắn một cái.

Người dám!

Lăng Vi Phong trừng mắt Đỗ Tiểu Nguyệt, hơi thờ dưới đùa bỡn của nàng trở nên ồ ồ không xong, nhưng kiều ngạo không cho phép hắn yếu thế cúi đầu, vẫn đang thẳng tắp nhìn nàng.

Đỗ Tiểu Nguyệt khoe miệng giơ lên, mang theo bầu rượu, làm cho miệng bầu nhắm ngay lửa nóng, ở dưới cái nhìn chăm chú của hắn, đem dịch rượu còn thừa toàn bộ rót vào trên nam tính cực đại của hắn.

Hừ! Nàng sẽ cho hắn nhìn thấy, Đỗ Tiểu Nguyệt nàng có dám hay không!

Bạn đang đọc truyện *Nam Sủng Của Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 3-1

Nụ hoa mở rộng hoa tâm

Chỉ vì người mà mở ra

Chỉ thuộc về một mình người.....

Rượu hơi lạnh tràn trên nóng thiết đang bị đai lưng trói chặt, dịch rượu theo độ cong chảy xuống, làm ẩm ướt đai lưng cùng đệm chăn bên dưới.

Nhất thời, hương rượu nồng đậm lan tràn ở bên trong.

Lăng Vi Phong không dám tin trùng mắt Đỗ Tiểu Nguyệt, không thể tin được nàng thực sự dám làm như thế, bị lăng nhục lửa giận thiêu đốt, lần đầu cảm thấy tôn nghiêm nam tính của mình đều bị nữ nhân trước mắt này cấp làm bản hầu như không còn.

“Nhớ kỹ, trăm ngàn đừng gây chiến với ta.” Đỗ Tiểu Nguyệt đối Lăng Vi Phong lắc lắc ngón trỏ, trên khuôn mặt phiếm hồng nhiễm thượng một chút vẻ hơi say, tăng thêm một tia kiêu mỹ. “Ta đều dám đem chàng cột vào trên giường, chàng nghĩ rằng ta và chàng còn có chuyện gì không dám làm?”

Nàng ném bầu rượu xuống, cúi đầu nhìn mặt cực đại kia, dịch rượu cùng bạch dịch hỗn hợp, nhiễm ra mùi dâm mị.

Nàng nhẹ nhàng liếm môi, ngực vì tình dục mà gia tốc nhảy lên, động tác theo bản năng, không hề lo lắng loại hành vi này có bao nhiêu hải tục.

Cúi đầu, nàng vươn phần lưỡi khẽ liếm xuống đỉnh cực đại, ném đến dịch rượu cùng hương vị của hắn, tay nhỏ bé cầm phía cuối, cái miệng nhỏ nhắn chậm rãi hàm trụ mặt thật lớn kia, lại chỉ ở đỉnh nhẹ mút một nửa, cọ xát giống như khiêu khích.

“Ngô!” Lăng Vi Phong thống khổ nắm chặt nắm đấm, thống khổ không thể phát tiết thỏa mãn làm cho gân xanh hiện lên trên tay, nhìn cái miệng nhỏ nhắn mê người kia liếm cực đại của hắn giống liếm kẹo hồ lô, thị giác dâm mị làm cho hắn không thể kháng cự.

Nóng thiết càng trưởng càng đại, nhưng lại bị đai lưng hệ trụ, không thể bắn ra dục vọng, hắn thống khổ khó nhịn cắn khăn mặt ngoài miệng, lửa giận cùng dục hỏa thiêu đốt hắn, mồ hôi từng giọt từng giọt chảy xuống, làm ẩm ướt vải trải giường.

Liếm đủ, Đỗ Tiểu Nguyệt mới chậm rãi buông miệng ra, môi dưới lây dính trù dịch màu trắng, nàng thân lưỡi nhẹ nhàng liếm đi, mị mầu nhẹ ôm lấy hắn.

“Chàng có cảm thấy nóng hay không?”

Nàng khó chịu vuốt chính mình, tay nhỏ bé lướt qua cổ tinh xảo của mình, xương quai xanh, chạm vào tuyết nhũ no đủ trầm trọng, tay nhỏ bé sờ, không tự chủ được dật ra một tiếng ưm.

Nàng nắm trong tay cảm giác thoải mái, hai tay dùng sức đưa bốn bộ ngực chính mình, vuốt ve nhũ thịt tuyết trắng, đụng chạm nhũ lõi sớm cứng rắn, khiêu khích dục vọng mãnh cảm chính mình.

Lăng Vi Phong cặp mắt đen nóng cháy không nhúc nhích nhìn chăm chú vào vưu vật trước mắt, tóc dài rối tung cùng da thịt tuyết trắng tạo thành đối lập mê người.

Hai tay nhỏ bé không ngừng đưa bốn hai luồng no đủ, nhìn nụ hoa hồng nhạt bị nàng đưa bốn, nộn thịt tuyết trắng từ khe hở ở giữa phiếm tỉnh, bộ dáng dâm mị nhất nhất khiêu khích thị giác của hắn.

Tầm mắt của hắn dời xuống, nhìn đến tiết khô tuyết trắng bởi mồ hôi mà dính sát da thịt của nàng, hoa huyết yêu mị sớm tràn ra hương vị hoa dịch ngọt ngào, tầm ẩm ướt vải dệt, làm cho hắn nhìn thấy cảnh xuân như ẩn như hiện mị hoặc.

“Phong, ta thật là khó chịu.....”

Hạnh mầu sớm mù sương, vú no đủ bị nàng vuốt ve phiếm ra một mảnh côi hồng, nụ hoa nở rộ dựng thẳng, thành thực giống như trái cây, khiến cho người ta háo muốn cắn một ngụm.

Đỗ Tiểu Nguyệt khó chịu ngẩng đầu lên, cảm thấy lửa nóng thiêu đốt nàng, nơi riêng tư phía dưới cũng trở nên ẩm ướt, một chút dịch tu nhân ẩm ướt không ngừng chảy ra.

Cắn môi, nàng nhịn không được đưa tay, cách vài dẹt ẩm ướt nhẹ vuốt đoá hoa mẫn cảm, vừa mới đụng tới, rên rỉ mị nhân liền không nhịn được từ miệng nhỏ dật ra.

Nghe được rên rỉ của nàng, Lăng Vi Phong chấn động, yết kết không nhịn được dao động, nhìn tay nàng ở ngoài hoa huyết đưa, vài dẹt mỏng manh dán sát hoa huyết nộn thịt, yêu mị làm cho hắn mờ mắt.

Mà trong cơ thể dục hòa lại càng không ngừng điên cuồng hét lên muốn phát tiết, nóng thiết trưởng đến đồ hồng, đỉnh không ngừng dật ra bạch dịch, lại tích lặc chảy xuống, đem nóng thiết biến thành càng ẩm ướt càng nóng.

Hắn muốn nàng! Đồ mắt phát cuồng nhìn yêu nữ trước mắt, hắn bị nàng khiêu khích toàn bộ thân thể đều nhanh nổ tung, nếu không muốn nàng, hắn nhất định sẽ chết!

Nhưng Đỗ Tiểu Nguyệt hoàn toàn không biết Lăng Vi Phong thống khổ, nàng chỉ cảm thấy chính mình thật là khó chịu, rõ ràng chỉ uống một chút rượu, như thế nào cảm thấy nóng quá, háo ẩm ướt?

Hơn nữa cái nơi kia cũng thật kỳ quái, một cổ dịch ẩm ướt không ngừng tràn ra, đem tiết khô của nàng đều làm ẩm ướt, liền đưa ngón tay vào chọc cũng dính tới một tia dịch ẩm ướt.

Cái miệng nhỏ nhắn hé mở, hơi thở như lan nhẹ thở ra, ngón tay cách vài dẹt vỗ về chơi đùa hoa huyết, ngay từ đầu còn có thể cảm thấy khoái ý, mà dần dần, nàng chưa đủ, nàng càng muốn nhiều.....

Nàng nhìn không được cỏi đi tiết khổ, thân thể tuyết trắng mềm mại lại không một tia che lấp, toàn bộ nở rộ ở trước mắt Lăng Vi Phong.

Nàng mở chân ra, ngón tay đẩy ra cánh hoa thịt ẩm ướt, ngửa đầu, hưởng thụ vỗ về chơi đùa chính mình khuây khoả, đầu ngón tay mới tiến vào một chút, lập tức bị gắt gao hấp trụ, làm cho nàng phát ra một tiếng buồn ngâm. (*Phụt*, sắc nữ. Tiểu muội bái hạ cam lai)

Cánh hoa thịt hồng nhạt giống đoá hoa thành thực. Làm cho hoa dịch mê người, từ chân rơi xuống, làm ẩm ướt hạ phúc của hắn, mùi ngọt ngấy tràn ngập, dụ hoặc hắn.

Lăng Vi Phong không chuyển mắt nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt âu yếm chính mình, ngón tay chậm rãi tham nhập hoa huyết phấn nộn, nhất thốn nhất thốn bị hút vào, cuối cùng căn chính nhập vào, bị gắt gao hấp trụ.

Cảnh tượng xinh đẹp làm cho hắn nhìn không được đồ trừu khẩu khí, mà Đỗ Tiểu Nguyệt cũng dật ra một tiếng mỉa ngâm theo, cắn môi, nàng theo bản năng, để cho ngón tay chậm rãi ra vào nộn huyết, đào ra càng nhiều hoa dịch.

“Ngô.....” Ngẩng cao trán, nàng cảm thấy ngón tay chính mình bị nộn vách tường gắt gao vây trụ, theo mỗi một cái ra vào, ngón tay nàng bị hấp càng nhanh.

Không, đầu ngón tay đụng chạm đến bên trong nhụy hoa, làm cho nàng run một chút, mỉa ngâm lại dật ra, hoa dịch sái càng nhiều.

Nàng tò mò đụng chạm nhụy hoa, mỗi một lần chạm nhẹ đều mang đến run rẩy còn có cảm giác thoải mái nói không nên lời, làm cho nàng không tự chủ được lại tham nhập một ngón tay, đang đùa bỡn nộn nhụy mãi mãi.

“Á!” Nhụy tâm phấn nộn nhìn không được trêu đùa của nàng, bắt đầu biến thũng biến cứng rắn, nộn huyết cũng bắt đầu không ngừng co rút lại, làm cho ngón tay mỗi một cái ra vào đều càng thêm khó khăn.

Mùi ngọt ngấy càng đậm, cùng với mỗi một cái co rút nhanh, cánh hoa thịt hồng nhạt không nhìn được co rút lại, cuốn ra càng nhiều dịch ẩm ướt, theo ngón tay nàng co rút phát ra tiếng nước âm đặng.

“Ân a.....”

Tò ngẫm mỉa nhìn không được từ nhỏ miệng dật ra, cùng với vị ngọt nồng đậm, thân thể của nàng càng đỏ, giống hoa hồng nở rộ đến mức tận cùng.

Đến cuối cùng một tiếng yêu kiều vang lên, càng nhiều hoa dịch nhất ba nhất ba lưu tiết, nàng ngửa đầu, rốt cuộc vô lực chống đỡ chính mình, cả người ngã vào trên người hắn, hưởng thụ đến cao trào lần đầu tiên.

(Kết thúc màn ưm... tự... sướng tràn ngập máu me. Ta chưa thấy nữ chính nào sắc thể này. Làn cao trào đầu tiên cũng là tự mình mang đến. Kinh Khủng Khiếp)

Hương vị ngọt ngào phiêu tán, cùng với tiếng thở dốc là áp lực thô suyễn, tạo thành hơi thở dâm mãnh.

Thân thể trắng mịn mềm mại kẻ sát ở trên người, Đỗ Tiểu Nguyệt phun ra hơi thở phát hướng da thịt mẫn cảm Lăng Vi Phong, hắn biết nàng đã đạt đến thỏa mãn.

Nhưng hắn còn không có, bị dục vọng trối trự cuồng rầm rĩ đòi giải phóng, nhưng hắn lại không thể động đậy, mà thân thể mềm mại mê người dán tại trên người lại một loại tra tấn.

“Ngô ngô.....” Hắn nhìn không được phát ra kêu rên kháng nghị, muốn nàng cỏi bỏ cái đai lưng chết tiết kia, còn có dây thừng trối chặt hắn tay chân, sau đó.....

Chết tiết! Hắn tuyệt đối sẽ hạ gục nàng!

Dục vọng mãnh liệt làm cho hắn lại đau lại nóng, nếu không phát tiết, hắn tuyệt đối sẽ chết!

Nghe thấy thanh âm Lăng Vi Phong, Đỗ Tiểu Nguyệt miễn cưỡng gờ con ngươi lên, chống lại ánh mắt hắn, không hiểu hắn đang nói cái gì. “Ta nghe không hiểu lời của chàng.”

Thanh âm của nàng mềm mại, mang theo một tia kim nén, hạnh mầu dạng dày một chút thủy quang, khuôn mặt hơi hồng giống một quả táo chín đỏ, làm cho người ta hảo muốn cắn một ngụm.

“Ngô ngô ngô.....” Chết tiết! Lấy khăn mặt trong miệng ta ra ngay!

Nháy mắt, Đỗ Tiểu Nguyệt chống tay suy nghĩ một chút. “Chàng là muốn ta lấy khăn mặt trong miệng chàng ra sao?”

“Ừ.....” Lăng Vi Phong dùng sức gật đầu.

“Không được!” Không chút nghĩ ngợi, Đỗ Tiểu Nguyệt lập tức từ chối, “Nếu lấy khăn mặt ra, chàng nhất định sẽ lại rống to kêu to, sẽ thực ảm ỹ!”

“Ngô ngô.....” Chết tiệt! Hắn sẽ không kêu! Hắn hiện tại thậm chí vui vào hoa huyết ẩm ướt nóng ẩm áp của nàng, chết tiệt hắn muốn nàng!

“Nghe không hiểu!” Vẫn ngô ngô kêu, ai nghe hiểu được? “Dù sao ta sẽ không lấy khăn mặt ra, chàng bỏ cuộc đi!”

Lăng Vi Phong háo muốn vươn tay bóp chết Đỗ Tiểu Nguyệt, nữ nhân chết tiệt này!

Không để ý tới nhìn chăm chăm của hắn, Đỗ Tiểu Nguyệt cúi đầu nhìn về phía hắn cực đại vẫn đang cao ngạo cứng rắn đứng thẳng, nhẹ nhàng trong nháy mắt. “Oa! Vẫn đang lớn như vậy, chàng rất khó chịu sao?”

Vô nghĩa! Nàng đang nắm hắn trong tay, bằng không hắn nhất định sẽ làm cho nàng ném thử thống khổ hiện tại của hắn!

“Được rồi! Ta đem đai lưng cởi bỏ!” Rốt cục lương tâm phát hiện, Đỗ Tiểu Nguyệt động tay đem đai lưng ở trên nóng thiết thượng cởi bỏ.

Vừa mới cởi bỏ, một chút bạch trù nóng cháy lập tức phun đến trên mặt nàng.

Đỗ Tiểu Nguyệt ngăn người, đưa lưỡi liếm đi bạch dịch trên môi, lại dùng tay lau đi chất lỏng phun đến trên mặt, nhìn bạch trù ẩm ướt nóng bỏng trên tay, nàng tự nhiên cúi đầu, vươn phần lưỡi chậm rãi liếm đi.

Lăng Vi Phong yên lặng nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt, hai má đỏ bừng vẫn đang dính có một tia bạch dịch, cái lưỡi phấn nộn thơm tho chậm rãi liếm chất lỏng vừa rồi trào ra ở trên thắt lưng, nhìn đầu lưỡi mê người kia, hắn không khỏi nghĩ đến mới vừa rồi cái lưỡi thơm tho kia liếm duyên cực đại của hắn như thế nào.

Còn có cảm giác bị cái miệng nhỏ nhắn kia mút lấy, gút gao bao ở nam tính của hắn, chậm rãi liếm duyên phun ra nuốt vào.....

Càng nghĩ, nóng thiết vừa mới tiêu thất lại trường đại, thẳng tắp đứng lặng.

Nhìn thấy nóng thiết của hắn lại thành lớn, Đỗ Tiểu Nguyệt không khỏi giật mình. “Như thế nào lại đã lớn? Không phải vừa mới mới tiêu sao?”

Nàng trừng mắt nhìn nóng thiết thật lớn, biết đây là muốn đi vào gì đó trong cơ thể nàng, mà nàng vừa mới còn giống như chưa đi đến bộ bước này.....

“Đứng nga! Ta đều đã quên.” Đã quên bước quan trọng mấu chốt này.

Đã quên cái gì?

Nghe được tiếng Đỗ Tiểu Nguyệt, Lăng Vi Phong sùng sốt, sợ nàng lại muốn dùng đến cái phương pháp kỳ quái gì đùa bỡn hắn.

Lại bị nàng chơi đùa nữa, hắn nhất định sẽ chết!

Đang muốn phát ra thanh âm kháng nghị, đã thấy nàng khóa ngồi ở trên thắt lưng hắn, tay nhỏ bé cầm nóng thiết, hơi hơi khởi động thân mình, làm cho hoa huyết phấn nộn mê người nhắm ngay cực đại.

Hắn hiểu được nàng muốn làm gì! Thanh âm muốn kháng nghị lập tức nuốt trở lại, chờ mong nhìn nàng, hận không thể sớm một chút tiến vào trong cơ thể nàng.

“Ngô.....” Cảm giác vật cứng trong tay tựa hồ trở nên lớn hơn nữa, Đỗ Tiểu Nguyệt không khỏi sùng sốt.

Là sai cách thức sao?

Không cho chính mình lại nghĩ nhiều, cắn cánh môi, nắm nóng thiết, nhắm ngay hoa huyết, nàng chậm rãi ngồi xuống đi.....

“A!” Trượt rồi!

Đáng chết! Lăng Vi Phong nhin không được ở trong lòng mắng lời thô tục.

“Thử lại một lần.” Đỗ Tiểu Nguyệt liếm liếm môi, cầm nóng thiết, chậm rãi thử lại một lần.....

Không được! Lại trượt!

Cau mày, Đỗ Tiểu Nguyệt không phục lại thử vài lần, nhưng chỉ có vào không được.

“A! Như thế nào vào không được?” Nàng thờ phỉ phò thấp nhượng, toàn thân đều cảm thấy nóng quá, nộn huyết tư mật không ngừng giọt ra hoa dịch, đem chân của nàng cùng hạ phúc của hắn đều làm ẩm ướt.

“Chán ghét! Nhất định là chàng quá lớn, mới có thể vào không được! Chàng không có thể nhỏ đi một chút sao?” Vẫn vào không được, nàng đại tiểu thư tức giận!

Hậu! Tốt nhất là sai thuộc về hần đi!

Lăng Vi Phong trừng mắt nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt, hoa huyết vẫn chảy ra ẩm ướt nóng, không chiếm được thỏa mãn hần cũng rất thống khổ, khuôn mặt tuần mỷ ửng hồng, mồ hôi không dừng tích tụ.

Dục vọng bị cầm nếu không được giải quyết, hần nhất định sẽ chết!

Đáng chết! Hần không khỏi hoài nghi nàng là cố ý!

“Ánh mắt trừng lớn như vậy là sao? Vất vả là ta nha!”

Nàng lại nóng lại khát, bộ ngực hảo tướng lại hảo nặng, liền ngay cả tiểu huyết tư mật cũng rất khó chịu, không dừng tràn ra tu nhân mật dịch.

Thở phì phò, tay nhỏ bé đầy mồ hôi ẩm ướt nắm nóng thiết thô to, nàng quyết định thử lại một lần, đối nộn huyết thật sớm đã ẩm ướt không chịu nổi, nàng chậm rãi ngồi xuống. ....

Cắn khần mặt, hần nhìn cánh hoa thịt phần nộn chảy hương dịch, bên trong nộn vách tường không dừng co rút lại, cuốn ra càng nhiều ngọt ngấy, cảnh tượng yêu mỹ kích thích hần.

Không hề để cho nàng từ từ đến, hần chịu không nổi khởi động thất lưng, khi nàng không kịp phòng bị, cực đại hung hăng tiến vào nộn huyết, một lần phá đi tầng lá mỏng kia. .... (Xong phim!~)

Bạn đang đọc truyện *Nam Sùng Của Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 3-2

“Đau quá. ....”

Không dự đoán được Lăng Vi Phong sẽ đột nhiên hành động, Đỗ Tiểu Nguyệt ngăn người, đột nhiên đau đớn xâm chiếm toàn thân, làm cho nàng cả người vô lực nằm ở trên người hần.

Xử nữ huyết chậm rãi từ hoa huyết chảy ra, nộn vách tường dễ chịu, cùng mật dịch hỗn hợp cùng một chỗ, bao vây lấy nam tính tráng kiện.

Bị thịt vách tường gắt gao hấp trụ cảm giác vô cùng tốt đẹp, Lăng Vi Phong chịu không nổi di động thất lưng cao thấp trừu cảm, mỗi một cái tiến vào đều dùng hết khí lực sở hữu, mỗi một lần rời khỏi lại cuốn ra hỗn hợp tơ máu mật tân, đảo ra càng nhiều thủy dịch.

“Không cần. .... Đau quá. ....” Đỗ Tiểu Nguyệt kháng nghị la hét, tay nhỏ bé nắm chặt thành quyền, để ở ngực Lăng Vi Phong, muốn đẩy hần ra, nhưng đau đớn lại làm cho nàng khí lực một chút cũng không dùng được, chỉ có thể đáng thương hồng hốc mắt, thấp khóc ra tiếng.

“Ngô. ....” Không nhìn kháng nghị của nàng, Lăng Vi Phong dùng sức đẩy mạnh thất lưng, hưởng thụ khoái cảm bị nộn vách tường bao vây, còn có ở trong cơ thể nàng tiến lên khoái hoạt, dục vọng chiếm hữu hần, dùng sức ở nộn huyết rong ruổi.

“Ô. .... Đau. .... Không cần. ....” Đỗ Tiểu Nguyệt thấp khóc, tiểu huyết phần nộn bị mở rộng, theo mỗi một cái ma sát của hần nộn vách tường lại co rúm, truyền đến một tia đau đớn, làm cho nàng chịu không nổi cắn cánh môi.

Nhưng Lăng Vi Phong sớm không nghe thấy của nàng thấp khóc, dục vọng mạnh mẽ thâm sâu làm cho hần rốt cuộc không thể tự hỏi, thầm nghĩ hung hăng vui vào trong cơ thể nàng, phát tiết dục vọng sớm thiêu đốt hồi lâu.

“Ngô a. ....” Đỗ Tiểu Nguyệt yếu ớt ghé vào trên người Lăng Vi Phong, trên người đổ mồ hôi cùng mồ hôi của hần dung hợp cùng một chỗ, hai người nơi riêng tư kẻ sát, mỗi một cái ra vào của hần, chấn động thân thể của nàng.

Nàng không thể chống cự, chỉ có thể tùy ý để hần tàn sát bừa bãi nộn huyết lấy lợi không chịu nổi, hoa dịch theo mỗi một cái đảo ra của hần mà tuôn chảy, làm ẩm ướt hạ phúc hai người.

“Không cần. .... Ngô. ....”

Nàng cả người ghé vào trên người hần, thân thể sức nặng làm cho hần tiến vào càng sâu càng dùng sức, phần vách tường nộn thịt tự nhiên co rút lại, đưa hần gắt gao hấp trụ, phân bổ ra yêu dịch không được lưu tiết, làm trơn ra vào của hần.

Dần dần, cổ đau đốn kia chuyển thành một mặt cảm giác tê dại, vừa chua xót lại đau, kích thích dừng đạo của nàng, đau đốn chậm rãi biến mất, mang đến một chút thần nhiên thư sướng.

“A ần.....” Cấn môi, nàng tự nhiên vận vẹo thắt lưng, phối hợp co rúm của hắn, theo tiết tấu của hắn, làm cho dừng đạo nhanh trất đưa hắn hấp càng nhanh.

“Ngô.....” Yêu nữ này!

Lăng Vi Phong cắn chặt khăn, nhận thấy được Đỗ Tiểu Nguyệt phối hợp, còn có bị hoa dịch ẩm ướt nóng ẩm dễ chịu đầy khoái cảm, làm cho hắn mỗi một cái ra vào trở nên càng thông thuận, mỗi một cái đảo làm giải nình ra càng nhiều hoa dịch, làm ra tiếng nước tư tư.

“A!” Bị khoái cảm thật sâu đảo làm cho cánh môi không dừng dật ra ngậm kêu mị nhân, ngẩng đầu lên, nàng không tự chủ được ngồi dậy, tay nhỏ bé dán tại trên ngực của hắn, phối hợp với hắn, vừa lên một chút làm cho nộn huyết phun ra nuốt vào hắn.

“Ngô.....” Lăng Vi Phong mị mắt thấy Đỗ Tiểu Nguyệt yêu mị lang thang hành động, vú no đủ theo động tác của nàng cao thấp lay động, nhũ lồi hồng nhạt dụ hoặc hắn, mỗi một lần ra vào đều làm cho hắn phát cuồng.

“Ngô a..... Phong.....” Nàng không tự chủ được kêu tên của hắn, cảm thấy chính mình trở nên kì lạ quá, nóng thật là khó chịu, nhưng cũng thật thoải mái.

Lần đầu tiên cảm nhận được khoái ý chiếm lấy nàng, dừng đạo nhanh trất không dừng co rút lại, đưa nam tính của hắn hấp càng nhanh, mỗi một cái tiến vào đều thật sâu đâm vào chỗ sâu nhất của nàng, làm cho nàng nhìn không được dật ra mị ngậm nhè nhẹ.

Đau đốn lần đầu sớm bị khoái ý thay thế, nàng theo bản năng hưởng thụ khoái hoạt, trức trặc lại nhiệt tình hấp nóng thiết, làm cho nộn vách tường trong cơ thể ma sát lửa nóng, muốn hắn cũng điên cuồng theo.

“Ngô.....” Lăng Vi Phong chịu không nổi chuyển động mạnh thắt lưng, theo phun ra nuốt vào của nàng dùng sức đảo nhập trong cơ thể nàng, mỗi một cái đảo nhập đều thật sâu đâm vào chỗ sâu nhất của nàng, đụng vào chỗ mẫn cảm nhất.

“A..... Không.....” Hắn đi vào sâu quá, hơn nữa đều cố ý đụng vào một khối nộn thịt mẫn cảm nhất kia, làm cho nàng nhìn không được tiêm hô thành tiếng, thân mình vừa mới đạt đến cao trào chịu không nổi ma sát của hắn, nhất ba ba thủy dịch từ trong chỗ sâu phun trào ra, đánh sâu vào bên trong nóng thiết.

Lại lần nữa đạt đến cao trào, Đỗ Tiểu Nguyệt vô lực ghé vào trên người Lăng Vi Phong, thân thể mềm mại trắng mịn ẩm ướt mồ hôi không chịu nổi, phun ra hơi thở vừa vô lực vừa xúc động.

Vừa vận hạ thân hắn lại do chưa đủ, bị hoa dịch ẩm áp cộ rửa khoái cảm làm cho hắn phát ra thô thanh gầm nhẹ, càng dùng sức ở trong cơ thể nàng trều đưa.

Bị nóng thiết đảo ra mặt dịch hương vị ngọt ngào bay ra, đưa cực đại của hắn biến thành ẩm ướt, thân thể cùng thủy dịch tiếp xúc phát tiếng nước tư tư không ngừng, đảo ra tiếng vang dâm mĩ. (Ack, cái này gọi là nhạc không lời phải không nhỉ?)

“A! Không cần..... Ô.....” Nộn thịt vách tường rốt cuộc không chịu nổi đùa bỡn của hắn, cái miệng nhỏ nhắn dật ra cầu xin tha thứ hư nhược, cúi đầu phát ra nước nỏ.

Lăng Vi Phong cắn chặt khăn, đầu óc của hắn bắt đầu nóng lên, hiện ra trống rỗng, bản năng hưởng thụ khoái cảm bị nộn vách tường gát gao bao vây, ở một khắc cuối cùng, càng dùng sức lớn độ cong trều đưa, đảo ra càng nhiều chất lỏng hương ngậy.

“Ô a.....”

Rốt cuộc thừa nhận hắn không dừng đùa bỡn, Đỗ Tiểu Nguyệt tiêm kêu một tiếng, khoái hoạt thật lớn làm cho nàng choáng váng, vô lực ngất ở trên người Lăng Vi Phong.

Hắn cũng theo đó phát ra một tiếng thô rỗng, dùng sức sáp nhập một cái, cả người thả lỏng, bạch dịch đầy đủ từ đỉnh lỗ nhỏ phun ra, đem hoa huyết sớm bị hắn nghịch đến lây lội biến thành càng thêm ẩm ướt không chịu nổi.

Nhất thời, vị tinh ngọt nồng đậm tràn ngập bên trong, thật lâu không tiêu tan.....

“Ấn.....” Đỗ Tiểu Nguyệt khó chịu nhăn lại tề mi, toàn thân vừa chua xót lại đau, mang theo một tia tu nhân đau đốn.

Thật là khó chịu!

Nàng chu miệng lên, khổ sở muốn lật người, lại phát hiện chính mình hoàn toàn không thể nhúc nhích, liền ngay cả muốn động cái tay cũng không động được.

Sao lại thế này?!

Đỗ Tiểu Nguyệt nhanh chóng mở mắt ra, lại phát hiện tay mình thủ bị trói gोर lên cao, hai chân mở rộng, bị trói trụ ở trên giường. Mà nam nhân nguyên

bản bị trôi ở trên giường lại ung dung ngồi ở một bên, lạnh lùng nhìn nàng.

Trên người nàng không có một mảnh quần áo, trắng trợn hiện ra ở trước mặt hắn, thân thể còn bị biến thành như vậy tư thế cảm thấy thẹn.

“Chàng.....” Đỗ Tiểu Nguyệt không thể tin được nhìn Lăng Vi Phong.

Hắn không phải bị trôi ở trên giường sao? Khi nào thì gãy được? Hơn nữa như thế nào đổi thành nàng bị trôi, đây là cái tình hình gì nha? Như thế nào tình huống hoàn toàn điên đảo?

“Ngươi cuối cùng tỉnh?” Giơ lên khuôn mặt tươi cười, Lăng Vi Phong thường thức biểu tình trên mặt Đỗ Tiểu Nguyệt. Hắn trên người cũng không có quần áo gì, trần trụi như nàng, con ngươi đen hẹp dài thân nhiên đảo qua thân thể mềm mại, một chút tà nịnh hiện lên trong mắt.

“Chàng..... Ta..... Nàng.....” Đỗ Tiểu Nguyệt kinh ngạc nói không ra lời, nhìn Lăng Vi Phong tà ác tươi cười, trong lòng không khỏi có dự cảm không tốt.

Nàng nhưng là so với ai khác đều hiểu hắn, hắn bề ngoài cao ngạo lạnh lùng so với bất kì ai khác lòng tự trọng lại càng mạnh hơn. Nàng cứ như vậy đem hắn cột lấy “Cường” đi, nghĩ cũng biết tự tôn của hắn bị nàng tổn thương sâu bao nhiêu!

Xong rồi, nàng nhất định sẽ bị trả thù!

“Có phải hay không muốn hỏi ta như thế nào thoát khỏi dây thừng?” Lăng Vi Phong đem tâm địa nghi vấn Đỗ Tiểu Nguyệt nói ra.

“Ách.....” Nuốt nuốt nước miếng, Đỗ Tiểu Nguyệt cười gượng vài tiếng, ánh mắt chuyển quay tròn, nghĩ hiện tại nên làm cái gì bây giờ.

“Ngươi nghĩ đến nhuyền cần tán được hiệu duy trì được bao lâu? Nếu không có nhuyền cần tán không chế, ngươi nghĩ đến bây giờ dây thừng này còn có thể không chế được ta sao?”

Lăng Vi Phong ngón tay không an phận ở trên gương mặt phẫn nộ của Đỗ Tiểu Nguyệt dao động, chậm rãi chạm đến gáy ngọc xinh đẹp, xương quai xanh tinh tế..... Cuối cùng đi vào một cái miên nhũ no đủ, đầu ngón tay nhẹ gầy nhũ tiêm hồng nhạt.

“Ngô.....” Hắn vuốt ve đụng chạm nhẹ nhàng, nhiệt khí trên đầu ngón tay lại rơi vào da thịt trên tay, lực chú ý của nàng không khỏi bị hắn khống chế, nấn cảm theo khiêu khích của hắn nổi lên phản ứng.

Cẩn môi, nàng chột dạ quật cường nhìn hắn. “Chàng muốn như thế nào? Dù sao kết quả đã tạo thành, chàng đổi ý cũng không có được, nói cho chàng, chàng nhất định phải thú ta rồi!”

Dù sao trong sạch của nàng đã cho hắn, không cần quần nó có phải dùng sức mạnh hay không, hắn đã là người của nàng, nàng nhất định gả hắn!

“Cho dù ta không thương ngươi?” Hắn nhú mày nhẹ hỏi.

Đỗ Tiểu Nguyệt ngẩn người, không nghĩ tới điểm ấy. Đơn thuần nàng nghĩ đến hắn nhất định sẽ thích nàng, chưa từng nghĩ tới khả năng hắn sẽ không thích nàng. Cho dù không phải hiện tại, hắn về sau cũng nhất định sẽ yêu thương của nàng, nàng có tự tin!

“Ta.....”

Nàng có tự tin! Nàng có! Nhưng là vì sao giờ phút này bị hắn vừa hỏi như vậy, nàng nhưng không cách nào đúng lý hợp tình trả lời, vì sao?

Thấy nàng biểu tình không ngừng chuyển biến, Lăng Vi Phong nhìn thấy mắt nàng có bất an, nhìn thấy nàng che giấu yếu ớt rất tốt, tâm không khỏi trùng xuống.

Tiểu nữ nhân trước mắt này xảo quyết nha! Cũng không hoàn toàn là tự tin như vậy, nàng cũng có thời điểm sợ hãi, mà sợ hãi của nàng đến từ chính hắn — sợ hắn không thương nàng!

Nghĩ vậy, Lăng Vi Phong trong lòng không khỏi hiện lên một tia mềm mại, một loại cảm giác nói không nên lời, làm cho hắn không thể chán ghét nàng, cho dù nàng dùng loại thủ đoạn này “Cường” hắn, hắn vẫn là không thể chán ghét nàng, càng không thể tức giận với nàng.....

Được rồi! Hắn là có điểm tức giận!

Dù sao một người nam nhân cứ như vậy bị nữ nhân cấp cường bức, hơn nữa thủ đoạn của nàng còn muốn đem hắn đùa suýt chết, lại dám đem “Nơi đó” hắn trôi lại, nàng là muốn cho hắn bị dục vọng tra tấn mà chết sao?

Nghĩ đến nàng tối hôm qua khiêu khích, Lăng Vi Phong không khỏi vừa bực mình vừa buồn cười.

Đối nàng, hắn thực sự không biết nên làm cái gì bây giờ, rõ ràng thực chán ghét nàng cứ quẩn quít lấy hắn, nhưng khi nàng thực sự không trêu hắn, hắn cũng không từ tự chủ lại thường nghĩ đến nàng.....

Như thế nào? Cảm tình của hắn thực sự bị nàng cấp bắt được?

Nếu nàng thực sự không triển hấn, hấn ngược lại có phần mất mát, ngược lại hy vọng nàng vẫn quán quít lấy hấn, cho dù phiền cũng không có cái gọi là.....

“Ta..... Ta sẽ khiến cho chàng yêu ta!”

Thanh âm tự tin mềm mại làm cho hấn hồi phục tâm trí, hấn dương mắt, thấy nàng tự tin lại quật ngạo nhìn hấn, một chút cũng không có một tia lui bước.

“Ta có tự tin, chàng nhất định sẽ yêu ta!” Đúng vậy! Nàng có tự tin!

Áp chế bất an trong lòng, Đỗ Tiểu Nguyệt nói như vậy thuyết phục chính mình. Cho dù không phải hiện tại, về sau hấn cũng nhất định sẽ yêu nàng!

Nhìn nàng biểu tình không chịu thua, Lăng Vi Phong nhìn không được nở nụ cười. “Ta cũng sẽ không quên người tối hôm qua là như thế nào đối đãi với ta. Người cảm thấy ta có khả năng sẽ yêu nữ nhân đem tôn nghiêm của ta dẫm nát dưới lòng bàn chân sao?”

Đem nam nhân cột vào trên giường cứng rắn thượng, loại sự tình này cũng chỉ có nàng làm ra được đi.

Ai! Thật không hiểu nên làm gì với nàng bây giờ.....

“Làm ơn! Chàng khẩu khí không cần ủy khuất như vậy được không? Ít nhất ta tối hôm qua cũng đem chàng hầu hạ rất khá nha! Chàng dám phủ nhận sao?”

Hừ! Vì tối hôm qua, nàng nhưng là luyện tập thật lâu nha!

Nói đến này, Lăng Vi Phong mới nghĩ đến..... “Người kỹ xảo này là từ đâu học được?” Thuận thực đến làm cho người ta hoàn toàn không thể chống cự!

“Đương nhiên là có người dạy ta!” Đỗ Tiểu Nguyệt tự tin khoe miệng giơ lên.

“Ai dạy?” Mị thu hút, Lăng Vi Phong cảm thấy trong lòng dâng lên một cỗ không thoải mái, không thích có người dạy nàng chuyện này, cho dù muốn dạy..... Cũng phải là hấn dạy! (Mặt dày vừa thôi)

“Mới không nói cho chàng! Mau cời bỏ dây thừng trên người ta!” Nàng bị hấn buộc thật là khó chịu, hoàn toàn không thể động đậy.

“Cời bỏ dây thừng?” Hấn cúi người, tà khí nhìn nàng. “Người nói xem ta vì sao đem người trói lại?”

Hấn chờ giờ khắc này đã lâu, tối hôm qua nàng đối đãi hấn như thế nào, hấn sẽ nhất nhất đòi lại gấp bội!

“Người muốn làm gì?” Đỗ Tiểu Nguyệt bị Lăng Vi Phong nhìn thấy thực bất an, lại mang theo một chút hưng phấn.

“Làm cho người ném thử thống khổ của ta tối hôm qua!”

Nói xong, không đợi nàng phản ứng, hấn liền nặng nề mà hôn trụ nàng.

Bạn đang đọc truyện *Nam Sủng Của Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 4-1

“Ngô.....”

Đỗ Tiểu Nguyệt trừng lớn mắt, không nghĩ tới Lăng Vi Phong sẽ đột nhiên hôn nàng.

Lần đầu tiên, hai người tiếp xúc thân mật như thế. Không phải không cùng hấn miệng đối miệng qua, nhưng trước giờ đều là nàng chủ động, hơn nữa nàng chỉ biết lấy môi dán lên hấn, không biết hôn môi còn có phương thức nhiệt liệt như vậy lại làm cho người ta hít thở không thông.

Đầu lưỡi linh hoạt khí phách tham nhập vào khoang miệng, không cho nàng cơ hội thở dốc chút nào, dùng sức lướt qua hàm răng, mỗi một lần liếm qua cái miệng nhỏ nhắn, lại dùng lực cuốn lấy cái lưỡi thơm tho, dùng sức hấp thu dụ hoặc, thưởng thức ngọt ngào của nàng.

“Ân.....” Hấn hôn hạo kịch liệt, cứ như muốn đem nàng nuốt vào bụng, làm cho nàng không thể chống cự, không kịp nuốt nước bọt, theo khước miệng chảy xuống kích thích trong suốt.

“Nói! Là ai dạy người?” Buông miệng ra, hấn khế cắn môi dưới phong nộn, lấy răng nanh cắn nhẹ, lưu lại dấu vết thần nhiên.

“Đau. ....” Một chút đau đón làm cho nàng hai mi nhắm lại.

“Trả lời ta!” Hấn cố ý muốn biết đáp án, bàn tay to dùng sức cầm một cái miên nhũ, dùng sức vuốt ve đùa bỡn, làm thành hình dạng dâm dăng, làm cho nhũ thịt tuyết trắng xuất hiện khe hở, liền ngay cả nhũ tiêm đều ở khe hở nở rộ lên.

“Ngô. ....” Được ma sát, cảm giác vừa đau vừa kích thích bao lấy nàng, lý trí bắt đầu hỗn loạn, không tự chủ được ưỡn người kẻ sát hấn, yêu cầu hấn tàn sát bừa bãi.

“Nói! Không nói sẽ không thỏa mãn ngươi.” Liếm môi dưới bị hấn lưu lại dấu răng, thanh âm đè nén dụ hoặc giống như dụ dỗ, tay kia thì chuyển qua tiểu huyết tới ẩm ướt nóng bỏng bóng nhất, không ngoài ý muốn dính tới chất lỏng hương vị ngọt ngào.

“Thực lãng, nhanh như vậy liền ẩm ướt, này cũng là có người dạy ngươi sao? Ân?” Âm á thanh âm mang theo một tia ghen tuông chính mình cũng không phát hiện, thân thể đẹp như vậy hấn không cho phép người khác nhìn, trừ bỏ hấn, ai cũng đừng nghĩ chạm vào!

“Không. .... Không có. ....” Nàng thấp giọng lẩm bẩm, đưa lưỡi liếm cánh môi khô, lại cùng đầu lưỡi của hấn chạm nhau, bản năng cùng hấn cho nhau triền duyên, câu ra chỉ bạc kích tình.

“Đó là ai dạy ngươi? Ân?” Duyên ngọt đầu lưỡi, hấn càng dùng sức nhào nặn no đủ trong lòng bàn tay, lấy ngón tay thô dài ma sát nhũ tiêm non nớt, lại dùng hai ngón tay kẹp lấy chuyển động, làm cho nụ hoa xinh đẹp ở trong tay hấn nở rộ.

“A!” Nhũ tiêm miễn cưỡng bị đùa bỡn như vậy, không tự chủ được cứng rắn lên, hạnh mầu vì kích tình mà trở nên mê muội mông lung, cái miệng nhỏ nhắn dật ra một tiếng ngậm nga.

“Người ta đọc sách học!” Thanh âm mềm mang theo một tia tiếng khóc mê người, “Còn có. .... Ân. .... Trốn ở mặt thất xem nhóm tỷ tỷ hầu hạ nam nhân như thế nào. ....”

Nàng đầu hàng, chỉ cầu hấn không cần lại đùa bỡn nàng.

Vú mẫn cảm bị hấn đùa bỡn vừa trầm vừa nặng, mang theo một tia đau đón, còn có thật nhiều thật nhiều nhiệt liệt, thiêu đốt nàng.

Chiếm được đáp án, Lăng Vi Phong vừa lòng, biết trừ bỏ hấn, không có người chạm qua nàng.

“Thế này mới ngoan.” Hấn nghĩ thường liếm qua cánh môi của nàng, khi nàng chịu không nổi phản lưỡi vươn ra tìm hiểu, đầu lưỡi cũng đi theo cùng nàng quần quanh, phát ra thanh âm dâm mị tu nhân.

Thường hết miệng ngọt, lưỡi ẩm ướt nóng bỏng chậm rãi dời xuống, ở khoảnh gáy xinh đẹp cùng xương quai xanh lưu lại dấu vết nhỏ vun.

Tay hấn dùng sức nhu tễ một cái tuyết nhũ, nhũ thịt phấn nộn phỉếm một chút đỏ ửng, hấn lại vẫn không buông tha nàng, ngược lại càng cố ý đùa bỡn, kìm kẹp.

Một bàn tay đùa bỡn no đủ, hấn cũng không buông tha một tuyết nhũ mê người khác.

Hé miệng, hấn dùng lực hàm trụ một miên nhũ khác, hút liếm làm nhũ lõi phấn nộn, lại dùng răng nanh cắn cắn lạp xả, đùa bỡn một hồi lâu, mới ngừng đầu, nhìn nhũ tiêm bị hấn tàn sát bừa bãi lóe thủy quang dâm mĩ.

“Ngô. .... Không cần như vậy. ....” Hai tuyết nhũ no đủ cùng nhau bị đùa bỡn, Đỗ Tiểu Nguyệt chịu không nổi phát ra ưm kháng nghị, lại không biết thanh âm mềm mại như vậy chính là càng kích khởi tình dục của nam nhân.

Hấn cúi đầu hút nhũ thịt mềm mại, đem miên nhũ duyên thành một mảnh sung đỏ, mới lại há mồm hàm trụ nhũ tiêm mê người, theo bàn tay niết tễ, đang đùa bỡn hai luồng no đủ.

“Ân a. ....” Vú mẫn cảm bị tứ ngoạn, Đỗ Tiểu Nguyệt nhịn không được ưỡn người lên, đem miên nhũ càng đưa vào trong đùa bỡn của hấn.

Sớm phân không rõ là đau đón hay là thoải mái, nàng chỉ có thể không dùng phát ra rên rỉ, côi hồng xinh đẹp nhiễm trên da thịt tuyết trắng, nhũ thịt bị hấn ngoạn một mảnh sung đỏ, tạo thành cảnh tượng lãng mĩ.

“Thực mẫn cảm, chính là vừa chạm vào một cái, liền trở nên xinh đẹp như vậy. ....” Nhìn thân mình như hoa hồng nở rộ đến mức tận cùng, Lăng Vi Phong không khỏi mê muội dật ra tán thưởng.

Đầu lưỡi rời khỏi miên nhũ, lướt qua bụng bằng phẳng, lưỡi nhát nhát duyên liếm, cuối cùng đi vào hoa huyết sớm ẩm ướt không chịu nổi.

Mị mầu nhìn nộn huyết bị hoa dịch trong suốt bao trùm, nhìn cánh hoa thịt hồng nhạt xinh đẹp không ngừng co rút lại, bộ lông màu đen xinh đẹp bị hoa dịch cuốn lấy, lóe thủy quang trong suốt.

“Thật đẹp.” Vươn đầu lưỡi, hấn khẽ liếm một chút, ném đến chất lỏng ngọt ngào.

“Ẩm ướt như vậy, nóng như vậy, lại ngọt như vậy. .... Thật sự là mê người.” Ngón tay đẩy ra hai phiến cánh hoa thịt, nhìn bên trong thịt vách tường không được co rút lại, còn có hoa hạch sâu nhất, run nhẹ nhẹ, lại mê người.

“Ngô..... Không cần.....” Cánh hoa thịt mẫn cảm vừa bị sờ nhẹ, lập tức làm cho nàng khẽ run, càng nhiều chất lỏng tràn ra, làm ẩm ướt đùi.

“Còn chưa đủ, lại càng lảng một chút.....” Hắn thấp giọng chưa đủ, đầu lưỡi khẽ liếm hoa huyết, lại dùng đầu lưỡi khẽ gầy tiểu huyết, hoa dịch không ngừng thấm ra làm ẩm ướt cái miệng của hắn, chất lỏng như mật theo cảm hắn chảy xuống.

Hương dịch nồng đậm ở trong miệng lan ra, nhưng là không đủ, hắn muốn càng nhiều càng nhiều.....

Mất trở nên mị hoặc, hắn nhìn đến trên bàn còn có một bầu rượu, đứng dậy đi đến trước bàn, cầm bầu rượu, lại đi hướng giường.

Hắn vừa rời đi, cảm giác thấy trống rỗng làm cho nàng phát ra kháng nghị hừ nhẹ, mơ mơ màng màng hạnh mầu nhìn theo hắn đi động, đã thấy hắn cầm bầu rượu lại đi trở về.

“Chàng làm cái gì.....”

Nói còn không có nói xong, đã thấy hắn đem miệng bầu nhắm ngay nộn huyết, đem dịch rượu đồ tiến tiểu huyết..... (2 đũa này có mỗi cách kinh tởm này thôi à? Ta hỏi, Người ta sinh ra ly rượu vs ly rượu để làm gì hả? Có chén không uống cứ thích dùng chén “thịt” Hừ!!!!)

“A——”

Rượu dịch tràn đầy bị đồ tiến tiểu huyết phản nộn, cảm giác lập tức bị phình lên làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt nhin không được dặt ra một tiếng hô nhỏ.

“Không cần.....” Nàng muốn giãy dụa, nhưng bị trời trụ tay chân không cách nào phản kháng, chỉ có thể tùy ý hắn đùa bỡn.

Tiểu huyết chặt ních rượu dịch trong suốt, nước rượu bị tiểu huyết không kịp nuốt chảy xuống, làm ẩm ướt móng thịt cùng vải trải giường.

“Không cần..... Hảo trướng.....” Nàng cắn môi, thống khổ lắm lắm, cũng không rõ ràng là thật khó chịu hay là thoải mái, bị rượu dịch phình lên cảm giác làm cho nàng hảo xấu hổ..... (*Hấp hối* Ta... phục...ta...quá... Die!)

“Thật đẹp.....” Hắn mê muội nhìn cánh hoa thịt không dừng co rút lại, ném bầu rượu xuống, nâng lên mông của nàng, đưa lưỡi khẽ liếm, thưởng thức hương rượu cùng hương hoa dịch.

“Ngô.....” Cảm giác bị phình lên làm cho nàng không tự chủ được thở ra, mị ngâm nhè nhẹ từ trong môi dặt ra.

“Thơm quá, hảo ngọt.....” Lăng Vi Phong đem đầu lưỡi tham nhập tiểu huyết, mới vừa tiến vào lập tức bị nộn vách tường gắt gao hấp trụ, bên trong rượu dịch cũng bị hắn đẩy đi ra.

“A..... Không cần..... Không được đến đây..... A.....” Rượu dịch bị của hắn đầu lưỡi cuốn ra, không ngừng ở hoa huyết chảy xuống, phát ra tiếng nước dâm mị.

“Ngô.....” Lăng Vi Phong cũng phát ra một tiếng hừ nhẹ theo, ngón tay đem đóa hoa mở rộng, làm cho đầu lưỡi tiến vào càng sâu, vừa đụng tới bên trong nhụy hoa liền không lưu tình chút nào quán lấy, triển duệ.

“A..... Không.....” Nhụy tâm mẫn cảm bị lưỡi của hắn không ngừng đùa bỡn, Đỗ Tiểu Nguyệt chịu không nổi xiết chặt lòng bàn tay, cuồn loạn dặt ra mị ngâm diệt diệt.

Nghe nàng kêu to mê người, đầu lưỡi linh hoạt lại càng không ngừng ở nộn vách tường ma sát, làm cho hoa hạch ở trong lưỡi hắn biến cứng rắn biến hồng, hắn mới cam tâm buông tha, lấy đầu lưỡi ở trong nộn huyết qua lại ra vào, cuốn ra rượu dịch cùng hoa dịch bên trong.

“Không cần a.....” Đỗ Tiểu Nguyệt nhin không được bật khóc, hoa huyết càng dùng sức co rút lại, muốn đem hắn đẩy ra, lại không biết như vậy chính là đem hắn bao càng nhanh, làm cho chính mình càng khó chịu.

Khoái cảm bị gắt gao hấp trụ làm cho Lăng Vi Phong toàn thân căng cứng, hắn đưa một ngón tay tham nhập, làm cho ngón tay đi theo đầu lưỡi ở trong nộn huyết qua lại ra vào, chất lỏng hỗn hợp hương rượu bị đảo ra, không ngừng tràn ra nộn huyết, phát ra tiếng nước tư tư.

Nghe lang thang tiếng nước dâm mị, Lăng Vi Phong lại tham nhập thêm một ngón tay, hai ngón tay đem hoa huyết mở càng rộng, kẹp lấy hoa hạch bên trong dùng sức dây vào, mà đầu lưỡi cũng ra vào nhanh hơn.

“Không, đau.....” Dùng đạo nhanh trất truyền đến một tia đau đớn, nhin không được bỏ hắn tiến vào quá nhiều, làm cho nàng nhú lại mi tiêm.

Nhưng là đau đớn quá nhiều, lại truyền đến một tia khuấy khoả, làm cho nàng không phân biệt rõ là đau hay là khoái hoạt nói không nên lời, chỉ có thể lắc lắc thân thể, bản năng khát cầu càng nhiều.

Phản ứng của nàng càng kích thích hắn, hai ngón tay buông ra hoa hạch, theo đầu lưỡi không ngừng qua lại ra vào, tiết tấu nhanh hơn, làm cho thịt vách tường phản nộn không được nhận càng dùng sức vuốt phẳng, lại càng dùng sức co rút, câu ra càng nhiều chất lỏng.

“Không..... A.....” Đột nhiên một đạo co rút tới, làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt nhin không được cong người, toàn bộ dùng đạo co rút khủng khiếp hơn, càng nhiều chất lỏng phun trào ra.

Ngay tại khi nàng mau chịu không nổi, hấn càng dùng sức thúc vào một cái, làm cho nàng rốt cục nhịn không được tiêm hô lên một tiếng, cả người vô lực co rút run rẩy.

Ngay khi nàng đạt đến cao trào trong nháy mắt, hấn nhanh chóng rút đầu lưỡi cùng ngón tay khỏi đó, phủng trụ nóng thiết sớm nóng cháy đau đớn, nhắm ngay tiểu huyết, lập tức đảo nhập.

“A!” Vừa mới được đến cao trào thân mình lại bị hung hăng xuyên vào, cảm giác bị dùng sức phình lên làm cho nàng dật ra một tiếng tiêm nhượng, lập tức lại hiện lên khoái hoạt rất cao.

Còn không đủ, hấn còn không có phát tiết!

Bàn tay to dùng sức vừa bóp vừa kéo thật nhanh cánh hoa của nàng, hấn quỹ gối trước người nàng, dùng sức cuồng mạnh ở trong cơ thể nàng trửu đưa, hưởng thụ nóng thiết bị nộn vách tường co rút bao vây khoái cảm càng nhanh.

“Ngô a..... Nàng giỏi quá..... Vừa nhanh vừa nóng.....” Lăng Vi Phong thô thanh thờ dốc, tiết tấu nhanh hơn, mỗi một cái tiến vào đều cố ý đụng nơi sâu nhất của nàng, muốn nàng cùng nhau phát cuồng theo hấn.

“Không..... A..... Tha ta a.....” Đỗ Tiểu Nguyệt chịu không nổi cầu xin tha thứ, cảm giác thụ sướng khoái cảm làm cho nàng cuồng loạn theo tiết tấu của hấn mà la lên.

Tiếng nước tư tư cùng với tiếng thân thể ba ba, tạo thành lã thanh âm, nam nhân thờ dốc trộn lẫn tiếng nữ nhân rên rĩ, càng câu động mãnh liệt tình dục.

Mông phấn nộn bị hấn niết đỏ, hấn làm cản lại dùng lực trửu đưa nóng thiết, đùa bỡn nộn huyết sớm lây lị không chịu nổi, nghe tiếng đầm nước dâm dăng, còn có rên rĩ của nàng, càng kích thích hấn.

Hấn tăng độ cong chuyển động nóng thiết, biên độ nhanh hơn ở trong cơ thể nàng ra vào trửu đưa, giống như muốn đem nàng nghịch đến phá hư, dùng sức tra tấn nàng, hưởng thụ khoái hoạt thật lớn.

“Không cần..... Cầu chàng.....” Nóng quá, thật là khó chịu lại thật thoải mái..... Nàng chịu không nổi nha!

Nàng khóc, khuôn mặt nhỏ nhắn một mảnh ửng hồng, cái miệng nhỏ nhắn không ngừng thấp nhượng, câu dụ hấn cúi đầu dùng sức hôn nàng, đầu lưỡi cùng nàng dây dưa, mà hạ thể kẻ sát cũng triển miên lẫn nhau, cuốn ra thủy dịch.

Đột nhiên, hấn thân thể cứng lại, tốc độ trửu đưa vừa nhanh vừa vội, dùng sức hôn trụ đầu lưỡi của nàng, phát ra một tiếng găm nhẹ, độ cong lớn hơn nửa hung hăng trửu nhập.....

“A ——”

Hai người cùng nhau phát ra rên rĩ cực hạn, nhất ba ba bạch dịch ẩm áp phun trào ra, tràn ngập toàn bộ hoa hồ, trương tràn đầy, theo khe hở hẹp tràn ra.....

Tự sau đêm đó ở Bách Hoa các, Đỗ Tiểu Nguyệt cùng Lăng Vi Phong quan hệ trở nên vô cùng ái muội.

Đỗ Tiểu Nguyệt tuy rằng luôn mồm ý vào trong sạch của mình đã cho hấn, muốn hấn thủ nàng. Nhưng chuyện hai người phát sinh quan hệ, nàng cho dù lại ồn ào như thế nào, cũng chỉ dám ồn ào ở trước mặt hấn, chỉ cần có người ngoài, nàng liền không hề đề cập tới việc này.

Tuy rằng rất muốn gả cho hấn, cũng từng nghĩ tới muốn bức bách hấn thủ nàng, nhưng là lời nói vừa đến bên miệng liền nói không ra miệng, chỉ có thể nói nàng thực sự rất thích hấn, không muốn nhìn đến hấn có một tia biểu tình miễn cưỡng nào.

Thật sự là vô dụng!

Lúc trước đã thề son sắt, mặc kệ ti bi như thế nào, không từ thủ đoạn như thế nào cũng muốn có được hấn. Cũng thật theo kế hoạch của mình hoàn thành hết thảy, lại không hạ thủ được.

Thật sự là vô dụng lại không cốt khí tới cực điểm! Nàng Đỗ Tiểu Nguyệt đời này là nằm gọn trên tay hấn!

Bìu môi, Đỗ Tiểu Nguyệt không thể nào cam tâm đi ở trên đường cái, chuẩn bị muốn tới Lăng gia bố phường tìm người.

Kết quả, cho dù “Cường” Lăng Vi Phong cũng vô dụng, mỗi ngày vẫn là nàng tự động tự phát quán quít lấy hấn, dấn hấn.

Mà Lăng Vi Phong đâu? Mỗi ngày vẫn là một bộ ôn hoà kiêu khôi băng, đối nàng một chút nhiệt tình cũng không có —— trừ bỏ khi làm cái chuyện kia.

Nghĩ đến hình ảnh hai người triển miên lửa nóng, Đỗ Tiểu Nguyệt khuôn mặt nhỏ nhắn không khỏi đỏ lên.

Nếu nói quan hệ hai người có cái gì biến hóa, chính là Lăng Vi Phong không hề trốn nàng, chẳng những nhận nàng dính chặt, cũng không hờn giận gì, hơn nữa nếu hưng trí liền đem nàng kéo vào trong phòng, làm chuyện tu nhân này.

Bề ngoài lạnh như băng, nhưng hẳn so với ai khác đều nhiệt tình, mà nàng lại không hề chống đỡ được, chỉ có thể tùy ý hẳn đùa bỡn, hư nhuyển ở trên người hẳn, khóc cầu xin tha thứ.

Thật sự là không cốt khí! Đỗ Tiểu Nguyệt nhin không được ở trong lòng thối mắng chính mình.

Nhưng là lại nhin không được nghĩ, rốt cuộc nàng cùng hẳn như vậy tính là cái quan hệ gì?

Hẳn có một chút điểm thích nàng sao?

Nàng yêu cầu không nhiều lắm, cho dù chỉ có một chút ít cũng tốt, chỉ cần hẳn có một chút điểm thích nàng, nàng còn có động lực tiếp tục quần quít lấy hẳn, tiếp tục theo đuổi hẳn.

Nhưng là mặc kệ nàng lại truy vấn như thế nào, thật là khối băng vẫn là lạnh lùng, dùng cái loại biểu tình muốn cười không cười này nhìn nàng.

Sau đó khi nàng chịu không nổi mà nhượng kêu kháng nghị, dùng sức ngăn chặn miệng của nàng, lại dùng lực gục nàng, đem nàng lúc trước ở Bích Hoa các dùng thủ đoạn đối với hẳn như thế nào nay đòi lại gấp bội, đến khi nàng khóc cầu hẳn, hẳn mới bằng lòng thỏa mãn nàng.

Hẳn nhất định là ở trả thù!

“Thật sự là cái mũi nhỏ đôi mắt nhỏ tình. ....” Một chút độ lượng cũng không có, chuyện đều đã muốn qua nhiều tháng vẫn còn ghi hận, cũng không ngẫm lại hẳn cũng không phải không thích.

Đỗ Tiểu Nguyệt không ngừng ở trong lòng toái toái nhắc đi nhắc lại, cái mũi lại nghe đến một cỗ mùi nồng đậm. Nàng dừng lại cước bộ, nhìn về phía nơi mùi phát ra.

A! Là bánh bao Lí gia nổi tiếng nhất Bắc thành, Lăng Vi Phong thích nhất ăn bánh bao nhà này, nhất là bánh bao thịt mới ra lò nóng hằm hạp.

Nghĩ vậy, nàng không chút nghĩ ngợi lập tức chạy tiến lên đi mua mấy lap bánh bao.

“Đỗ tiểu thư, ngài là muốn mua bánh bao đi cho Lăng thiếu gia sao?” Nhìn hướng nàng đi là Lăng gia bố phường, nghĩ cũng biết nàng muốn đi đâu.

Chuyện tích Đỗ gia tiểu thư theo đuổi Lăng gia thiếu gia ở Bắc thành có thể nói là không người không biết, không người không hiểu, mỗi ngày đều có một ít tin tức bát quái truyền ra.

Giống hiện tại, hẳn còn có trực tiếp tin tức mới nhất. ....

“Ân.” Đỗ Tiểu Nguyệt đáp nhẹ một tiếng, cũng không phủ nhận.

Dù sao vốn chính là sự thật, nàng không cốt khí cũng không phải chuyện ngày một ngày hai, đưa tại đến trong tay hẳn liền nằm gọn trong tay hẳn, nàng chấp nhận!

“Tổng cộng mười văn tiền.” Dùng giấy dầu bao hảo bánh bao, chủ quán đem bánh bao đưa cho Đỗ Tiểu Nguyệt.

“Cảm tạ.” Thanh toán bạc, đang muốn rời đi, lời nói chủ quán lại làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt dừng lại cước bộ.

“Đỗ tiểu thư, ngài cần phải cố lên nha! Ngài đuổi theo Lăng thiếu gia mười năm, chúng ta đều là ủng hộ ngài, trăm ngàn đừng để cho Lăng thiếu gia bị ngài đoạt đi mất.”

“A?” Làm sao không có việc gì cùng nàng nói lời này? Đỗ Tiểu Nguyệt kỳ quái nhìn chủ quán.

Xem biểu tình Đỗ tiểu thư này. .... “Xem ra Đỗ tiểu thư ngài còn không biết nha?” Chủ quán thật cẩn thận lại bát quái phi thường nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt.

“Chuyện gì?” Làm sao thần thần bí bí?

“Gần đây có một cô nương luôn đi theo bên người Lăng thiếu gia, nghe nói là bà con xa thân thích của Lăng gia, khí chất kia, tướng mạo kia, còn có cực kỳ xinh đẹp!”

Bà con xa thân thích? Ai nha? Nàng như thế nào chưa từng nghe qua cũng chưa thấy qua?

“Gần đây mọi người đều truyền cô nương kia là con dâu tương lai Lăng gia, trong thành mọi người nói Lăng thiếu gia cùng cô nương kia khi ở một chỗ cực kỳ ôn nhu, trên mặt còn có tươi cười nha!”

Có tươi cười?!

Mặt nhăn nhanh mi, Đỗ Tiểu Nguyệt lập tức giận tái mặt.

Khi hẳn cùng nàng cùng một chỗ cũng không thấy được có tươi cười, cùng cô nương khác ở cùng một chỗ đã có tươi cười?!

Xem Đỗ Tiểu Nguyệt sắc mặt biến khó coi, chủ quán nói chuyện càng cẩn thận. “Ách. .... Trong thành mọi người đang nói, Đỗ tiểu thư người lần này là thua định rồi. ....”

Hắn cũng hiểu được là thua rồi, dù sao vẫn là cô nương ôn nhu tốt hơn! Cô nương giống như Đỗ tiểu thư, đẹp thì đẹp, nhưng là tính tình. .... Thật là làm người ta không dám khen tặng.

Cẩn rằng, không nghĩ lại nghe chủ quán nói chuyện, Đỗ Tiểu Nguyệt mang theo du bao nhanh chóng hướng Lăng gia bố phường đi đến.

Nàng mới sẽ không tin tưởng chuyện bát quái này, chết cũng sẽ không tin!

Nàng muốn đi hỏi Lăng Vi Phong, nàng chỉ tin tưởng lời hắn nói!

Bạn đang đọc truyện *Nam Sùng Của Tiểu Thư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 4-2

“Biểu ca. ....”

Mềm mại kêu gọi từ vành tai truyền đến, gọi hồi tâm trí Lăng Vi Phong, ngẩng đầu nhìn hướng bà con xa biểu muội Phương Kí Vũ, hắn lễ phép tính cười cười.

“Chuyện gì?”

“Huynh đang nghĩ cái gì? Như thế nào thất thần?” Phương Kí Vũ nghi hoặc nhìn Lăng Vi Phong, hắn thất thần đã không phải lần đầu tiên, mới vừa rồi cũng là nàng kêu vài tiếng mới đáp lại.

“Không có gì, ta chỉ là ở nghĩ chuyện sô sách.” Cười nhẹ, con người đen cũng không chú ý ngấm hướng cửa.

Như thế nào còn chưa có đến?

Này cũng lạ, lúc trước nàng đều là lúc này tìm đến hắn, chưa từng muộn, mà hắn cũng ở đây chờ mong nàng, mỗi khi nhìn đến nàng xảo quyết thông minh tươi cười, tâm của hắn cũng mềm đi theo, ánh mắt không thể rời khỏi nàng.

Đối Đỗ Tiểu Nguyệt, hắn thực sự không có cách, muốn chán ghét cũng chán ghét không được, ngược lại không tự chủ được dần dần bị nàng hấp dẫn, nàng tựa như dương quang sáng ngời, ấm áp lại chói mắt.

Cho dù cảm thấy nắm trong tay không được nàng, bởi vì nàng rất đặc biệt, không giống nữ tử đương thời mềm mại nhu thuận, rõ ràng sẽ không là thể tử trong lý tưởng của hắn, nhưng là hắn không cách nào kháng cự.

Chẳng những không thể kháng cự, tâm của hắn còn dần dần bị nàng hấp dẫn, vốn đã không thể chán ghét, một khi đã thích, liền càng không thể tự kiềm chế.

Đối với Đỗ Tiểu Nguyệt, hắn là không thể nê hà, cũng không muốn lại kháng cự.

Đúng vậy, hắn là thực sự thích nàng, hơn nữa chỉ sợ còn không chỉ một chút thích, là rất nhiều rất nhiều thích, thích đến mức yêu.

Nghĩ đến biểu tình của nàng mỗi khi truy vấn hắn có thích nàng hay không, bờ môi tươi cười càng sâu.

Nàng nhất định không biết bộ dáng nàng truy vấn có bao nhiêu đáng yêu, biểu tình phát cáu khi không chiếm được đáp án kia có bao nhiêu làm cho người ta yêu thích. Càng hiểu biết nàng, từng giọt từng giọt của nàng liền càng hấp dẫn hắn.

Cho nên, hắn còn không tính cùng nàng nói hắn thích nàng, hắn còn không có chơi đã đâu! Nàng lúc trước đùa bỡn của hắn như thế nào, hắn có thể nhớ rõ nhất thanh nhị sở, không thừa dịp hiện tại ngoạn về sau phải làm thế nào?

“Biểu ca, huynh lại thất thần.” Thấy Lăng Vi Phong lại đắm chìm ở trong suy nghĩ, Phương Kí Vũ không khỏi giơ lên cái miệng nhỏ nhắn, bất mãn phát ra hờn dỗi.

“Thật có lỗi, có việc sao?” Lăng Vi Phong thần nhiên phoi nắng, đạm thanh hỏi, trong lòng vẫn nghĩ thiên hạ thông minh kia. Nàng như thế nào còn không có xuất hiện? Chẳng lẽ nàng hôm nay không tới sao?

“Muội thật lâu mới đến Bắc thành một chuyến, huynh có thể theo giúp ta đi dạo hay không?” Phương Kí Vũ nhuyển thanh khẩn cầu, không che giấu ánh

mất ái mộ.

Đối với nam nhân phi thường tuấn kiệt trước mắt này, không có cô nương gia nào sẽ không thương, nàng cũng không ngoại lệ, từ rất lâu về trước, phượng tâm của nàng đã gửi ở trên người hắn.

Chính là hắn rất không hiểu phong tình, vẫn không phát hiện ái mộ của nàng, nhưng không sao, nàng có tự tin chính mình nhất định có thể trở thành Lăng gia thiếu phu nhân. (À, bà chị không biết cái tự tin của bà chỉ là một con tép đậu trên mép một con ruồi đối với Đổ tử sắc nữ nhà ta hử?)

Hơn nữa gần đây biểu ca thường thường đối nàng cười đến hảo ôn nhu, nàng tin tưởng hắn nhất định sẽ thích nàng, hơn nữa di nương cùng di phụ cũng phi thường yêu thích nàng, gã tiền Lăng phủ là chuyện sớm hay muộn.

Về phần cái Đổ Tiểu Nguyệt kia..... Phương Kí Vũ ở trong lòng nhẹ nhàng hừ một tiếng, tuyệt không cảm thấy nàng sẽ là cái uy hiếp, nam nhân mới sẽ không thích cái loại này nữ nhân đâu!

“Này.....” Lăng Vi Phong do dự, sợ Đổ Tiểu Nguyệt khi đến tìm không thấy hắn.

“Làm ơn mà!” Phương Kí Vũ hờn dỗi yêu kiều. “Người ta khó lắm mới đến một chuyến, huynh liền bồi người ta đi!”

“Được rồi!” Người tới là khách, Lăng Vi Phong không thể cự tuyệt, đành phải đứng dậy, bồi nàng đến trên đường lớn đi một chút.

“Cám ơn biểu ca.” Phương Kí Vũ vui vẻ rúc vào bên cạnh Lăng Vi Phong, khuôn mặt xinh đẹp nhỏ nhắn then thùng vừa vui thích ngắm hắn, nhìn đến ánh mắt người bên ngoài truyền đến, không khỏi kiều ngạo mà khoe miệng giờ lên.

Không chú ý ánh mắt Phương Kí Vũ, cũng không để ý tầm mắt bốn phía truyền đến, Lăng Vi Phong thần nhiên ngắm phố cảnh, đây là tuyến đường ở trước bố trang, nếu Đổ Tiểu Nguyệt tìm đến hắn, chắc chắn đi qua nơi này.....

“Biểu ca, ngươi xem này cái trâm cài đầu này đẹp sao?” Đứng ở trước cửa hàng, Phương Kí Vũ cầm lấy một cái trâm cài đầu tinh xảo ôn nhu hỏi.

Lăng Vi Phong nhìn thoáng qua, có lệ phụ họa. “Đẹp mắt.” Tầm mắt lại chuyển hướng lên trang sức còn lại trên cửa hàng, nghĩ nếu là Đổ Tiểu Nguyệt thích hợp cái nào.....

Cũng không đẹp mắt, cái trang sức thô ráp tục tũn này không thích hợp với nàng.

“Thích liền mua đi!” Nói xong, hắn đưa thủ thanh toán ngân lượng.

“Cám ơn biểu ca.” Phương Kí Vũ cười nở mặt, khuôn mặt nhỏ nhắn tú lệ vì tươi cười mà càng hiển kiều diễm. “Huynh có thể giúp ta cài lên không?”

Lăng Vi Phong từ chối cho ý kiến tiếp nhận cái trâm cài đầu, vươn tay giúp nàng cài lên.

Một màn thân mật vừa rồi vừa vụn rơi vào trong mắt Đổ Tiểu Nguyệt đứng ở xa xa, nàng dừng bước, du bao trên tay rơi xuống đất, lại không hề phát hiện.

Hắn giúp nữ nhân kia cài cái trâm cài đầu, nữ nhân kia trên mặt tươi cười hảo ngọt, mà hắn.....

Nàng nhìn không đến vẻ mặt của hắn, nhưng nàng nghĩ hắn nên ôn nhu đi? Dù sao hắn chưa từng tự tay thay nàng cài lên cái trâm cài đầu, cũng chưa từng đối nàng tốt như vậy.....

Cũng là..... Dù sao cũng là nàng thích hắn trước, mà hắn chưa từng đối nàng nói qua một câu thích.....

(Cái đoạn này, câu này nghe sao mà chua xót đến thế. Edit đến đây, nhưng câu nói chát chúa ta nói không ra nữa. Nước mắt cứ thế rơi mãi rơi mãi. Đúng thật, Dù sao... nàng thích hắn trước mà hắn chưa từng nói qua câu thích nàng)

Ban đêm, gió lạnh nhẹ phẩy.

Trong Lăng phủ yên tĩnh, Lăng Vi Phong một mình một người ngồi ở ghế quý phi, chuyên chú nhìn cuốn sách trên tay.

Nhưng một khắc đã qua, hắn lại ngay cả một tờ cũng không lật.

Hôm nay Đổ Tiểu Nguyệt cũng chưa xuất hiện, định là hơn nửa tháng đến đây một lần. Là nàng lại muốn phá hư chủ ý sao?

Không! Không có khả năng! Hắn nhanh chóng phủ quyết ý tưởng này, hắn gần đây chưa từng né tránh nàng, thậm chí vui bị nàng triền đình, như vậy nàng hôm nay vì sao không xuất hiện?

Xảy ra chuyện gì sao? Nhưng hắn không có nghe đến tin tức gì nha!

Nếu nàng thực sự xảy ra chuyện, không cần chờ người thông báo, người của một cái tạp vụ trong Bắc thành đã tranh nhau báo cho hắn.

Như vậy, là cái nguyên nhân gì đây?

“Thiếu gia, nước tắm chuẩn bị tốt.” Ngoài cửa truyền đến gã sai vặt thông báo.

“Vào đi!”

“Vâng!” Vài tên liên hợp chuyển tiến một cái đại mộc dũng, mạo hiểm nồng đậm nhiệt khí.

“Chuẩn bị cho tốt liền lui ra đi!” Cũng không thèm liếc mắt nhìn tới bọn họ một cái, Lăng Vi Phong thẳng nhìn sách, suy nghĩ còn đang trên người Đỗ Tiểu Nguyệt.

Để cho người lui xuống, bên trong vẫn đang một mảnh yên tĩnh, chỉ dư nhiệt khí phiêu tán trên mộc dũng.

Suy nghĩ một hồi lâu vẫn không đáp án, Lăng Vi Phong nhận không được khổ chờ dài, buông sách, đi hướng mộc dũng.

Nếu nàng ngày mai vẫn không xuất hiện, hẳn liền phái người đi Đỗ phủ hỏi đi!

Cởi áo khoác, hắn ở trong lòng suy nghĩ, một trận gió lại từ ngoài ban công ngoại truyện, hắn sùng sốt, quay đầu nhìn về phía lan can ngoài lầu.

Đỗ Tiểu Nguyệt liền đứng ở nơi đó, khuôn mặt nhỏ nhắn trắng bạch, một đôi mắt to đen thui nhìn chăm chăm hắn, không nói một câu.

“Nàng. ....” Nhìn đến nàng, hắn không khỏi sùng sốt, không nghĩ tới nàng sẽ xuất hiện lúc này, “Như thế nào đến?”

“Không có việc gì sẽ không thể tới sao?” Thanh âm của nàng thực đậm, một chút lạnh lẽo lại có điểm oán.

“Không phải, chính là nàng buổi chiều không xuất hiện, lại tại canh giờ này đến trong phòng ta, làm cho ta thực kinh ngạc.” Thấy nàng tựa hồ có điểm không thích hợp, Lăng Vi Phong khẽ nhếch khởi mi.

“Chàng sẽ để ý ta buổi chiều không xuất hiện?” Nàng nghĩ đến trong lòng hắn chỉ có cái bà con xa thân thích kia, nàng phái người hỏi thăm qua, nữ nhân kia kêu Phương Kí Vũ, cùng Lăng gia có lui tới, chính là nàng cùng nữ nhân kia chưa từng có cơ hội chạm mặt qua, cũng khó trách nàng chưa từng nghe qua nàng.

Cũng phải, lòng của nàng chỉ đặt ở trên người hắn, còn lại, nàng chưa bao giờ cẩn thận thám thính.

“Làm sao vậy? Tâm tình không tốt?” Ngữ khí của nàng có điểm lạ, hắn không phải nghe không hiểu.

“Chàng để ý sao?” Nhìn hắn, nàng quật cường hỏi lại, không bày ra yếu ớt.

Nàng vốn không nghĩ đến, buổi chiều nhìn thấy một màn kia, nàng nhanh chóng chạy về Đỗ gia, một lòng lại hoảng lại loạn.

Nàng sợ, sợ hắn thực sự thích Phương Kí Vũ, kia nàng đâu? Nàng làm sao bây giờ?

Chẳng lẽ hắn sẽ không thể thích nàng sao?

Nàng suy nghĩ toàn bộ buổi chiều, loạn không biết làm sao, cả đầu tất cả đều là hắn, nghĩ đến hắn không thích nàng, nghĩ đến hắn có thể thích nữ nhân khác, lòng của nàng là tốt rồi đau đau quá.

Đau đến sắp nát, thế mới biết nguyên lai chính mình là như vậy thương hắn, yêu đến tâm đều đã đau, yêu đến không thể không có hắn. .... (Câu này... Ta đã nghĩ suốt 7 năm)

Khống chế không được suy nghĩ, bất chấp đêm đã khuya, nàng phi thân đi vào Lăng gia, đi vào trong phòng hắn, muốn hỏi hắn, có hay không một chút thích nàng?

Một chút là tốt rồi, chỉ cần một chút thích, nàng còn có động lực, lòng của nàng sẽ không đau như vậy. ....

“Làm sao vậy? Nàng sắc mặt rất khó coi.” Đi hướng nàng, hắn vươn tay vỗ về mặt của nàng, con ngươi đen có một tia lo lắng.

Lần đầu tiên nhìn thấy nàng như vậy, giống như có điểm hoảng, có điểm luống cuống, không giống tự tin như trước, làm cho hắn không khỏi cũng hoảng lên theo.

“Chàng thích ta sao?” Bất lấy tay hắn, nàng ngẩng đầu nhẹ giọng hỏi.

“Cho dù chỉ có một chút ít cũng tốt, ta muốn cầu không nhiều lắm, chỉ cần một chút thích là tốt rồi, chỉ cần một chút thích, ta sẽ có tự tin, sẽ có nắm chắc. ....”

Sau đó nàng có thể lại truy đuổi, có thể lại có động lực, cố gắng làm cho hắn đem một chút thích lại gia tăng một chút, cuối cùng biến thành thật nhiều thật nhiều thích. ....

“Làm sao vậy? Phát sinh chuyện gì?” Lăng Vi Phong nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn tinh tế của Đỗ Tiểu Nguyệt nhìn kỹ, muốn nhìn ra biểu tình trên mặt

nàng, muốn biết nàng làm sao vậy, vì sao mơ hồ mang theo một tia yếu ớt?

“Trả lời ta, chàng có thích ta hay không?” Nhìn hấn, nàng nhẹ hỏi, run sợ, chờ đáp án của hấn.

Nàng yêu cầu không nhiều lắm, chỉ cầu hấn một chút thích nha.....

(Tỉ thật giống ta, ta kém tỉ có 3 năm. 10 năm của tỉ và 7 năm của ta cũng chỉ hy vọng nam nhân ban cho một chút “thích”)

Bạn đang đọc truyện *Nam Sủng Của Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 5-1

Tâm vốn bình tĩnh

Chỉ vì người mà lay động

Chỉ vì một mình người mà cuộn cuộn.....

Không, đầu ngón tay chạm được một chút ẩm ướt nóng ấm.

Lăng Vi Phong kinh sợ, một chuỗi lại một chuỗi nước mắt từ hạnh mâu chảy xuống, làm ẩm ướt tay hấn, cũng rung động tâm của hấn.

“Sao lại khóc?” Hấn kích động luống cuống lau đi nước mắt của nàng, khuôn mặt anh tuần tràn đầy khẩn trương, “Làm sao vậy? Nguyệt nhi, phát sinh chuyện gì? Đang êm đẹp sao lại khóc?”

Lần đầu tiên nhìn đến nước mắt của nàng, tâm của hấn cũng đau theo.

Hấn không muốn thấy nàng khóc nha! Tâm tính vô cùng thiện lương, hấn tình nguyện thấy nàng tự tin cuồng vọng, bộ dáng không ai bì nổi, cũng không muốn nhìn thấy nước mắt nàng. Thiên hạ quật cường như vậy, là phát sinh chuyện gì, nhưng lại ở trước mặt hấn rơi lệ đây?

Khóc?

Đỗ Tiểu Nguyệt sững sốt, trên mặt ẩm ướt nóng ấm, bây giờ mới phát hiện nguyên lai mình đang khóc.

Nàng đã bao nhiêu lâu không khóc? Cho dù lại bị nhục như thế nào, nàng vẫn đang cười hi hi, cá tính kiêu ngạo không cho bản thân mình khuất phục nhận thua, nàng vĩnh viễn là người thắng, sẽ không thua.

Nhưng vì hấn, nàng lại thua. Bại bởi trong lòng bất an, bại bởi đối với hấn yêu điên cuồng, mà hấn thì sao? Có thể hiểu được tâm nàng?

“Chàng để ý sao?” Gắt gao xem xét hấn, nàng muốn biết hấn đối chính mình có thể có một tia để ý, có thể có một chút thích?

“Đưa ngọc, ta như thế nào không để ý?” Thanh âm trầm thấp càng nhu, bởi vì khuôn mặt nhỏ nhắn tái nhợt bất an kia. Hấn cúi đầu, nhẹ nhàng hôn tới nước mắt trên mặt nàng.

“Nàng là làm sao vậy? Bình thường không phải kiêu ngạo lại tự tin, liền ngay cả nam nhân cũng so ra kém nàng, như thế nào hiện tại lại lộ ra vẻ mặt này? Phát sinh chuyện gì?”

“Ta.....” Nàng có thể nói là vì hấn sao? Nàng sợ hấn sẽ yêu thương một nữ nhân khác, nàng không quên ghi nhớ cảnh tượng lúc trưa nhìn thấy, hấn vì nữ nhân kia cài lên cái trâm cài đầu, mà điều này nàng chưa bao giờ từng có.

“Ân?” Dừng lại hôn nhẹ, hấn tình tứ nhìn nàng, nhìn thấy lệ quang trong mắt nàng, tâm kiên cường trở nên mềm mại, “Đừng khóc, nàng khóc lòng ta đều đau, ta không muốn thấy nàng khóc, ta không muốn a!”

Đau lòng?

“Chàng sẽ vì ta mà đau lòng?” Ôn nhu của hấn chấn động lòng nàng, cái miệng nhỏ nhắn dật ra nghi vấn không xác định, bộ dáng thật cẩn thận làm cho người ta đau lòng.

“Đưa ngọc, tự tin của nàng đâu rồi?” Hấn nhẹ nhàng thở dài, một phen vòng tay ôm lấy nàng, đi vào bên quý phi ghế, ôm nàng cùng nhau ngồi xuống, làm cho nàng rúc vào trong lòng hấn.

Đỗ Tiểu Nguyệt thuận theo để cho Lăng Vi Phong ôm lấy, không có một tia phản kháng, mềm mại ngã ở trong lòng hấn, khuôn mặt nhỏ nhắn dán trong

ngực của hắn, nghe tiếng tim đập của hắn, cảm thụ ấm áp của hắn.

Lần đầu tiên thấy nàng nghe lời như vậy, Lăng Vi Phong nhin không được nở nụ cười.

“Nàng nha! Bình thường giống như mèo hoang, như thế nào hôm nay ngoan như vậy? Làm cho ta rất không quen.” Bàn tay to nhẹ vuốt về tóc đen như tơ trù, ngửi thấy mùi thơm ngát từ trên người nàng bay tới, thỏa mãn thả lỏng thân mình.

“Chàng thích ta như vậy sao?” Nhu thuận mềm mại, nàng như vậy, hắn thích không?

Nhìn nàng trong lòng, hắn cười nhẹ. “Không thích.”

Thân mình trong lòng cứng đờ, lập tức muốn đẩy hắn ra.

“Ta nói còn chưa nói xong.” Bàn tay to ôm chặt nàng, không cho nàng rời khỏi trong lòng. “Ta cảm thấy vẫn là Đổ Tiểu Nguyệt bình thường có vẻ hào.”

Lời của hắn làm cho nàng dừng giấy dựa, nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, đôi mắt mở thật to, không chớp mắt nhìn hắn.

Thật đáng yêu!

Lăng Vi Phong trong lòng hiện lên những lời này, đột nhiên cảm thấy nàng thật đáng yêu, đáng yêu đến khiến cho người ta hảo muốn sủng ái, không nghĩ buông tay.

“Đổ Tiểu Nguyệt phục phịch phục phịch, ngạo ngạo, lại thích triển ở bên người ta, ta có vẻ đã quen nàng như vậy.” Xoa đầu nàng, hắn cúi đầu khẽ cắn cái mũi nhỏ đáng yêu của nàng.

“A!” Đau!

Che cái mũi, nàng trừng mắt nhìn hắn.

“Ha!” Bộ dáng kháng nghị đáng yêu kia khiến hắn nở nụ cười. “Đúng rồi, cái này cho nàng”

Lăng Vi Phong từ trong lòng xuất ra một cái trân ngọc.

“Đây là.....” Nhìn ngọc trân xanh biếc tinh tế, Đổ Tiểu Nguyệt sùng sốt, ngẩng đầu kinh ngạc nhìn Lăng Vi Phong.

“Thích không?” Nói xong, hắn tự tay giúp nàng cài lên.

Đổ Tiểu Nguyệt cả người đều choáng váng. Hắn đưa nàng trân gài tóc, còn giúp nàng cài lên?

Nàng có thể đem điều này làm như hắn thích nàng sao? Có thể chứ?

Mở miệng muốn hỏi, hắn lại đột nhiên ôm lấy nàng, đem nàng dõng khỏi ghế quý phi, hắn hướng mộc dũng đi tới.

“Ta lấy khăn giúp nàng lau mặt, vừa vặn có nước ấm.....”

Còn chưa có kịp nói xong, một cổ lực đạo dùng sức hướng hắn đẩy, hắn không kịp phản ứng, cả người bùm một tiếng ngã vào trong mộc dũng.

“Khụ khụ..... Nàng..... Khụ.....”

Lăng Vi Phong sắc nước, còn không kịp thở dốc, miệng mềm mại hé ra lập tức ngăn chặn cái miệng của hắn.

“Ngô.....”

Hắn ngây ngốc, còn chưa kịp phản ứng, đầu lưỡi hương nhuyễn lập tức vuron vào tim tòi trong miệng hắn, giống như khiêu khích dùng sức cuốn lấy lưỡi của hắn, duyệt liếm, đùa, đem hắn biến thành thô suyền không thôi.

Không có một nam nhân nào sẽ phản kháng loại ngọt ngào này, hơn nữa, khiêu khích hắn vẫn là thiên hạ thơm nhất ngọt nhất.

Bàn tay to phùng trụ cái gáy của nàng, đầu lưỡi thô lệ phản kích trở lại, triển liếm cái lưỡi thơm tho của nàng, mỗi một lần liếm qua ngọt ngào lại hấp thu hương vị nước bọt ngọt ngào. (Có enzym nên ngọt là phải thoai)

Mà tay kia thì ôm chặt thắt lưng của nàng, dùng lực mạnh nhất, khiến cho nàng cũng ngã vào mộc dũng theo, nước ấm bên trong bởi vì sức nặng hai người, phun tung toé ra nhất ba lại nhất ba nước ấm, làm ẩm ướt mặt.

“Ngô ân.....”

Hai người lười cho nhau dây dưa duyên liếm, giống như muốn đem hồ hấp của người kia nuốt vào, giữa hai cái miệng phát ra thanh âm tu nhân.

Tay nàng không an phận coi bỏ quần áo của hắn, tay nhỏ bé vỗ về chơi đùa ngực của hắn, ở trong nước ảm, da thịt hắn bóng loáng như tơ, làm cho nàng yêu thích không buông tay.

“Vật nhỏ nhiệt tình, nàng đang khiêu khích ta sao?”

Buông ra cái miệng nhỏ nhắn bị hắn hôn thũng, chỉ bạc ái muội dâm tà ở giữa môi hai người quần quanh, hắn khẽ liếm cặp môi thom mềm mại, bàn tay to cầm một bên tiêu nhũ, cách quần áo dùng sức niết.

“Ân..... Muốn ta.....” Sương mù bao phủ mắt hắn, tay nhỏ bé chậm rãi dời xuống, trên bụng cực đại nóng cháy, ở trong nước ảm cảm thụ được của hắn cứng rắn.

Nàng rất thích rất thích hắn, hảo muốn được hắn thương, hắn đem ngọc trâm cài ở trên tóc nàng, cũng là cài ở lòng của nàng, mặc kệ hắn là không thích nàng, lòng của nàng đã sớm không rời được.

“Tiểu Nguyệt nhi, lại lẳng một chút.” Hắn thanh âm đè nén, bàn tay to dùng sức vuốt ve no đủ, nhũ tiêm hồng nhạt cách quần áo nổi lên, nằm trong lòng bàn tay hắn.

Theo mệnh lệnh của hắn, tay nàng tham tiến vào trong khó của hắn, cầm cực đại lửa nóng, vuốt ve lên xuống, càng cố ý dùng lòng bàn tay ma sát đỉnh lỗ nhỏ mẫn cảm, làm cho hắn ở trong tay nàng trưởng mạnh nóng cháy.

“Đừng..... Đừng cách quần áo, người ta muốn dùng lực một chút.....” Kề sát hắn, nàng khát cầu, muốn hắn trực tiếp nhẹ vuốt nàng.

Nhiệt tình của nàng làm cho Lăng Vi Phong thấp giọng nở nụ cười.

“Như nàng mong muốn.” Bàn tay to thô bạo bỏ đi quần áo trên người nàng, còn có cái yếm màu xanh nhạt, nhìn hai luồng no đủ nở rộ ở trước mặt hắn, nhũ tiêm phấn nộn như hoa dụ hoặc hắn.

Than nhẹ một tiếng, hắn chịu không nổi hàm trụ một cái nhũ lõi, lấy răng nanh dùng sức hút lại cắn, làm cho nhũ tiêm ở trong miệng hắn cứng rắn dựng thẳng.

“A!” Ngẩng đầu lên, nàng cong người, đem nhũ lõi chính mình càng đưa vào trong miệng hắn, tay nhỏ bé nắm lấy cực đại của hắn, theo tiết tấu duyên cắn của hắn mà vuốt ve.

“Phong a.....” Tiểu huyết phấn nộn cũng ảm ướt theo, thấm ra hoa dịch hòa vào nước ảm, làm cho nàng càng cảm thấy khó chịu, nóng quá lại hảo khó nhịn.

Hơi nhích người lên, nàng để cho nộn huyết đề lên chân hắn, dùng sức cọ xát, vài đợt kề sát nộn thịt, theo ma sát của nàng cọ cánh hoa thịt, làm cho nàng chịu không nổi dật ra thở gấp.

“Lẳng lại nhiệt tình như vậy, nàng muốn mạng của ta sao? Tiểu Nguyệt nhi.” Hắn thờ dốc, bị hành động của nàng khơi dậy phản ứng dục vọng lớn hơn nữa.

Bàn tay to chuyển qua hoa huyết phấn nộn mê người, kéo tiết khó xuống, ngón tay từ trong nước ảm dùng sức nhập vào dùng đạo nhanh trất.

“A!” Vừa thâm sâu vừa trầm tiến vào làm cho nàng than nhẹ thành tiếng, bối thịt căng lên lập tức gắt gao hấp trụ ngón tay hắn, nhưng hắn cũng không thỏa mãn như vậy, ngược lại tiếp tục tham nhập thêm một ngón tay, hai ngón tay đang ma sát nộn huyết.

“Không cần..... Đau nha.....” Dùng đạo nhỏ bé không chịu nổi hai ngón tay tiến vào, nàng nhũ nhũ mảy, thân thể vì đau đớn mà chặt lại, lại đưa ngón tay hắn hấp càng nhanh.

“A!” Bị gắt gao hấp trụ khoái cảm làm cho hắn nhịn không được phát ra một tiếng hừ nhẹ, nghĩ đến khi cực đại của mình chính thức bị gắt gao hấp trụ như vậy, bị tay nhỏ bé nắm trụ làm nóng thiết nhất thời trưởng lớn hơn nữa.

“Lát nữa sẽ không đau.....” Hắn thấp giọng, hưởng thụ khoái cảm bị hấp trụ, chậm rãi đẩy mạnh, kẹp lấy hoa hạch bên trong, lấy ngón tay dùng sức ma sát chuyển động.

“A! Không cần.....” Hoa hạch mẫn cảm bị dùng sức đùa bỡn, lập tức câu động khoái cảm của nàng, hoa dịch thấm ra, làm cho ra vào của hắn trở nên càng dễ dàng.

Con người đen nhất mị, hắn buông ra hoa hạch, hai ngón tay trừu đưa qua lại ở trong nộn huyết, mỗi một lần tiến vào đều càng dùng thêm sức, cuốn ra hoa dịch còn có nước ảm áp.

“Không cần..... Nước đi vào..... A.....” Theo ngón tay hắn trừu đưa, nước ảm áp cũng theo động tác của hắn tiến vào hoa huyết, khiến nàng phình lên, làm cho nàng chịu không nổi.

“Đi vào mới tốt, bằng không như thế nào làm no cái miệng nhỏ nhắn tham ăn này của nàng?” Hắn tà tứ nói xong, ngón tay ra vào càng dùng sức, hơn

nữa càng cố ý cuốn động nước ấm, đem nộn huyết làm tràn đầy. (Biển Thái! Sắc lang)

“Không cần nha. ....” Cảm giác bị tràn đầy làm cho nàng cảm thấy nóng quá, thanh âm rên rỉ không tự chủ được mà dẫn dắt một tia ghen ngạo, cầu hắn không cần lại đùa bỡn nàng.

“Không cần?” Ngừng ngón tay trỏ đưa, hắn nhìn khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng mềm mại đáng yêu. “Muốn ta dừng lại sao?”

“Không! Dừng có ngừng. ....” Hắn dùng ngón tay lại, nàng càng khó chịu.

“Bằng không nàng muốn thế nào?” Hắn cười khê, khê cắn môi dưới phong nộn, thấp giọng hỏi.

“Muốn. .... Muốn. ....”

“Muốn cái gì? Nàng nói ta liền cho nàng.” Nói xong, hắn cố ý chuyển động bắt tay vào tiếp tục công việc, hai ngón tay ở trong cơ thể nàng xoay tròn đi động.

“Ô a. ....” Nộn vách tường nóng cháy bị hắn ngoạn không ngừng co rút lại, hắn còn cố ý chuyển động ngón tay, làm cho nàng nhịn không được khóc lên.

Thân thể run run sớm phân không rõ là thoải mái hay là thống khổ, chỉ có thể theo bản năng quẩn lấy hắn, muốn hắn cho nàng. ....

“Nói nha! Nàng không nói, ta làm sao mà biết nàng muốn cái gì?”

“Muốn, muốn chàng tiến vào. .... Thật là khó chịu. .... Nóng quá. ....” Sương mù bao trùm hạnh mầu cùng thủy quanh lấp lánh, khẩn cầu nhìn hắn.

“Không cần ngón tay sao?” Nhìn mị dạn của nàng, yết hầu hơi hơi lẩn lộn, thanh âm của hắn càng khàn khàn.

“Không cần. .... Ô. .... Người ta muốn lớn hơn nữa cứng rắn hơn nữa. .... Muốn này. ....” Lấy ra nóng thiết của hắn, nàng khó chịu yêu cầu.

Sớm bất chấp e lệ, giờ phút này nàng trầm nghĩ muốn hắn hung hăng xỏ xuyên qua nàng, đánh tan bất an trong lòng nàng.

“Hào! Liền cho nàng!”

Rút ra ngón tay ướt sũng, đem nóng thiết sớm trưởng đau khó nhịn nhắm ngay tiểu huyết lửa nóng, ngay lúc khẩn cầu của nàng vừa mới xuống, hung hăng đảo nhập.

Bạn đang đọc truyện *Nam Sùng Của Tiểu Thư* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 5-2

“A —”

Cực đại nóng cháy căn chỉnh tiến vào, cảm giác thịt vách tường non nớt bị hung hăng nong rộng làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt không tự chủ được cong người lên, hưởng thụ tư vị phình lên.

“Ân a. ....” Cắn môi, tay nhỏ bé kê sát trên ngực Lăng Vi Phong, bị tình dục chi phối, nàng bắt đầu cao thấp siết lấy cực đại cháy nóng, nhích lên một chút, tư thế này làm cho hắn đi vào càng sâu, thịt vách tường thật sâu bao vây lấy hắn.

Lăng Vi Phong mị mắt hưởng thụ nhiệt tình của Đỗ Tiểu Nguyệt, còn có bị siết chặt nàng làm cho khoái cảm, bàn tay to cũng không buông tha hai luồng tuyết nhũ rung động, mỗi tay cầm một cái, dùng sức vuốt ve đùa bỡn.

“A. ....” Miên nữ miễn cưỡng đang được thưởng thức, tiểu huyết non nớt lại bị gắt gao xỏ xuyên qua, kích thích cao thấp vây quanh nàng, làm cho nàng tiết tấu càng thêm nhanh, mỗi một cái rơi vào đều làm bắn tóe nước, phát ra thanh âm âm lăng ba đáp ba đáp.

“Không đủ! Lại lăng một chút!” Lăng Vi Phong vẫn chưa đủ, bàn tay to dùng sức niết nắm nhũ thịt, làm cho nộn nhũ không còn khe hở, được hắn nhào nặn biến thành đồ lên.

“Đau. .... Ngô. ....” Cảm giác đau đớn càng kích thích nàng, theo mệnh lệnh của hắn, tiểu huyết không ngừng phun ra nuốt vào dục vọng của hắn, nhưng là mặc dù không gian có hạn, hơn nữa nước âm vây quanh, làm cho nàng cảm thấy vừa nóng vừa khó chịu.

“Không. .... Không được. ....” Nàng nhuyển hạ thân mình, khuôn mặt nhỏ nhắn ửng hồng, da thịt tuyết trắng cũng một mảnh cô hồng, rốt cuộc vô lực mà sát thô to của hắn.

“Như thế nào? Sao lại không được?” Lăng Vi Phong hiệp cười, vẫn tiếp tục bắt tay đùa bỡn vào trên no đủ, không buông tha một tia cơ hội đùa nghịch.

“Ô..... Không cần khi dễ ta..... Phong, người ta muốn.....” Đỗ Tiểu Nguyệt thấp khóc, thân thể tuyệt nộn mềm mại cọ sát hẳn, còn chưa được đến thỏa mãn, nàng thật là khó chịu.

“Thật sự là cái lăng oa nhi!” Tà nịnh cần tiểu khuyên tai của nàng, hẳn một phen ôm lấy nàng, đùi trắng mịn hoàn trụ thất lưng của hẳn, dục vọng phần trương vẫn chôn ở trong cơ thể nàng.

Bước ra khỏi dục dừng, Lăng Vi Phong ôm Đỗ Tiểu Nguyệt, từng bước một hướng giường đi.

“Ngô a!” Theo mỗi một bước di chuyển của hẳn, lửa nóng cực đại ở trong tiểu huyết co rúm, tiến vào vừa thâm sâu vừa trầm, làm cho nàng chịu không nổi cần vai hẳn.

Chất lỏng đậm mĩ theo bước chân tích lạc trên mặt đất, phân không rõ là nước ấm hay là hoa dịch hương vị ngọt ngào, một giọt một giọt đầm ứ mặt đất.

Đem nàng phóng tới trên giường, hẳn lấy nửa người xác định địa điểm, ở trong cơ thể nàng chuyển động, làm cho nàng ghé vào trên giường.

“Ngô!” Nàng cắn môi, cảm giác được lửa nóng của hẳn ở trong cơ thể chuyển động, làm cho thịt vách tường không ngừng co rút lại, gất gao hấp hẳn.

“Tiểu Nguyệt nhi, nàng đem ta hấp hảo nhanh.” Hẳn buồn thanh hừ nhẹ, làm cho nàng đưa lưng về phía hẳn, bàn tay to dùng sức vỗ cái mông phần nộn vài cái.

“A!” Tiếng ba ba truyền vào trong tai, cái mông truyền đến cảm giác đau, nàng còn không kịp kháng nghị, hẳn lại đột nhiên rời khỏi, lại hung hăng tiến vào.

“A ——” Đau đớn hóa thành khoái cảm, theo mỗi một cái nhập vào thật sâu của hẳn tra tấn nàng, cái mông phong nộn bị nâng cao cao, thuận tiện cho hẳn mỗi một cái ra vào.

Tiếng thân thể kết hợp va vào nhau cùng tiếng nước nóng thiết ra vào nộn huyết, theo mỗi một cái ra vào của hẳn, hoa dịch theo đùi chảy xuống, làm ẩm ướt đệm giường.

Tay nhỏ bé nắm chặt chân, cái miệng nhỏ nhắn nhin không được dật ra rên rỉ, hưởng thụ khoái cảm bị hẳn ra vào, cảm giác dục tiền dục tử tra tấn nàng, thân thể tuyệt trắng mềm mại nhiễm thượng màu đỏ của dục vọng.

Bàn tay to nhanh tay kéo thật nhanh cánh mông, hẳn quỳ gối phía sau nàng, nóng thiết trừu đưa càng tăng tốc, bị khoái cảm gất gao bao vây làm cho hẳn tăng thêm lực đạo, phảng phất muốn đem nàng tàn sát bừa bãi, không lưu chút đường sống.

“Không..... A.....” Mỗi một cái tiến vào của hẳn đều giống như muốn đem nàng ngoạn đến phá hư, là dùng sức như vậy, tiểu huyết phần nộn không dừng co rút lại, hoa dịch không được lưu tiết, thô bạo làm đau nàng.

“Đau a.....” Nàng khóc hô, đã đau lại tê, thân thể mềm mại mẫn cảm như tê dại, nộn huyết không ngừng cuộn động đầy đủ hương dịch, thịt vách tường bắt đầu truyền đến một trận co rút.

Nàng chịu không nổi! Còn như vậy nữa, nàng nhất định sẽ bị ngoạn đến phá hư!

“Tha người ta a.....” Nàng khóc, khoái cảm co rút một lần lại một lần, kích thích nàng, hoa dịch hương vị ngọt ngào không được thấm ra, cọ rửa lên trên nóng thiết.

Nhưng hẳn vẫn không ngừng tay, không để ý cầu xin của nàng, ngược lại tăng tốc độ trừu đưa, như là thật sự muốn đem nàng làm phá hư, khuấy đảo nộn huyết lây lị.

“Không..... A.....” Bị sáp nhập thật sâu, nàng ngẩng đầu lên dật ra một tiếng kêu khóc, rốt cuộc chịu không nổi ngắt đi.

Mà phía sau hẳn cũng đã đến đạt cao trào, phát ra một tiếng thô rống theo, nóng thiết dùng sức trừu sáp hơn mười lần, thân mình căng cứng mới hoàn toàn thả lỏng, chôn ở tiểu huyết ướt át nóng thiết phun ra từng dòng từng dòng bạch dịch. Chất lỏng hỗn hợp hương vị ngọt ngào, tràn ngập trong phòng.....

Đỗ Tiểu Nguyệt đứng ở trên cầu, lẳng lặng đứng ở mặt hồ, nhìn ngọc trâm trên tóc mình, phần môi khẽ nhếch.

Hôm nay nàng đến riêng Lăng phủ tìm Lăng Vi Phong, quân sự thông báo với nàng, Lăng Vi Phong đang xử lý công sự, mời nàng đến hậu viện chờ.

Nàng cũng không cần hạ nhân đưa đi, liền tự mình đi vào trên cầu ở hậu viện, thường thức tạo cảnh sân nhà cao nhã, nhìn nhìn, lòng của nàng tự nhiên lại hoảng hốt.

Kể từ sau đêm đó, bất an trong lòng nàng không có biến mất, chính là bị nàng chôn ở chỗ sâu nhất, không thêm nghĩ nữa, nàng sẽ không khiến chính mình đi nghi kỵ, nàng có thể duy trì tự tin bấy lâu nay, vẫn đang triển ở bên người hẳn.

Có vài thứ, nàng hảo muốn hỏi hấn, đối hấn mà nói, nàng là cái gì?

Nhưng mỗi khi nói đến bên miệng, lại bị nàng nuốt đi vào.

Lần đầu tiên, nàng lùi bước. Không dám nghe đáp án của hấn, đành phải cố gắng nói cho chính mình, hấn là thích nàng, bằng không cũng sẽ không đưa nàng ngọc trâm, không phải sao? (Tì với ta lại có điểm chung rồi. Luôn muốn biết trong 15 năm qua bản thân là gì của hấn? Và tình yêu trải dài suốt 7 năm của ta rốt cuộc có được hấn coi trọng hay không?)

Đứng ở trên cầu, Đỗ Tiểu Nguyệt nhìn ngọc trâm được nước hồ chiếu rọi, nói như vậy thuyết phục chính mình.

Chính là..... Trong lòng nàng lại vẫn có một tia do dự, dù sao hấn vẫn là chưa đối nàng nói qua một câu yêu thích, liền ngay cả khi hai người hoan ái cũng không có.

Chỉ có nàng, tổng khi bị hấn đùa nghịch đến mảnh mai bất lực, càng không ngừng cầu xin tha thứ, càng không ngừng nói thương hấn, nhưng hấn lại vẫn không một lần đáp lại.

Nàng nhịn không được khê thở dài.

“Vị này chính là Đỗ tiểu thư đi?” Đột nhiên, một thanh âm mềm mại từ phía sau truyền đến.

Đỗ Tiểu Nguyệt sững sốt, nàng đắm chìm ở trong suy nghĩ, nhưng lại không phát hiện có người tới gần.

Nàng quay đầu nhìn về phía người tới. Đập vào mắt, là một nữ tử khí chất cao nhã xinh đẹp, khuôn mặt nhỏ nhắn tinh tế kia nàng cũng không xa lạ, đúng là nữ nhân ngày ấy nàng ở trên đường cái nhìn thấy.

“Phương cô nương.” Lần đầu tiên chính thức mặt đối mặt, hai cô nương lẫn nhau đánh giá, mơ hồ mang theo một tia không khí phân cao thấp.

Phương Kí Vũ tinh tế đánh giá Đỗ Tiểu Nguyệt trước mắt, vừa nghe đến bọn hạ nhân nhắc tới Đỗ Tiểu Nguyệt tới cửa đến đây, lập tức đã muốn trông thấy nàng.

Không nghĩ tới Đỗ Tiểu Nguyệt diện mạo chút không kém cạnh gì nàng, nhưng nàng nghe nói qua tính tình Đỗ Tiểu Nguyệt, lập tức cảm thấy chính mình sẽ thắng. Loại nữ nhân dường như con ngựa hoang này không có nam nhân nào sẽ thích, bao gồm biểu ca.

Nghĩ vậy, Phương Kí Vũ không khỏi đắc ý giờ lên tươi cười, cao ngạo nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt.

Nhìn thấy trong ánh mắt Phương Kí Vũ ngạo nghễ có ý tứ hàm xúc, Đỗ Tiểu Nguyệt mi tiem hơi nhướng lên, mặc kệ đối phương khiêu khích, xoay người rồi đi.

“Đứng lại!” Phương Kí Vũ thấy Đỗ Tiểu Nguyệt không nói không rằng muốn đi, có ý khinh thường nàng, không khỏi nùng nịu quát khê.

Dừng lại cước bộ, Đỗ Tiểu Nguyệt miễn cưỡng liếc mắt dò xét Phương Kí Vũ một cái.

“Có việc?” Nàng là tới tìm Lăng Vi Phong, tuyệt không muốn cùng nữ nhân này mở miệng.

“Ngươi là tới tìm biểu ca đi?” Nghĩ cũng biết nữ nhân này đến Lăng phủ vì cái gì, Phương Kí Vũ quyết định thừa dịp cơ hội lần này làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt hết hy vọng, vị trí Lăng gia thiếu phu nhân không có phần của nàng!

Biết rõ còn có hỏi, nên bỏ đi là chuyện tốt!

Biu môi, Đỗ Tiểu Nguyệt lười đáp lại.

Thấy Đỗ Tiểu Nguyệt một bộ dáng không muốn để ý, Phương Kí Vũ cắn chặt răng, không cho chính mình khí thế yếu đuối, tiếp tục nói: “Ta nói cho ngươi, ngươi cách xa biểu ca ta một chút, không cần lại quần quít lấy huynh ấy, một cái cô nương gia quần quít lấy một người nam nhân như vậy, ngươi đúng là không biết xấu hổ?”

“Thế thì làm sao? Liên quan gì đến ngươi?” Đỗ Tiểu Nguyệt không muốn để ý đến nàng, xoay người rồi đi.

“Đương nhiên liên quan đến ta! Ngươi đừng tưởng rằng theo biểu ca ta làm chút chuyện bẩn thỉu kia thì có thể có được hấn, không nghĩ tới đường đường Đỗ tiểu thư nhưng lại không biết cảm thấy thẹn như vậy, nghĩ đến dùng thân thể để trối chạt nam nhân.....”

(Con điên! Hai người gian dân thì coi như là chuyện bẩn thỉu đi. Còn yêu nhau thì gọi là giao hòa thân thể, là thăng hoa của tình yêu. Hiểu chưa? Hả! Hả! Con cóc ghê.)

Hừ! Đêm trước nàng đi tìm biểu ca, nghe được trong phòng biểu ca truyền đến thanh âm kỳ quái, nàng vụng trộm nhìn lên, nhưng lại phát hiện Đỗ Tiểu Nguyệt cùng biểu ca làm chuyện tu nhân kia.

(Sao? Nhìn thấy nghệ thuật chưa? Nhìn rồi muốn thứ hả? Đáng cô ở trên giường mới gọi là bản á)

Nàng xem mà vừa giận vừa thẹn, nghĩ cũng biết nhất định là Đỗ Tiểu Nguyệt quấy rầy biểu ca, thật sự là hạ lưu!

“Ngươi nói cái gì?!” Đỗ Tiểu Nguyệt trừng mắt nhìn Phương Kí Vũ, khuôn mặt nhỏ nhắn nhiễm thương kinh ngạc. Nàng làm sao có thể biết chuyện nàng cùng Lăng Vi Phong?

“A! Ngươi nghĩ đến không có người biết đúng không? Biểu ca tuấn mỹ nhân tài như vậy làm sao có thể coi trọng ngươi? Nghĩ cũng biết nhất định là ngươi dùng thủ đoạn hạ lưu mới thực hiện được……” Thanh âm Phương Kí Vũ trào phúng, thấy Đỗ Tiểu Nguyệt trên mặt hết xanh lại trắng, cảm thấy vui vẻ, xem ra nàng thật sự là nói đúng.

“Câm miệng!” Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận đánh gãy Phương Kí Vũ, bất an vẫn chôn sâu ở trong lòng hiện lên, hỗn loạn lý trí của nàng.

Phương Kí Vũ bị lửa giận của Đỗ Tiểu Nguyệt làm hoảng sợ, nuốt nước miếng, “Ngươi đã cho ta vì sao biết chuyện này? Đương nhiên là biểu ca nói cho ta! Huynh ấy còn nói lần đầu tiên nhìn thấy cô nương không biết liêm sỉ như vậy, bất quá không sao cả, chính mình đưa lên miệng, không đại gì mà không nếm!”

“Đù! Ngươi nói đủ không!” Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận đến phát run, không nghĩ tin tưởng lời nói của Phương Kí Vũ. Đây nhất định không phải Lăng Vi Phong nói, nàng không tin!

“Như thế nào? Dám làm không dám để cho người ta nói nha?” Phương Kí Vũ hừ lạnh, khinh thường nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt. “Ta khuyên ngươi cách biểu ca ta xa một chút, loại nữ nhân giống như ngươi, làm gì có nam nhân nào thích?”

“Ngươi!” Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận đến đi lên phía trước, tay nhỏ bé nắm lại, nắm chặt lại.

“Ngươi muốn làm gì?” Bị bộ dáng của nàng dọa đến, Phương Kí Vũ liên tục lui về phía sau, khi đang muốn nói vài câu, sắc mặt lại đột nhiên biến đổi, âm điệu cũng thay đổi theo.

“A! Đỗ tiểu thư, ngươi đừng nóng giận, ta không phải cố ý…… A!” Đột nhiên, nàng đụng vào cầu hình vòm, cả người ngã ra sau ngã vào trong hồ.

Đỗ Tiểu Nguyệt sững sờ một chút, căn bản không kịp phản ứng, một bóng dáng màu trắng nhanh chóng nhảy vào trong hồ, một tiếng ồn ào này cũng đưa tới hạ nhân gần đó, mỗi người cùng chỉ trỏ nhìn nàng, coi nàng như là người xấu.

Đỗ Tiểu Nguyệt hét đường chối cãi, chỉ có thể không nói gì đứng ở tại chỗ.

Qua một hồi lâu, Lăng Vi Phong mới ôm Phương Kí Vũ lên bờ.

“Kí Vũ, muội không có việc gì đi?” Lăng Vi Phong vỗ nhẹ hai má tái nhợt của Phương Kí Vũ, vội vàng hỏi.

“Khụ khụ…… Ta không sao…… Biểu ca, ngươi đừng trách Đỗ tiểu thư…… Khụ khụ…… Nàng không phải cố ý…… Là Kí Vũ không tốt, chọc nàng tức giận mới……” (Ta hết lời để nói. Còn nói nữa chắc phun ra uesthất. TMD nhà nó!)

Phương Kí Vũ trong lời nói càng chứng thật mọi người đoán, bọn hạ nhân nói nhỏ trở nên càng nhiệt liệt, toàn bộ ánh mắt chỉ trích bắn về phía Đỗ Tiểu Nguyệt.

Nhưng Đỗ Tiểu Nguyệt không cần, nàng chỉ tại muốn biết hấn là nghĩ như thế nào?

“Lăng Vi Phong, ta không……” Đỗ Tiểu Nguyệt mở miệng muốn biện giải, đã thấy Lăng Vi Phong ngẩng mặt lên, tuấn mỹ khuôn mặt không có một tia biểu tình, ánh mắt nhìn nàng cũng lạnh như băng.

Trong nháy mắt, lòng của nàng lạnh.

“Chàng không tin ta……” Nàng nhìn hấn thấp giọng nói.

Lăng Vi Phong nhíu mày, “Nàng……”

“Chàng liền như vậy định tội của ta, có phải hay không?” Không cho hấn đem lời nói cho hết, nàng không cần biết hấn nói cái gì, biểu tình trên mặt hấn đã nói rõ hết thấy.

Nàng nhin không được nhẹ giọng nở nụ cười.

Nàng không khóc, nàng sẽ không khóc!

Tự tôn kiêu ngạo của nàng không cho nàng khóc, không được!

“Đúng! Là ta làm! Tùy các ngươi nghĩ như thế nào, ta không sao cả! Các ngươi đã cho ta sẽ nháo sao? Ta sẽ không!”

Đỗ Tiểu Nguyệt rống to, nhìn người bốn phía, quật cường nâng lên khuôn mặt nhỏ nhắn, không cho chính mình ngã xuống, không cho chính mình dễ dàng yếu thế.

“Tiểu Nguyệt.....”

“Lăng Vi Phong, nói cho người, ta không cần người, ta không coi trọng người!” Lại đánh gãy lời nói của hắn, hạnh mâu bình tĩnh nhìn hắn, thanh âm hào lãnh hào lãnh.

Nàng mệt mỏi, nàng truy đuổi quá mệt mỏi, trong lòng bất an tra tấn nàng mệt mỏi quá, lời nói của Phương Kí Vũ càng làm cho nàng đau lòng, mà biểu tình của hắn mới vừa rồi cũng quyết định hết thảy.

Nàng rõ ràng hiểu được, nàng ở trong lòng hắn không đáng kể chút nào, hết thảy chính là nàng tự mình đa tình, tự cho là đúng!

Lăng Vi Phong trừng lớn mắt, không thể tin được Đỗ Tiểu Nguyệt sẽ nói ra những lời này! (Có gì mà không dám)

“Người nghĩ rằng ta ngoại trừ người ra, không có khác nhân muốn sao?” Đỗ Tiểu Nguyệt cười lạnh một tiếng, cao ngạo nhìn Lăng Vi Phong. “Nói cho người, ta sẽ chứng minh cho người xem, trừ người ra, ta còn có lựa chọn khác!”

Đỗ Tiểu Nguyệt dùng sức nhỏ xuống ngọc trầm trên đầu, dùng sức quăng lên mặt đất.

Văng lên một tiếng loảng xoảng, ngọc trầm tinh tế rơi trên đất, vỡ thành từng mảnh.

“Nói cho người, ta không bao giờ coi trọng người nữa!” Đỗ Tiểu Nguyệt bỏ lại những lời này, cũng không quay đầu lại rồi đi.

Bạn đang đọc truyện *Nam Sủng Của Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 6-1

Đỗ Tiểu Nguyệt thực sự nói được thì làm được, vài ngày sau, Bắc thành liền truyền ra tin tức Nghiêm gia muốn luận võ chọn rể, tính đem Đỗ Tiểu Nguyệt cấp gả ra ngoài.

Này không khỏi làm cho người trong Bắc thành bắt đầu đoán, Đỗ Tiểu Nguyệt đuổi theo Lăng gia thiếu gia lâu như vậy, làm sao có thể êm đẹp tổ chức cái gì gọi là luận võ chọn rể?

Xem ra là Đỗ Tiểu Nguyệt đã thất bại, bị Lăng gia thiếu gia hung hăng cự tuyệt? Xem ra, tin tức Lăng gia thiếu gia muốn kết hôn cùng cái biểu muội bà con xa kia là sự thật!

Rất nhiều bát quái ở Bắc thành hừng hực khí thế truyền ra, nóng nhất đương nhiên là chuyện luận võ chọn rể này.

Tuy rằng đối với tình cách của Đỗ Tiểu Nguyệt, thật sự không giống mọi người bình thường, nhưng là bộ dáng của nàng thật đúng là cực kỳ xinh đẹp.

Hơn nữa nói đến dung mạo ít nam nhân có thể kháng cự, hơn nữa Nghiêm gia còn truyền ra tin tức, chỉ cần thú Đỗ Tiểu Nguyệt, đồ cưới mang vào đảm bảo nhiều đến làm cho người ta ba đời đều ăn không hết.

Hướng về phía mấy điểm này, không cần biết có thể khiến cho Đỗ Tiểu Nguyệt kia phục tùng hay không, từng nam nhân chưa vợ trong Bắc thành đều xoa tay chờ ngày luận võ chọn rể đến.

Mà trong Lăng phủ, Lăng Vi Phong nghe được tin tức luận võ chọn rể, tức giận đến mức khuôn mặt tuấn tú đều xanh mét.

Luận võ chọn rể?! Chết tiệt! Thật là chỉ có nữ nhân đáng chết kia nghĩ ra!

Ngày đó, nàng căn bản không cho hắn cơ hội nói chuyện, thẳng toàn để một mình nói hết, tự cho là đúng làm cho hắn muốn hung hăng dạy bảo nàng một chút.

Nói cái gì không cần hắn, không coi trọng hắn, còn đem ngọc trầm hắn đưa đánh vỡ thành mảnh nhỏ, tức giận đến mức hắn cũng cái gì cũng không muốn nói, cứ để nàng tự cho mình là đúng đi.

Nguyên tưởng rằng nàng chính là chỉ bị chọc tức, tính tình hay nháo, qua vài ngày sẽ lại tốt rồi.

(Ta hận cái suy nghĩ đó của nam nhân! Nữ nhân chúng ta không phải lúc nào cũng chỉ biết nháo! Khi bị tổn thương sâu sắc thì cái gì cũng có thể làm ra, cho dù yêu đến chết đi cũng quyết không để tự tôn bị chà đạp)

Không nghĩ tới nàng thật đúng là nói được thì làm được, thật đúng là muốn chứng minh cho hắn xem, nàng không phải chỉ có thể gả cho hắn!

Hào! Phi thường tốt!

“Nữ nhân chết tiết!” Lăng Vi Phong tức giận đến dùng sức đánh về phía cái bàn, ba một tiếng, bàn gỗ lim dày lập tức bị cắt thành hai đoạn.

Thanh âm thật lớn khiến người khác chú ý, lại không ai dám nhiều chuyện liếc mắt nhìn một cái, mấy ngày nay tính tình chủ tử kém cực kỳ, liền ngay cả sắc mặt cũng khó nhìn.

Hơn nữa sau khi nghe được Nghiêm gia truyền ra tin tức luận võ chọn rể, chủ tử trên mặt càng khó nhìn, giống như muốn giết người, khủng bố cực kỳ.

“Nàng nghĩ đến trừ bỏ ta ra, nàng còn có thể gả cho người khác sao?”

Nằm mơ! Hắn sẽ không để cho nàng thực hiện được!

Bao gồm cả phần ngày đó nàng ở trong vườn hồ nháo, hắn sẽ nhất nhất tính sổ.

Đỗ Tiểu Nguyệt! Nàng nghĩ đến Lăng Vi Phong ta là người có thể nói muốn sẽ muốn, nói không cần sẽ không cần sao? (Ích kỉ)

Hắn sẽ cho nàng nếm thử, kết cục làm hắn tức giận!

Ban đêm, trong Mãn Nguyệt các một mảnh yên tĩnh.

Đỗ Tiểu Nguyệt một mình ngồi ở cửa sổ, một bên trên bàn là mũ phượng khăn quàng vai có vẻ là do ti nữ đưa đến, nàng lại không có hứng thú nhiều liếc mắt nhìn một cái.

Tâm, thực không chịu thua kém lại nghĩ tới cái xú nam nhân đáng giận kia!

Rõ ràng không nên nhớ, cũng không thể khống chế, thật sự là vô dụng!

Đỗ Tiểu Nguyệt mắng chính mình, dùng sức đánh mạnh vào đầu, không cho chính mình lại nghĩ nữa, xuống khỏi cửa sổ, cầm lấy mũ phượng trên bàn, sâu kín nghịch trần châu trên đó.

Nàng tuyệt đối muốn cho hắn nhìn thấy, nàng không phải nhất định là của hắn.

Trừ bỏ hắn, nàng còn có rất nhiều lựa chọn, thiên hạ nhiều nam nhân như vậy, cũng không phải chỉ có một mình hắn, ai thèm?

Nàng mới không coi trọng!

Đồ hốc mắt, nàng nói cho chính mình như vậy, nàng mới không cần coi trọng!

“Mũ phượng thật xinh đẹp, xem ra nàng thực chờ mong gả cho nam nhân khác.” Thanh âm vừa lạnh vừa chua xốt từ cửa sổ truyền đến.

Đỗ Tiểu Nguyệt sững sốt một chút, ngẩng đầu nhìn hướng cửa sổ.

“Ngươi…… Ngươi như thế nào……” Nàng kinh ngạc nhìn Lăng Vi Phong.

“Như thế nào? Nàng chỉ cho mình nửa đêm đến phòng người khác, không được cho người khác nửa đêm đến phòng nàng sao?” Lăng Vi Phong thanh âm rất lạnh, hơn nữa nhìn đến mũ phượng trên tay Đỗ Tiểu Nguyệt, trong lòng lửa giận càng tăng lên.

“Đi ra ngoài! Ta không chào đón ngươi!” Trùng mắt nhìn hắn, nàng tức giận gào thét.

“Nàng cho rằng Lăng Vi Phong ta là để cho nàng gọi đến phải đến, bảo đi phải đi sao?”

Nàng dính lấy hắn mười năm, sớm đã hình thành cho hắn thói quen có nàng tồn tại, sớm khiến hắn không tự chủ được bị nàng hấp dẫn, những thứ này chỉ bằng một câu không cần của nàng là có thể giải quyết?

“Ngươi muốn làm gì?” Lần đầu tiên nhìn thấy bộ dáng Lăng Vi Phong tức giận, Đỗ Tiểu Nguyệt giật mình, có điểm sợ. “Nếu ngươi không đi, ta kêu người!”

“Kêu đi! Nàng kêu đi! Kêu càng lớn tiếng càng tốt, ta ước gì nàng đem tất cả mọi người kêu đến, đến nhìn thấy bộ dạng dâm lăng lạt nữa của nàng!”

Lời của hắn làm cho lòng của nàng chợt lạnh, dùng sức đưa mũ phượng trên tay hướng hắn quăng, nhanh chóng phi thân tới cửa.

Nhưng tốc độ của hắn so với nàng nhanh hơn, nhanh chóng chế trụ nàng.

“Buông!” Nàng đá chân thoát khỏi kiềm chế của hắn, linh hoạt cùng hắn động võ.

“A! Nàng nghĩ nàng đánh thắng được ta sao?” Lăng Vi Phong lạnh lùng cười, khi Đỗ Tiểu Nguyệt không kịp phản ứng, nhanh chóng điểm trụ huyết đạo

của nàng, làm cho nàng toàn thân vô lực nhuyền ở trong lòng hắn.

“Ngươi..... Lãng Vi Phong, ngươi rốt cuộc muốn làm gì?” Bị bộ dáng cuồng tứ tà giận của hắn dọa đến, Đỗ Tiểu Nguyệt không biết làm sao la hét.

Hắn là làm sao vậy? Lần đầu tiên nhìn thấy tuấn nhan lạnh lùng có lửa giận, nhưng lại rõ ràng nhắm vào nàng, lửa giận tràn uất kia hướng đến những việc làm không sợ trời không sợ đất của nàng trong mấy ngày qua.

“Ta muốn làm gì?” Lãng Vi Phong lạnh lùng tà ác khước miệng giờ lên. “Đợi lát nữa nàng sẽ biết!” “Lãng Vi Phong! Ngươi rốt cuộc muốn làm cái gì?”

Hai tay bị trói trụ ở trên giường, hai chân ngồi chồm hổm ở trên giường, kiều khu tuyết trắng trần như nhộng, da thịt phấn nộn như trẻ con non mịn mà mê người.

Đỗ Tiểu Nguyệt kia khuôn mặt nhỏ nhắn vì lửa giận mà đỏ lên, hạnh mầu quần giận trừng mắt nhìn Lãng Vi Phong, mơ hồ hiện lên một chút sợ hãi.

“Đã như vậy, nàng còn không biết ta nghĩ muốn làm gì sao?” Lãng Vi Phong con ngươi đen hơi trầm xuống, bờ môi ôm lấy cười lạnh, thương thức bộ dáng Đỗ Tiểu Nguyệt bị hắn buộc thành dâm lăng.

Tuyệt nhũ xinh đẹp vì nàng giãy dụa mà khẽ run, nhũ ba hoảng ra mê người, giữa hai hai chân bộ lông bao trùm nơi tư mật, mơ hồ lộ ra đóa hoa phấn nộn.

“Ngươi điên rồi sao?” Đỗ Tiểu Nguyệt trừng mắt nhìn Lãng Vi Phong, quả thực không biết nên nói cái gì, hắn trước mắt tuyệt không giống Lãng Vi Phong mà nàng quen biết, như là một người khác.

“Đúng thế! Ta điên rồi, bị nàng chọc tức đến điên rồi!” Nghĩ đến lời nói của nàng ngày đó ở trong sân nhà, lửa giận càng mạnh, không nghĩ lại cùng nàng tiêu hao dần.

Đi lên phía trước, hắn dùng lực bắt lấy một cái tuyết nhũ, dùng sức vuốt ve, không hề giảm lực đạo, nhũ thịt non mịn lập tức đỏ bừng.

“Đau!” Đỗ Tiểu Nguyệt nhú mày, vú mẫn cảm nhẹn không được dùng sức của hắn, truyền đến từng trận co rút đau đớn.

“Đau?” Bắt tay vào dùng sức đè ép no đủ, hắn càng dùng sức nắm chặt. “Có đau giống như ta không? Ân?”

Nàng không biết, lời nói của nàng ngày đó làm cho hắn đau lòng muốn chết!

Nàng hoàn toàn không nghe hắn giải thích, một mặt định tội hắn, nguyên lai nàng là không tin nhiệm hắn như vậy, làm cho hắn tức giận đến tâm đều đau.

“Ngươi rốt cuộc muốn như thế nào? Ta cũng không dính lấy ngươi, ngươi còn muốn như thế nào nữa?” Nàng gào thét, nàng cũng tức giận, hộc mắt phiếm hồng. “Ta nói, ta không cần ngươi, không cần! Ngươi cao hứng không? Không có người quấn quýt lấy ngươi, ngươi còn muốn như thế nào nữa?”

Hắn không phải ước gì nàng không cần dính lấy hắn sao? Nàng đều như hắn mong muốn, hắn còn muốn như thế nào nữa?

“Nữ nhân chết tiệt!” Không muốn lại nghe được lời nói hỗn trướng khiến người ta tức chết này, Lãng Vi Phong dùng sức ngăn chặn miệng Đỗ Tiểu Nguyệt, thô bạo hôn cái miệng phấn nộn nhỏ nhắn.

“Ngô!” Hôn không chút nào ôn nhu làm đau nàng, nàng không cam lòng yếu thế cắn hắn, muốn hắn buông ra nàng.

Hai người hôn thấm ra tơ máu, hắn lại vẫn không dừng, đầu lưỡi dùng sức ở trong miệng nàng triển giao, mùi máu tươi ở trong lưỡi hai người phiếm ra, dạt ra khốc miệng.

“Ngô.....” Hắn hôn càng lúc càng kịch liệt, giống muốn mạng của nàng, cho dù nàng cắn hắn, hắn cũng không để ý, ngược lại còn cắn nàng, hôn càng dùng sức, đầu lưỡi cuốn lấy càng nhanh, duyên càng sâu, giống như muốn đem hơi thở của nàng hút hết.

Thẳng đến khi nàng mau thở không nổi, hắn mới buông môi nàng ra, tơ máu làm đỏ môi hai người, tạo thành cảnh tượng quý dị lại yêu mỹ.

“Hô..... Ngươi..... Hô.....” Đỗ Tiểu Nguyệt dồn dập thở phì phò, không thể tin tưởng mắt nhìn Lãng Vi Phong. “Ngươi..... Ngươi điên ư?”

“Đúng! Ta điên rồi! Vì nàng mà điên rồi!” Con ngươi đen gắt gao nhìn chăm chăm nàng, bàn tay to dùng sức chế trụ cằm của nàng, hắn lạnh lùng, dùng sức nói xong.

“Ta nói cho nàng, Lãng Vi Phong ta không phải để nàng nói không cần sẽ không cần, nàng dám can đảm khơi mào lửa giận của ta, phải gánh vác hậu quả.”

Bên dưới truyền đến từng trận đau đớn, Đỗ Tiểu Nguyệt thấy Lãng Vi Phong lửa giận mà ngây ngẩn cả người. Hắn là làm sao vậy? Người nên tức giận là nàng nha! Như thế nào con tức của hắn so với nàng còn lớn hơn?

“Ngươi.....” Nàng đang muốn mở miệng nói chuyện, đã thấy hắn từ trong lòng lấy ra một cái chai lục sắc, đổ ra hai viên thuốc màu đỏ.

“Đó là cái gì?” Nhìn đến viên thuốc kỳ quái, Đỗ Tiểu Nguyệt trong lòng không khỏi hiện lên một tia bất an cùng sợ hãi.

“Làm cho nàng hưng phấn thêm đó.” Lăng Vi Phong nở nụ cười tà nịnh, vươn tay đẩy ra đóa hoa, đem hai viên thuốc nhét vào trong hoa huyết. (*phụt, phụt, phụt* Ta cạn máu rồi)

“Người làm cái gì?!” Đỗ Tiểu Nguyệt trừng lớn mắt. “Đó là cái được gì? Lăng Vi Phong! Đó là cái gì?”

“Nàng có thể lại lớn tiếng một chút, tốt nhất đem người khác đều đánh thức, hảo đến thưởng thức bộ dáng dâm lăng của nàng.” Lăng Vi Phong gọi lên bạc môi, tà khí nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt.

“Người.....” Đỗ Tiểu Nguyệt trừng mắt nhìn Lăng Vi Phong, cũng không dám lại phóng đại thanh lượng, hơn nữa nàng cảm thấy tiểu huyết tỏa ra một cỗ nhiệt khí, càng lúc càng nóng, không tự chủ được dật ra một tiếng than nhẹ.

Không chỉ là nóng, còn có một cỗ dịch ẩm ướt, bắt đầu thấm ra, tra tấn nàng, thật là khó chịu..... “Đó là.....”

“Xuân được.” Lăng Vi Phong hảo tâm trả lời nàng. “Chỉ cần tiến vào trong cơ thể sẽ tan ra, bình thường chỉ cần một viên sẽ làm cho người ta chịu không nổi, ta vừa nhét vào hai viên, nàng cảm thấy sẽ như thế nào? Hả?”

(Công an đây. Nhân danh chính quyền. Tôi bắt anh Lăng Vi Phong về tội tàng trữ vật phẩm đồi trụy, độc hại.)

“A!” Nắm chặt lòng bàn tay, Đỗ Tiểu Nguyệt chịu không nổi vật qua vật lại đầu.

Mật dịch không ngừng từ hoa huyết thấm ra, da thịt tuyết trắng cũng thấm ra mồ hôi theo, một lớp màu hồng phủ lên da thịt tuyết trắng, tạo thành tình hình dâm mị lại mê người.

Nóng quá..... Nàng chết mất.....

“Ô a.....”

Đỗ Tiểu Nguyệt bị dục hỏa thiêu đốt, đùi non sớm bị bọt nước trào ra không ngừng làm ẩm ướt, chất lỏng trong suốt không dừng tích tụ, còn làm ẩm ướt vài trái giường, thấm ra hương vị ngọt ngào.

“Nóng quá..... Nóng quá.....”

Nàng khó nhịn quay đầu, thân thể theo bản năng ma sát da thịt, mạnh mẽ tách ra làm cho nộn huyết của nàng dễ hé mở, nàng dùng sức chà xát, làm cho vài trái giường bị đùi non vuốt phẳng, hảo có được một tia khuấy khuấy.

Nhưng là không đủ a..... Nàng muốn càng nhiều càng nhiều nha!

“Ô.....” Không chiếm được thỏa mãn, nàng thống khổ khóc. “Xin chàng đấy! Phong.....”

Lăng Vi Phong nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt mị dâm dâm lăng, nhũ tiêm phần nộn không được người yêu thương sờ nắn liền tự nhiên đứng thẳng nở rộ, tuyết nhũ phình một mảnh phi hồng, tầng phi hồng kia tràn ngập bao phủ, nhiễm đỏ nộn hiểu mềm nhất ướt át nhất.

Cởi quần áo, cởi xuống lưng quần, mảnh thú trắng kiện dâng trào lập tức thẳng tắp, hiện ra ở trước mắt nàng.

“A! Ta muốn..... Cho ta.....” Nhìn nóng thiết thô to của hắn, Đỗ Tiểu Nguyệt khát cầu liếm môi, biết căn nóng thiết trước mắt này có thể thỏa mãn gãi ngứa được tiểu huyết của nàng.

“Cầu xin chàng nha.....” Hai tay dùng sức ma sát tiểu huyết, lộ ra càng nhiều mật dịch, hiện tại ướt át của nàng muốn bị hung hăng xô xuyên qua.

Xuân được làm cho nàng mất đi lý trí, nàng toàn thân cao thấp đều nóng quá, vú no đủ trương lên khiến nàng thật là khó chịu, nhũ tiêm mãi cảm truyền đến từng trận ngứa.

Hoa huyết ẩm ướt nhất nóng nhất không ngừng tiết ra mật dịch, thịt vách tường không dừng co rút lại, cảm giác ngứa ngáy khó nhịn làm cho nàng nhịn không được khát cầu.

“Muốn ta đi vào sao?” Bất lấy một cái tuyết nhũ no đủ, hắn dùng lực nhu nịnh, ngón tay không lưu tình chút nào vụn vụn nhũ tiêm.

“Muốn a..... Dùng sức một chút..... Người ta còn muốn.....” Lắc lắc thân mình, khoái cảm được dùng sức vuốt ve làm cho thân thể cảm thấy được thoải mái, nàng sớm không còn cảm giác đau, thậm chí muốn hắn dùng lực chà đạp nàng.

“Lăng oa nhì, nói! Nàng muốn cái gì?” Bàn tay to nắm nhũ thịt, nộn thịt bị hắn nắm không còn khe hở, lưu lại dấu ngón tay màu đỏ.

“Muốn chàng tiến vào..... Ngọt người ta..... Còn có bộ ngực..... Dùng sức nắn..... Ta muốn chàng nha!”

Nàng khóc cầu, khuôn mặt nhỏ nhắn dùng sức cọ xát ngực của hắn, cái miệng nhỏ nhắn hàm trụ một cái nụ hoa trước ngực hắn, dùng sức hút lại cắn.

“Ân.....” Nhiệt tình của nàng làm cho hắn dật ra một tiếng kêu rên, bàn tay to buông ra vủ bị hắn nắn đến phiếm hồng, chuyển qua hoa huyết sớm ướt đầm, mới vừa chạm vào cánh hoa thịt, ngón tay lập tức đã bị làm ẩm ướt.

“Thực ẩm ướt, nàng xem, vừa mới đụng tới liền đem tay của ta làm ẩm ướt.” Hắn vừa nói, trong mắt lộ vẻ tà ý.

“Ngô.....” Đỗ Tiểu Nguyệt khinh ngăm một tiếng, không thèm để ý Lăng Vi Phong đùa cợt, khóc cầu xin. “Cầu chàng..... Đùa bọn ta..... Ta muốn.....”

“Này không phải đang đến đây sao?” Lăng Vi Phong hiệp cười, ngón tay đẩy ra nộn cánh hoa, một tay dính ẩm ướt, dùng sức nhập vào tiểu huyết.

“A!” Bị tiến vào khoái cảm làm cho Đỗ Tiểu Nguyệt thoải mái mà dật ra rên rỉ, khuôn mặt nhỏ nhắn cọ vào ngực Lăng Vi Phong, không đợi hắn động, chính mình vận vẹo thắt lưng, làm cho tiểu huyết qua lại ma sát ngón tay.

“Không đủ..... Không đủ nha.....” Nàng muốn càng nhiều càng nhiều!

Lăng Vi Phong mị mắt, hưởng thụ Đỗ Tiểu Nguyệt bộ dáng dâm lăng, lại sáp nhập thêm một ngón, sau đó lại thêm một ngón, lấy ba ngón tay căng nộn huyết ra, mơ hồ truyền đến một tia đau đớn.

Nhưng bị được hiệu điều khiển Đỗ Tiểu Nguyệt sớm không còn cảm thụ được sự đau đớn, ngược lại càng kích thích thân thể mẫn cảm, nàng dùng sức qua lại ma sát, càng làm chảy ra nhiều hoa dịch, tiếng nước dâm mị chắc chắc không ngừng vang lên.

“Ngô a.....” Cấn môi, nàng hưởng thụ khoái cảm bị nhồi vào, ngón tay theo động tác của nàng không ngừng ở trong tiểu huyết trườn đưa, giải thoát cho nàng một chút dục vọng, nhưng dần dần, nàng cảm thấy không đủ.

“Phong..... Cho ta.....” Thủy mâu khát vọng nhìn thô to trước mắt, nàng cúi đầu, đưa lưỡi liếm dính nóng thiết, nếm đến mùi tình ngọt.

Nàng liếm môi, mùi của hắn càng kích thích nàng, nàng hé miệng hàm trụ nóng thiết, theo tiểu huyết ma sát làm cho tiết tấu qua lại phun ra nuốt vào cực đại nóng cháy.

Nhìn cái miệng nhỏ nhắn phần nộn không ngừng phun ra nuốt vào nóng thiết của hắn, cảm quan thị giác kích thích hắn, cực đại ở trong cái miệng nhỏ nhắn ẩm áp trướng lớn hơn nữa, đem toàn bộ nhồi vào miệng của nàng.

“Ngô ngô.....” Cái miệng nhỏ nhắn bị nhét đầy chặt cứng, nước bọt không kịp nuốt từ khóe miệng dật ra, làm ẩm ướt cảm phần cùng thô dài trong miệng, mà tiểu huyết cũng không dừng thấm ra hoa dịch, dục hỏa nồng đậm thiêu đốt hai người.

Đột nhiên, hắn rút ngón tay ra khỏi tiểu huyết, nóng thiết cũng rút khỏi cái miệng nhỏ nhắn ẩm ướt nóng bỏng theo.

“A..... Không cần.....”

Lăng Vi Phong vừa rút ra, Đỗ Tiểu Nguyệt lập tức nức nở kháng nghị, thống khổ ma sát đệm chần, khó chịu khóc lên.

Bạn đang đọc truyện *Nam Sủng Của Tiểu Thư* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 6-2

“Yên tâm, ta sẽ thỏa mãn nàng lăng oa nhi này.”

Lăng Vi Phong đi ra phía sau Đỗ Tiểu Nguyệt, bàn tay to từ dưới nách nàng tìm kiếm, bắt lấy vú, dùng sức nắn bóp, bạc môi cũng hàm trụ một cái khuyên tai, tình tế duyên hôn.

“Ân a.....” Đỗ Tiểu Nguyệt ngẩng đầu lên, cái miệng nhỏ nhắn hé mở, mắt mờ sương dừng ở Lăng Vi Phong phía sau. “Phong, cho ta a.....”

“Sẽ cho nàng.”

Một bàn tay to khác từ lưng tuyết mềm nhẵn chậm rãi dôi xuống, cuối cùng đi vào cúc hoa (Ách, đóa hoa cúc... biểu tượng của cái tiểu huyết trong đam mê đấy... ặc ặc) non nót, ngón tay ở trên cúc huyết hơi dỗi, mị mâu thường thức phần nộn sáng bóng.

“Thật xinh đẹp, nàng nơi này còn chưa có bị đi vào đi?” Hắn nói xong, bàn tay to dùng sức vỗ mông thịt của nàng, phát ra thanh âm ba ba.

“A!” Mông cánh hoa truyền đến đau đớn, kích thích da thịt mẫn cảm, nàng nhịn không được lắc lắc mông, như là cầu hắn càng dùng sức một chút.

“Đem hông nâng lên.” Hân thanh âm đè nén ra lệnh, con người đen nóng cháy nhìn cục huyết nhỏ nhỏ, biết nơi này là so với hoa huyết là nơi vừa hấp nhanh lại vừa chặt hơn.

“Ân.....” Theo mệnh lệnh của hân, nàng nâng cái hông lên.

“Ngoan.” Lăng Vi Phong khen ngợi hôn trụ Đỗ Tiểu Nguyệt, đầu lưỡi cùng lưỡi của nàng quấn quanh lẫn nhau tròn mứt.

Tay hân từ cục huyết chuyển qua hoa huyết đằng trước, sau khi khiến tay dính đầy dịch ẩm ướt, lại chuyển ra phía sau, để cho hoa dịch trên tay làm ẩm ướt tiểu huyết non nớt, sau đó ngón tay nhẹ cọ sát, qua lại vuốt ve cục thịt mềm mại.

Cục thịt bị cọ xát qua lại, cánh hoa thịt trở nên căng đỏ, phát ra sáng bóng đậm mị, cực kỳ mê người.

Lăng Vi Phong rút cuộc chịu không nổi cảm nóng thiết, nhắm ngay cục huyết vừa nhỏ vừa nhanh, hung hăng xuyên vào.

“A ——” Đau đớn từ cục huyết truyền đến, tiểu huyết lần đầu tiên bị sáp nhập lập tức thấm ra tơ máu, chính căn nóng thiết cho dễ chịu hơn, hân thô rỗng một tiếng, dùng sức trừu đưa qua lại, hưởng thụ bao vây càng lúc càng nhanh.

“A a ——” Đau đớn cực hạn kích thích nàng, thân mình càng đau càng tê, làm cho nàng không phân biệt được là đau đớn hay là khoái hoạt, chỉ có thể đóng đưa cái hông, theo ma sát của hân mà di động.

“Hảo nhanh..... Nàng thực lãng..... Đem ta hấp hảo nhanh.....” Lăng Vi Phong dùng sức trừu đưa, mỗi một cái tiến vào thụt thật sâu nhập vào cục huyết, bàn tay to coi bỏ dây trói trên tay Đỗ Tiểu Nguyệt, làm cho toàn bộ sức nặng của nàng đặt ở trên người mình.

“A!” Nàng đưa lưng về phía hân, cái hông gắt gao ngồi ở trên nóng thiết của hân, tư thế này làm cho hân đi vào càng sâu, giống như muốn xô xuyên qua đến chỗ sâu nhất của nàng. Nóng như vậy, trầm như vậy.

“Sâu quá nóng quá a.....” Nàng mị ngâm, tuyết nhũ trướng đau, tay nhỏ bé nhìn không được xoa bóp nộn nhũ của mình.

Mà tay hân cũng không buông tha cho hoa huyết phía trước, ba ngón tay nhập vào hoa huyết, mà phía sau nóng thiết vẫn đang trừu đưa. Khuấy động làm tràn ra hoa dịch hương vị ngọt ngào.

“Ân nha.....” Hai cái tiểu huyết đều đang bị đùa bỡn, hai đợt khoái cảm kích thích nàng, đầu óc truyền đến từng đợt hoa mắt, hai người mồ hôi tan cùng một chỗ, dính ngấy lại trơn ướt.

Đột nhiên, hân đẩy ngã nàng, làm cho nàng quỵ ghé vào trên giường, bàn tay to dùng sức chế trụ cái hông của nàng, dùng sức qua lại trừu đưa, cục huyết phản nộn bị hân đảo thành một mảnh sung đỏ.

“A a..... Thật thoải mái..... Lại dùng lực..... Lại sâu một chút.....”

Nàng dùng sức ngửa đầu, tóc đen ở sau lưng rối tung, vì ẩm ướt mà dán vào lưng tuyết, cái miệng nhỏ nhắn giương lên, khoái cảm cực hạn làm cho nàng không kịp nuốt nước bọt, chảy xuống làm ẩm ướt cằm.

Mà ngón tay ở hoa huyết cũng trừu đưa càng dùng sức, theo luật động phía sau, tích cực ngoạn hai cái nộn huyết, đảo ra càng nhiều nước lộ hương vị ngọt ngào, một giọt lại một giọt rơi xuống trên đệm.

“Ngô a..... Không được..... Ta không được.....” Thân thể mềm mại non nớt rút cuộc chịu không nổi đùa bỡn của hân, khóc cầu xin tha thứ.

Hai cái tiểu huyết không ngừng truyền đến khoái cảm nóng cháy, co rút lại, thôi tễ, đưa hân bao càng sâu càng nhanh, làm cho hân trừu đưa càng dùng sức, giống như muốn đem nàng ngoạn đến phá hư, cuồng mạnh sáp nhập.

“Ô..... Sẽ chết..... Người ta sẽ chết a.....”

Đỗ Tiểu Nguyệt thanh âm nghẹn ngào, đầu óc một trận choáng váng mơ hồ, khoái cảm đánh úp lại, làm cho nàng phát ra một tiếng tiem kêu, càng nhiều hoa dịch phun ra, hương vị ngọt ngấy tán ra khắp nơi.

Nhưng hân vẫn thấy không đủ, tiếng thân thể va chạm ba ba không ngưng vang lên, hân vừa nặng vừa trầm dùng sức trừu cầm, thịt vách tường gắt gao hấp hân thật nhanh, làm cho nóng thiết không ngừng nờ.

“A..... Ân.....” Một khắc cuối cùng, hân dùng sức trừu sáp vài cái thật mạnh.

Trong cổ họng phát ra một tiếng thô rỗng, bạch dịch từng dòng từng dòng phun ra, lấp đầy toàn bộ cục huyết, lại từ giữa khe hở tràn ra, đem toàn bộ cục huyết biến thành càng ẩm ướt.....

“A ——”

Một tiếng thét chói tai phá tan yên tĩnh, ở Nghiêm phủ vang lên.

Trong chốc lát, theo tiếng kêu, một đám người chạy theo tiến vào Mãn Nguyệt các, muốn nhìn một chút xem rốt cuộc đã xảy ra chuyện gì, như thế nào kêu lớn tiếng như vậy?

Nhưng mới tiến phòng, mọi người lập tức ngửi được vị tinh ngọt nồng đậm, mang chút hương vị tinh dục đậm mị làm cho mọi người mặt càng khẩn trương.

Người có kinh nghiệm đều biết loại hương vị này là cái gì. Hơn nữa mơ hồ nhìn xuyên qua màn che giường, bọn họ có thể nhìn đến trên giường có hai bóng người triển miên giao triển cùng một chỗ.

“Trời ơi!” Nghiêm phu nhân chịu không nổi lão đảo, ngã vào trong lòng trượng phu.

Nghiêm lão gia sắc mặt cũng khó xem đến cực điểm, về phần Nghiêm gia thiếu phu nhân Tô Tiểu Thất còn lại là kinh ngạc trừng lớn mắt, không thể tin được những gì thấy trước mắt, trong mũi còn có ngửi được mùi ngọt ngào.

Trời ạ! Hảo tu nhân!

Trần tình nhất chỉ có Nghiêm gia thiếu gia Nghiêm Quân Đường, lúc này, người trong màn trướng cũng bởi vì tiếng kêu của Nghiêm phu nhân mà tỉnh lại.

“Ngô……” Đỗ Tiểu Nguyệt mở toang ánh mắt, quỵn một rên rí một tiếng, đập vào mắt chính là ngoài màn trướng tụ tập đủ mọi người. (Sao mà ta thích trò bất gian tại giường thế nhở!!)

Như thế nào mọi người tụ tập hết ở trong phòng này?

Nghi hoặc còn chưa có được đáp án, Nghiêm Quân Đường đã lên tiếng nói trước.

“Ngủ ngon giấc không? Lăng thiếu gia.” Nghĩ cũng biết sẽ xuất hiện ở trong phòng biểu muội, trừ bỏ họ Lăng, không có người thứ hai.

“Cũng không tệ lắm” Lăng Vi Phong thanh âm miễn cưỡng, con ngươi đen dày thường thức thiên hạ trong lòng biểu tình buồn ngủ, đối với người ngoài màn trướng tuyệt không để ý.

Lăng Vi Phong?!

Đỗ Tiểu Nguyệt trừng lớn mắt, lúc này đã hoàn toàn thanh tỉnh.

Trí nhớ tối hôm qua toàn đã trở lại, hần đối nàng hạ xuân dục, làm cho nàng cả một đêm ở dưới thân hần vừa khóc vừa kêu, toàn thân bị hần tra tấn không thành hình người, đau đớn khiến nàng không thể động đậy.

Nàng há mồm muốn nói chuyện, lại phát hiện mình không thể phát ra tiếng nào.

Đáng chết! Tối hôm qua kêu khóc rất dùng sức, yết hầu của nàng hảo khô, hảo khát.

“Xem ra giường của biểu muội nhà ta, khiến ngài thực vừa lòng.” Nghiêm Quân Đường giờ lên tươi cười, thanh âm vẫn mềm nhẹ, không chứa một tia tức giận.

“Phi thường vừa lòng.” Nhìn thiên hạ trong lòng kinh ngạc trừng lớn mắt, bộ dáng đáng yêu làm cho Lăng Vi Phong khẽ cười.

“Kia nói vậy tư vị của biểu muội Lăng thiếu gia nhất định cũng ném thật sự vừa lòng?” Nghiêm Quân Đường vẫn đang cười.

“Cực kỳ vừa lòng.” Ngón tay nhẹ vỗ về má mềm ứng đỏ, Lăng Vi Phong cũng không phủ nhận.

Vừa lòng cái đầu nguoi!

Đỗ Tiểu Nguyệt tức giận đến muốn cắn người, muốn mở miệng làm sáng tỏ hết thảy, nhưng là bị bất gian trên giường, nàng muốn làm sáng tỏ như thế nào nha?

Đỗ Tiểu Nguyệt vừa tức vừa ảo não, lần đầu tiên gặp phải loại sự tình này, nàng căn bản không biết nên làm cái gì bây giờ, hơn nữa nàng bây giờ còn không thể nói chuyện, chỉ có thể ảo não rên rí ở trong lòng.

“Tốt lắm! Không biết Lăng thiếu gia bây giờ tính thế nào? Nghĩ muốn ăn mà không muốn trả tiền như vậy, khó mà làm được!” Bỗng một chút tiền sinh ý, Nghiêm gia sẽ không làm khó.

“Ngày mai ta sẽ phái người đến Nghiêm phủ cầu hôn, sinh kim tùy người yêu cầu.” Lăng Vi Phong thân nhiên nói. “Cho nên phiền toái đem luận võ chọn rể hủy đi, Đỗ Tiểu Nguyệt chỉ có thể là của ta, nam nhân khác vĩnh viễn đừng nghĩ chạm vào!”

Nữ nhân của hần chỉ có hần có thể chạm vào, nam nhân khác nghĩ cùng đừng nghĩ!

Nghe được lời nói của Lăng Vi Phong, Đỗ Tiểu Nguyệt ngây ngẩn cả người.

Nàng có nghe lầm hay không? Hấn nói nàng là nữ nhân của hấn?! Còn nói muốn kết hôn với nàng?! Vì sao?

“Tốt lắm.” Nghiêm Quân Đường vừa lòng nở nụ cười. “Như vậy thỉnh tiếp tục hưởng thụ, không hề quý rầy.”

Khóe mắt ra hiệu, mọi người lập tức toàn bộ rời khỏi phòng.

Trong nháy mắt, trong phòng lại còn lại hai người Đỗ Tiểu Nguyệt cùng Lăng Vi Phong.

Chờ cho toàn bộ mọi người lui xuống hết, Lăng Vi Phong mới đẩy mà chương ra, trần truồng đi xuống giường, tự mình rót một chén trà, một ngụm uống cạn.

“Ngô.....” Đỗ Tiểu Nguyệt cũng muốn đứng dậy theo, nhưng là..... Đau quá nha!

Nhấn mi lại, nàng nhịn không được rên rỉ ra tiếng, cúi đầu nhìn đến thảm trạng trên người mình, nàng nhịn không được trừng lớn mắt.

Da thịt tuyết trắng vừa xanh vừa tím, hoàn toàn nhìn không thấy một nơi nào còn nguyên vẹn. Chân vừa mới nhấc, cảm giác đau lập tức truyền đến, hơn nữa nơi riêng tư sưng đỏ không chịu nổi, khi đùi mở ra, chảy xuống chất lỏng màu trắng.

Khuôn mặt nhỏ nhắn đỏ lên, nàng đương nhiên biết đó là cái gì.

Ông trời! Ngày hôm qua là cái tình hình gì? Nàng chỉ nhớ rõ bản thân vừa khóc vừa kêu, van cầu hấn muốn nàng, hấn cũng thực sự tốt thực dùng sức, muốn một lần lại một lần.....

Biến thành nàng hai cái nộn huyết trước sau đều đau quá, thoải mái khoái cảm khi đó cảm nhận được lúc này hoàn toàn hóa thành đau đớn, tra tấn nàng.

“Đến, uống nước đi!” Lăng Vi Phong bung cốc nước, đưa tới trước mặt Đỗ Tiểu Nguyệt.

“Ngô.” Lấy trên tay hấn, nàng từng ngụm từng ngụm uống nước, ngay lập tức cái chén liền trống không.

“Còn muốn sao?”

Đỗ Tiểu Nguyệt dùng sức gật đầu, khi thấy hấn lại bung tới nước, lập tức một ngụm uống sạch.

Cuối cùng cũng hết khát, cũng có thể nói chuyện.

“Chàng thực sự muốn kết hôn với ta?” Thanh âm vẫn mang theo tiếng nghẹn ngào, liền ngay cả ánh mắt cũng sưng đỏ, có thể thấy được nàng tối hôm qua có bao nhiêu dùng sức khóc.

“Nàng không muốn gả cho ta sao?” Ngồi vào bên giường, hấn không chớp mắt nhìn nàng.

“Ta.....” Đương nhiên muốn, nhưng là.....

Nhìn biểu tình do dự của nàng, Lăng Vi Phong nhịn không được thở dài. “Ta đã đem Phương Kí Vũ đuổi trở về.”

“A?” Đỗ Tiểu Nguyệt ngây ngẩn cả người, “Chàng nói cái gì?”

“Ngày đó, ta không hề không tin tưởng nàng, ta biết cá tính của nàng, nàng sẽ không đem người khác đẩy xuống hồ. Cho dù là tức giận như thế nào, nàng vẫn là sẽ không khi dễ nữ nhân.”

Đỗ Tiểu Nguyệt giật mình thật sâu, lời nói của hấn truyền đến trong tai, truyền đến trong lòng nàng, làm cho nàng có loại cảm giác muốn khóc.

“Nhưng ngày đó nàng hoàn toàn không nghe ta nói chuyện, thẳng hạ kết luận, tự như vậy cho rằng là đúng, còn ném vỡ ngọc trân ta đưa nàng, ta rất tức giận.”

“Ta.....” Nàng không phải cố ý, nàng chính là rất khờ sở, lại tức giận, mới không thể không chế được chính mình.

“Hơn nữa, nàng còn nói nàng không cần ta, không coi trọng ta.” Thở sâu, hấn bắt đầu nhìn nàng. “Đối với nàng mà nói, ta là người có thể dễ dàng khiến nàng từ bỏ như vậy sao?”

“Không! Không phải!” Đỗ Tiểu Nguyệt dùng sức lắc đầu, sợ Lăng Vi Phong hiểu lầm, không khỏi nóng nảy, hốc mắt cũng đỏ.

“Ta chỉ là bất an, hơn nữa bất an đã lâu, rất sợ chàng không thương ta, bởi vì chàng chưa bao giờ nói với ta một câu thích, hết thảy đều là ta đơn phương theo đuổi, ta cũng không phải thực sự tự tin như vậy, ta cũng có thời điểm sợ hãi.”

“Nàng nha! Thật là khờ quá!” Lời của nàng làm cho hấn phóng ra biểu tình ôn nhu, đưa tay đem nàng kéo vào trong lòng. “Bất an vì sao không nói với

ta? Chỉ biết một mình miên man suy nghĩ, còn dễ dàng bị người ta châm ngòi thành công.”

Sau khi hấn ép hỏi Phương Kì Vũ, đã biết hết mọi chuyện, nhưng ngay từ lúc đầu hấn đã tin tưởng nàng là vô tội, cho nên hấn không hề trách nàng nha!

Nhưng tức giận nàng nói những lời này, tôn nghiêm nam nhân khiến cho hấn không bỏ xuống được bộ dáng giận dữ, cũng không buồn tìm nàng, không nghĩ tới nàng ác hơn, đến cái luận võ chọn rể cũng đem ra dùng, thật sự là.....

Ai! Hấn thật không biết nên làm sao với nàng bây giờ.....

“Ai bảo chàng cũng không nói thích ta, người ta hỏi nhiều lần như vậy, chàng chính là không nói.....” Nói đến cùng còn không phải hấn sai, ngàn sai vạn sai đều là hấn sai!

“Không có biện pháp, ai bảo bộ dạng truy vấn của nàng rất đáng yêu, làm cho ta vừa nghĩ đã muốn nhìn thấy, trăm lần cũng không thấy chán!” Lăng Vi Phong thấp giọng nở nụ cười, tuần mâu hiện lên một tia trêu tức.

“Chàng.....” Đỗ Tiểu Nguyệt không thể tin được trừng mắt nhìn Lăng Vi Phong. Xem ra hấn là lấy trêu chọc nàng làm vui?

“Vậy chàng rút cuộc có thích ta hay không nha!” Nhịn không được, nàng lại hỏi, nàng thực sự hảo muốn biết hấn có thích nàng hay không!

“Đưa ngốc! Không thích nàng sao lại thú nàng? Không thích nàng tại sao lại phải bởi những lời của nàng mà tức giận? Không thích nàng sao lại phải tức giận lớn như vậy? Nàng nha! Bình thường rất là thông minh, như thế nào lúc này lại ngốc như vậy?”

Nhịn không được, đầu ngón tay nhẹ búng trán của nàng.

“Nga!” Che cái trán, Đỗ Tiểu Nguyệt chu miệng lên, bất mãn nói: “Không có biện pháp, chỉ cần đối mặt với chàng, ta liền ngốc, liền choáng váng.” Ai bảo nàng thương hấn như vậy!

Biết hấn thích nàng, nàng vẫn là nhịn không được ngoác miệng cười, cũng không trong chốc lát lại bất mãn nữa.

“Chàng thích ta còn đối đãi ta như vậy, còn đối ta hạ xuân dược, đem ta biến thành đau quá, hiện tại toàn thân không cử động được, không biết khi nào mới có thể xuống giường, chàng quả thực xấu lắm!”

Chu cái miệng nhỏ nhắn, nàng nhuyển thanh hờn dỗi, mị thái ôn nhu không có nam nhân nào có thể kháng cự.

“Ai bảo nàng chọc ta tức giận.” Lăng Vi Phong hừ nhẹ.

“Ta mặc kệ! Chàng phải bồi thường ta! Bằng không ta sẽ ghi hận, không lấy chàng!” Nàng la hét, tính tình lại trở về nguyên dạng.

“Nàng dám!” Nghe được nàng không lấy hấn, Lăng Vi Phong giận tái mặt.

“Chàng có thể thử xem ta có dám hay không?” Ngắc đầu, nàng không chịu thua nhìn hấn.

Hai người đối diện hồi lâu, Lăng Vi Phong bại trận.

“Được rồi! Nàng muốn như thế nào?” Quên đi! Đời này chính là đưa vào trong tay nàng, hấn chấp nhận.

“Àn.....” Đỗ Tiểu Nguyệt suy nghĩ một chút, “Đem xuân dược giao cho ta, sau đó chờ ta thân thể tốt hơn, tìm một ngày đến lượt ta đối với chàng hạ xuân dược, đem những đối đãi của chàng ngày hôm qua đối với ta, trả lại cho chàng gấp bội!”

“Cái gì?!” Lăng Vi Phong trừng lớn mắt, không dám tin nhìn Đỗ Tiểu Nguyệt.

“Đừng quên, lần đầu tiên của chúng ta là ta đem chàng trói đến nha! Khi đó chàng chính là nam sủng của ta nha! Nhưng sau đó lại thay đổi, cái này không thể được, ta muốn chàng ngoan ngoãn sắm vai nhân vật nam sủng!”

“Đỗ, Tiểu, Nguyệt!”

“Ta mặc kệ, ta mặc kệ, ta mặc kệ! Chàng không làm theo lời ta nói, ta sẽ không gả cho chàng, ta nói được là làm được!”

“Nàng.....”

“Đánh cược đi! Chàng xem ta có dám hay không nha!”

“Đỗ, Tiểu, Nguyệt!”

Thanh âm tranh chấp không ngừng từ Mãn Nguyệt các truyền ra, về phần cuối cùng Đỗ Tiểu Nguyệt có thành công hay không?

Hi hi..... Mọi người đoán xem!

[toàn thư hoàn]

Bạn đang đọc truyện *Nam Sùng Của Tiểu Thư* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.